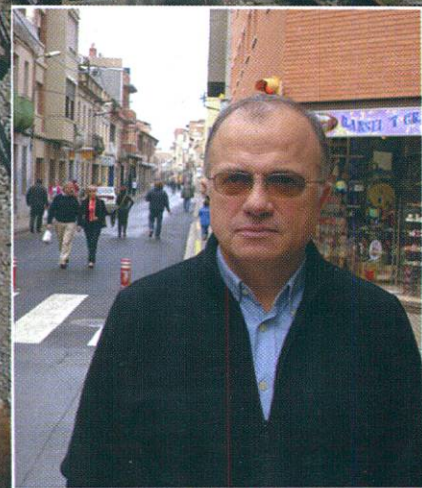

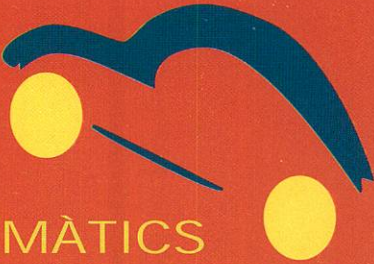
AVE: primers efectes col·laterals

- El Barri Nord desapareix
- Es perden accessos en cotxe al Prat
- L'estació de rodalies s'allunya

La revitalització d'Unió de Botiguers explicada pel seu president, Valentí Font

PNEUMÀTICS
PUIG

C. Madoz, 11 • Telf. 93 379 13 98 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Bar Restaurante la
STELLANA desde 1968
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO
DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

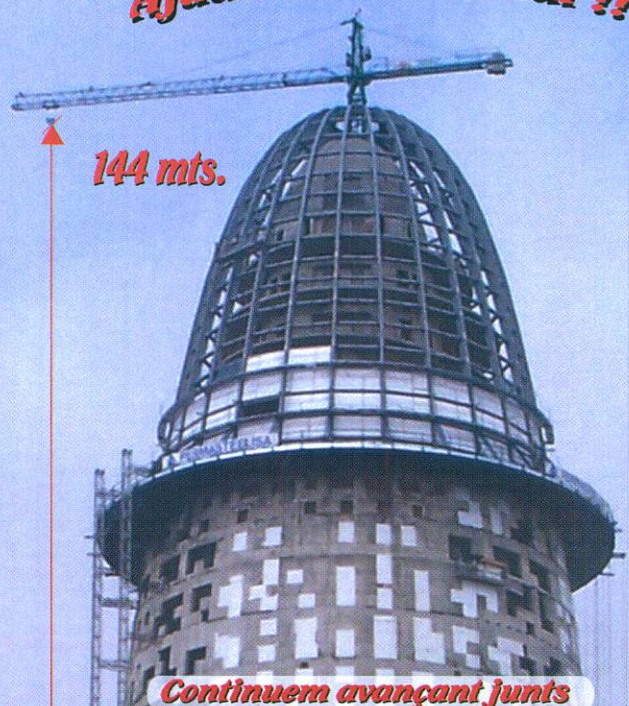
BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys
Ajudem a fer...
País!!!
Poblet!!!
GRUPRAT S.A.
C/ DE LAS MORERAS Nº 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL: 93 379 90 01 - 93 478 75 84 FAX: 93 379 93 21 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Anys 2004 ...
Amb la Indústria !!
El futur es aquest.
(Ploma fabricable)
1ra Catalunya y España
El motor de l'Economia
Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A. C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT
902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

L'impacte de l'AVE es comença a notar

Les obres per condicionar el Prat a l'arribada de l'AVE han assolit ja una fase ben visible i constituïran un fort impacte sobre la ciutat durant els propers dos anys, segons les previsions. L'efecte més proper en el temps serà la construcció d'una nova estació provisional de rodalies Renfe, que serà ubicada 300 metres a l'oest respecte de l'actual, sobre els terrenys que ocupava l'aparcament de vehicles de l'actual estació. La nova estació no entrarà en funcionament fins al gener de 2006.

Els efectes col·laterals immediats, però, van més enllà del fet d'haver de sortir de casa una mica abans per agafar el tren, que durant dos anys queda més allunyat del gairebé tots els sectors de vivendes. L'enderrocament del pont de Ca l'Alaio, un dels principals accesos viaris al Prat, obligarà a desviar uns 11.000 vehicles diaris –segons estadístiques– cap altres sortides o entrades. Per tant, es preveu que es prorrogui uns anys més el problema d'accesos que el Prat arrossega des de sempre. L'alternativa del petit pont de Cal Penyasco –davant de la fàbrica de Fisipe– és ridícula

Per al barri ubicat entre els terrenys de la Seda i Reno de Medici, l'AVE suposa l'inici de la seva desaparició. Fa l'efecte, fins i tot, que l'ajuntament ha aprofitat l'inici de les obres de soterrament de les vies per anunciar als veïns que, tard o d'hora hauran de marxar del barri per permetre la futura elevació d'aquests terrenys per sobre de la C-31 –seguint, de pas, una línia urbanística que de ben segur complaurà els interessos de les grans promotors–.

Al camp, l'arribada del tren suposa un altre pas per tal que el concepte de Parc Agrari, en el qual cap pagès hi creu, perdi encara més credibilitat. En zones com Cal Pelut o Cal Jove, les muntanyes de terra i les excavadores han esborrat del mapa els conreus. Diuen que, com l'AVE va sota terra, les terres toranaran a ser aprofitables d'aquí uns anys. Veurem quants pagesos de tota la vida tenen ànims per reprendre la seva activitat passat aquest temps. I encara queda per construir el bucle ferroviari de l'aeroport, amb el risc d'afectar també els camps que hi ha més al sud, prop del Mas Blau.

Tot això s'ha posat en marxa en favor d'una suposada nova dimensió de centralitat i posició estratègica que, segons els polítics, El Prat adquirirà amb l'estació intermodal, on confluiran, a banda de l'AVE, els trens de rodalies i el metro. Encara, però, costa de veure com aquestes grans possibilitats de connexió, que no oblidem que queden sota terra, comportaran un benefici per a la vida dels "ciutadans de superfície".

EL TEMA

5 i 7 Les obres vinculades a l'AVE comencen a afectar al territori

L'ENTREVISTA

9 Entrevista a Valentí Font, president de la Unió de Botiguers-Prat Gran Comerç

LA POLÍTICA

15 La regidora Ma. Eugènia Cruz deixa la regidoria d'Esports

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

19 La Fira Avícola, finalment, amb exposició de Pota Blava

LA GENT D'EL PRAT

29 Jaume Ribas, una altra generació dedicada al camp pratenc

LA CULTURA

35 Entrevista a Rosa Mayol, dissenyadora gràfica i professora de l'Escola de Dibuix

ELS ESPORTS

41 LAE Prat es col·loca a la zona alta de Tercera Divisió

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo Garcia

Josep Maria Canalías

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalías

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macías, Javier

Martínez, Raül Quesada, Mariano Martínez, Laura Ramos,

Alicia Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares,

Iván Álvarez, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González,

Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu,

Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós

Maquetació: Mariano Martínez

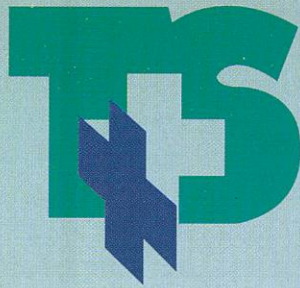
ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ

Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net

Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:

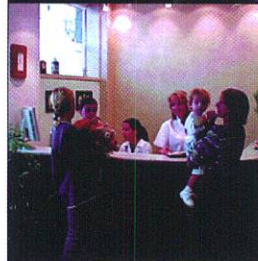
ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútues laborals:

EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBESVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.

Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
Av. Verge • EL PRAT
08820

*Clínica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

Piera
Asesorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

El nido del AVE en El Prat

La estación intermodal de la ciudad estará acabada en 2008

AGUS MORALES-JAVIER MARTÍNEZ / El corazón logístico de Cataluña empezará a latir en menos de tres años. "Será una estación pequeña", dice Sergi Alegre, quien añade: "Creo que estará acabada en 2007 o 2008, pero primero tiene que llegar el tren...". Cuando esté en pleno funcionamiento, en la estación intermodal de El Prat convergirán las líneas 1 y 9 de metro, varias líneas de autobuses, los trenes de cercanías y el AVE. Situada justo en frente de la piscina municipal, la estación dispondrá de unas lanzaderas para conectarse con el aeropuerto, donde finalmente no se posarán las alas del AVE.

"Será un lugar de actividad económica importante", vaticina Alegre, que sin embargo se apresura a remarcar: "En ningún caso está previsto construir un centro comercial". "A lo mejor algún hotel", concede. Alegre se muestra especialmente ilusionado con una de las infraestructuras que van de la mano de la estación: los nuevos aparcamientos. "Tendremos un parking muy potente, de entre 800 y 1.500 plazas", y no 2.000, como estaba previsto en un principio.

Las obras

La esperada llegada del AVE al municipio pratense y la reordenación logística obligan a unas obras que hace tiempo son visibles en la zona afectada. "Ya se está trabajando en el soterramiento de las vías", reconoce Alegre, quien agrega: "En los terrenos de la Seda se está haciendo un túnel para que pasen los trenes de cercanías. Y por donde pasan ahora los trenes pasará el AVE". Las venas ferroviarias llegarán hasta la estación intermodal, piedra angular del proyecto de dinamización urbana que el Ayuntamiento potablava tiene previsto para el Prat Nord.

La voluntad del Ayuntamiento de El Prat se impone así

Sobre el aparcamiento de la actual estación de Renfe se construirá una estación provisional de cercanías, que estará operativa desde principios de 2006 hasta que finalicen las obras de soterramiento de las vías. Dichas obras también comportarán la desaparición del puente de Ca l'Alaio, uno de los principales accesos por carretera a la ciudad. El escueto puente de Cal Penyasco (arriba derecha), que limita con la zona agrícola, es una de las alternativas dispuestas por el ayuntamiento, que también acondicionará el extremo suroeste de la avenida Onze de Setembre para que se convierta en el acceso principal para los vehículos. Abajo, a la derecha, la zona agrícola también está tomada por los vehículos que trabajan en la construcción del túnel subterráneo para el AVE.

Tren de lenta velocidad

A. MORALES / La Alta Velocidad Española (AVE) no hace mérito a su nombre, al menos en lo que se refiere al transcurso de las negociaciones políticas y, sobre todo, de las obras. La línea del AVE entre Madrid y Barcelona será finalizada, con suerte, en 2007, tres años después de lo prometido por el Gobierno del Partido Popular. Atrás quedan los repetidos fracasos en el tramo Madrid-Lleida, el miedo al paso del tren de alta velocidad por debajo de la Sagrada Familia y los fantasmas que levantó el derrumbamiento del barrio del Carmelo.

La historia del AVE es la historia de los despropósitos y las promesas nunca cumplidas. Las fechas son el ejemplo más claro. Durante la primera legislatura del PP ya se prometía que el AVE conec-

taría Madrid con Barcelona en 2004. Un año antes, Álvarez-Cascos dio un paso atrás y reconoció que habría que esperar hasta 2005 o 2006. Nada de eso. Después de tantas prisas, el pandemónium de las fechas dio paso a otro discurso: el de la

calma. "No vamos a hacer mal un proyecto por acabarlo un día determinado", dijo Benigno Blanco, ex secretario de Estado de Fomento, en julio de 2003 (*La Vanguardia*). Fèlip Puig, ex conseller de Política Territorial, se subió al carro: "Si al final logramos que la alta velocidad y el aeropuerto estén bien conectados, habrá valido la pena esperar unos meses más" (4-1-2003, *La Vanguardia*). En 2000, cuando ya se sabía que Barcelona iba a ser la sede del Fòrum de les Cultures, la clase política insistió en la necesidad de disponer del AVE para tan gran evento. Pero este año, si Madrid hubiese ganado la candidatura a los Juegos Olímpicos, más de uno se habría mostrado escéptico ante la llegada del tren de lenta velocidad a Barcelona. ■

a los deseos de la Generalitat y del Ayuntamiento de Barcelona. El presidente de la Generalitat, Pasqual Maragall, y el alcalde de la ciudad condal, Joan Clos, siempre han preferido que la estación se alojara en el

recinto aeroportuario, a pesar de que su colocación en tierras pratenses ya fue pactada con el ex ministro de Fomento Francisco Álvarez-Cascos. Closes incluso llegó a pedir el año pasado a Fomento que se suspendiera el pro-

yecto, animado por el cambio de signo político en la Moncloa y en el Palau de la Generalitat. El nido del AVE, sin embargo, se quedará en El Prat.

Continúa a la página 7 ▶

**MARMOLES
UTILLIAS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**GUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

**AUTO
SONIDO**

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

· AUTORADIOS
· ALARMAS

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Más de 30 años
de experiencia

**INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN
DE NUEVOS CANALES LOCALES**

Televisió de
l'Hospitalet

- CANALES DIGITALES TERRESTRES
- CANALES DIGITALES

INSTALACIÓN Y PREPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

INFÓRMENSE SIN COMPROMISO
DE NUESTRAS OFERTAS
93 379 18 29

DISTRIBUIDOR E
INSTALADOR DE

CANAL+

Pje Arús, 9 • Telf. 93 478 14 55 • El Prat de Ll.
Av. Verge de Montserrat, 233-235 • Telf. 93 379 18 29 • El Prat de Ll.

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

**Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat**

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mobil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

POTA SUD

POTA SUD

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.**

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigrafitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Movil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

**COOPERATIVA
INDUSTRIAL DE
TRANSPORTES
• EL PRAT •**

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

Sergi Alegre, concejal de Urbanismo (ICV)

“Los vecinos verán recompensado su sacrificio”

- “La estación es positiva porque hará que todos los trenes de cercanías y largo recorrido que antes pasaban de largo paren en El Prat”.
- “El valor de los solares de la gente afectada [del sector norte]... queremos que este sacrificio se compense y que los vecinos tengan una expectativa de ganancia”.

“Las obras públicas tienen esta parte ingrata”

- “Es obvio que con el crecimiento de una ciudad alrededor de una estación, esa tipología de calles no es de recibo. Desde el punto de vista urbanístico las calles no reúnen las características de un crecimiento de una ciudad del siglo XXI”.
- “Tenemos que calibrar el bien público y el privado. Si no, no habría carreteras. Las grandes obras públicas tienen esta parte ingrata”.

José García, portavoz del grupo municipal del PSC

“El ciudadano estará conectado con toda Cataluña”

- “La estación intermodal es la oportunidad para soterrar las vías. Dará centralidad a la ciudad y la gente vendrá aquí a hacer todo tipo de gestiones. Eso traerá oportunidades económicas”.
- “El ciudadano dispondrá de una conexión con toda Cataluña”.
- “Si el viajero dispone de un tiempo de espera, encontrará en El Prat una ciudad para visitar”.

“Esto va a afectar a la frecuencia de pasos de trenes”

- “Tendremos que dar un toque en el pleno, porque esto va a afectar a la frecuencia de paso, sobre todo del tren del aeropuerto, porque las vías del fondo son las primeras que quitarán para comenzar el soterramiento. Se está hablando con Renfe para aumentar la frecuencia de paso o poner trenes con más vagones. También se podrían reforzar como alternativa las líneas de autobús”.
- “El derribo del puente de Ca l’Alaio supondrá un problema, pero mantenerlo en pie era inviable. Se facilitará el acceso por el sur de Onze de Setembre y se eliminarán allí los semáforos para evitar las colas”.

El AVE los empuja y la autovía los echa

J. M. / Para los vecinos de la calle Nicolau Maria Urgoiti, que el paso del AVE se lleve la mitad de sus patios es ya un mal menor. Urbanismo los reunió el 14 de noviembre para vayan pensando en abandonar el barrio. Y es que el soterramiento de las vías es sólo el principio de una transformación que implicará el levantamiento -por encima de la autovía- del sector que aún queda habitado entre los terrenos de La Seda y los de la agonizante Reno de Medici.

Los vecinos que entienden de números consideran ridículas las compensaciones de las que se empiezan a hablar “800 euros por m², cuando en calles corrientes el valor de mercado ronda los 2.500 euros, es indignante”, comenta un vecino. Este periódico ha accedido a un estudio confidencial que sitúa el coeficiente de edificabilidad de la zona norte en una proporción de 1:1,45. Algunos calculan que, con este coeficiente, los 800 euros podrían quedar como mucho en 1.200. “Nos dicen que es porque nuestro barrio no es suelo urbano, sino industrial”. Sorprendente, porque décadas antes de que cualquier fábrica asomara por allí, ya había casas. El vecino anterior cree injusto que a las promotoras Vertex y Espais, propietarias de los terrenos de La Seda y Reno de Medici, respectivamente, se les ofrezca la misma compensación. “Ellas, con el mismo precio por metro, salen ganando, porque por cada vivienda que gestionarán su margen aumenta. Nosotros no podemos hacer negocio”.

La relatividad, según Urbanismo

Precisamente la opción de hacer negocio con el terreno, por chocante que parezca en un político de izquierdas, era dibujada por el concejal de Urbanismo, Sergi Alegre, en otra reciente reunión con los afectados. Para ello, Alegre utilizó el ejemplo de una conocida familia, propietaria de una céntrica tienda, que consiguió un magnífico ático a cambio de ceder un piso a un constructor. El concepto de negocio ya no es el mismo: la última postura del ayuntamiento es que “nadie se va a hacer rico, pero se intentará que nadie salga perjudicado”. Otro ejemplo: durante una reunión en las Cases d’en Puig, los técnicos municipales explicaban que soterrar la autovía conllevaría grandes emisiones de dióxido de carbono. La Generalitat, la Cámara de Comercio y el puerto de Barcelona llevan años pidiendo a gritos una carretera directa entre el aeropuerto y el puerto para transportar mercancías. La carretera discurriría en su mayor parte por terreno agrícola. Una fuente bien documentada revela que el ayuntamiento acepta la idea de la carretera, pero “siempre que vaya soterrada”. El dióxido de carbono debe de ser como el veneno de la serpiente: a veces cura, a veces mata. ■

Antonio Gallego, portavoz del grupo municipal del PP

“Compensará los problemas que haya a corto plazo”

- “A largo plazo, un nudo de comunicaciones dinamizará nuestro nervio económico y dará un nuevo eje de centralidad urbanística. La estación será el punto de referencia de la ciudad”.
- “Surgirán nuevas oportunidades de comercio y el problema del aparcamiento se puede acabar resolviendo. Creo que compensa los problemas que se den a corto plazo”

“Habrá ruidos y olores”

- “Las obras traerán ruidos y olores, sobre todo para el Nucli Antic”.
- “Falta resolver el acceso al aeropuerto. La llegada del AVE se ha ralentizado por motivos políticos, para quitarle el mérito al PP”.
- “Preocupa la señalización en la salida alternativa por el sur de El Prat”.
- “Las expropiaciones del norte van en dos fases. La primera son los patios de la calle Urgoiti, pero luego, si dejan la Gran Vía como está y pasan el barrio por encima, que seguro que es la solución que se adoptará, el barrio entero desaparecerá”.

Felip-Neri Gordi, portavoz del grupo municipal de CiU

“Es la terminal ferroviaria del aeropuerto en El Prat”

- “Ya que el AVE tenía que pasar, por lo menos que sirva para enterrar las vías. Sustituirá la estación actual, tendremos metro y supondrá una terminal ferroviaria del aeropuerto en la ciudad”

“Si no se hace bien, los viajeros no verán la necesidad de subir y visitar El Prat”

- “Las conexiones entre transportes se darán sólo bajo tierra. Queremos que el cambio también se note arriba. Si no, muchos viajeros no tendrán la necesidad de visitar la ciudad, porque no tendrán por qué salir de ese sistema subterráneo”.
- “Tendremos problemas graves de tráfico. El derribo del puente de Ca l’Alaio condicionará las entradas y salidas. El puente que hay delante de Fisipe es insuficiente y planteará conflictos entre coches y vehículos agrícolas. Era el momento de ensancharlo”.
- “Necesitamos urgentemente una glorieta para canalizar el tráfico en Verge de Montserrat-río. El diseño de entradas y salidas a la ciudad sigue siendo pésimo”.

**SERVICIO
OFICIAL**

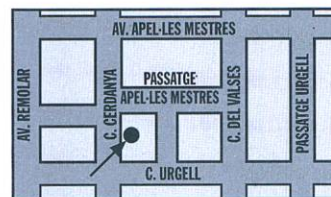
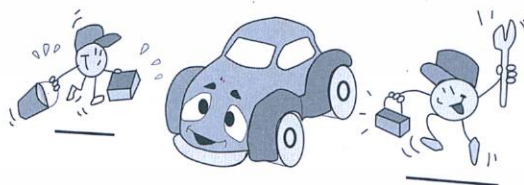
TALLERES J.GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •

SUEPRAT

C. Ribes de Freser, 7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

**OSRAM
SIEMENS
SIMON**

Telf. 93 370 83 11 • Fax. 93 370 43 42

Fontaneria

C. Castilla, 38 • El Prat

Iluminación

C. Indústria, 90 • El Prat

C. Consejo de Ciento, 245 • Barcelona
Telf. 93 451 59 52

Carrer de l'Amor, 19-21 • Igualada

Valentí Font, president de la Unió de Botiguers-Prat Gran Comerç

“Si els comerciants seguim sent individualistes i no ens organitzem, estem condemnats a tancar”

JAVIER MARTÍNEZ / Valentí Font (el Prat, 1948) és un comerciant dels de tota la vida. Reconeix el seu caràcter emprenedor, però també sap reconèixer que bona part del què té ho deu “als sacrificis i a la suor dels avis i els pares”. Inquiet, com tants altres, per la transformació del Prat, creu que ha arribat el moment de donar un nou impuls al comerç local. La targeta de fidelització i descomptes per als clients –que preveuen presentar oficialment durant la propera Fira Avícola– és l'estrella d'aquest canvi de “xip”, mai millor dit, en la gestió de les botigues de la ciutat.

–Per què calia un canvi en la concepció del comerç local?

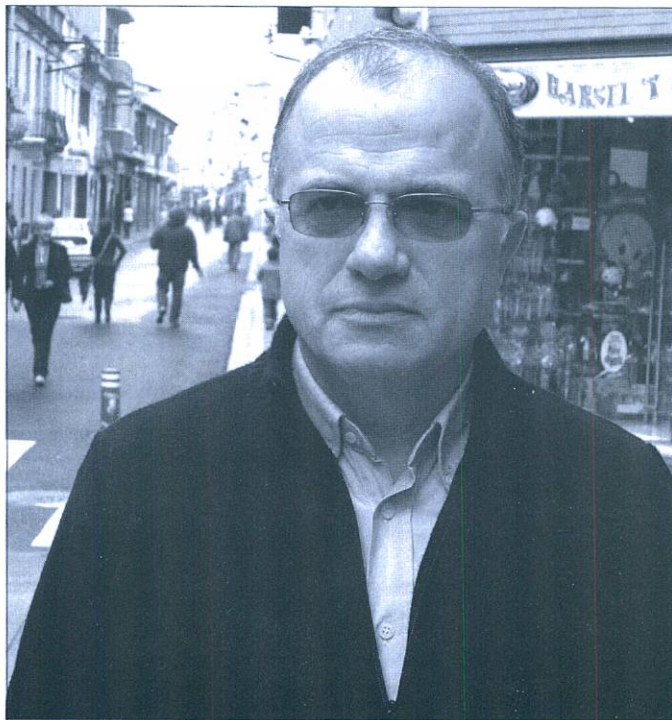
–Hem estat tancats amb nosaltres mateixos, només preocupats del què passa de portes cap endins de la nostra botiga. Amb aquesta actitud tan reservada i individualista i veient com cada vegada creixen més els centres comercials, veiem que els nostres negocis estaven condemnats a tancar. Ens hem d'espabilar, sobretot perquè hi ha rumors sobre la construcció d'un gran centre comercial en el futur Prat Nord, i aquí si que haurem de moure'ns, perquè la ciutat no dona per a tant.

–S'han vist afectats pel creixent augment de botigues que comercialitzen roba amb manufactura xinesa?

–Aquest tipus de comerç també afecta, però no és un problema important, perquè parlem de negocis adreçats a públics diferents als de les botigues tradicionals del Prat.

–Quina ha estat la implicació de l'Administració local amb el teixit comercial del Prat en aquest procés?

–Actualment, la implicació ha estat enorme, però aquí també hi ha hagut un canvi d'actitud per part dels polítics. Durant gairebé tres dècades hem tingut un govern local molt populista on els treballadors autònoms, que som un motor important de la societat, no hem comptat per res. Les nostres idees no han estat representades per ningú als estaments polítics. En canvi, crec que la incorporació de Juan Pedro Pérez com a regidor de Promoció Econòmica ha estat un pas importantíssim per impulsar el comerç local, amb la creació del Consell Municipal del Comerç, on s'integren de forma organitzada tots els eixos i associacions de comerciants de la ciutat.

Valentí Font, al carrer de Ferran Puig

La targeta del Prat Gran Comerç permetrà acumular punts per gaudir de descomptes a les botigues del Prat

–Dins d'aquest consell, l'associació que vostè presideix, Unió de Botiguers, ha fet un salt qualitatiu no només aportant una nova imatge com a Prat Gran Comerç, sinó un programa de fidelització de clients. En què consisteix?

–El punt fort d'aquest programa és la incorporació d'una targeta que s'entregarà gratuïtament als clients perquè obtinguin punts de descompte presentant-la als nostres establiments. Si un client va fent les seves compres en botigues del Prat i durant un mes aconsegueix, per exemple, acumular sis euros de descompte, qualsevol dia pot entrar a comprar una camisa a una botiga de roba i, en comptes de pagar 30 euros pagarà 24. Així de senzill, només presentant la targeta.

–Per què la necessitat d'una targeta electrònica?

–Perquè necessitàvem una targeta que el client s'estimés, quelcom seriós. Volem que el client, quan rebí la targeta, sàpiga que té a les mans un objecte important i que li permetrà obtenir descomptes de la forma

més senzilla. No és el mateix donar-li un paperet o una cartulina amb el qual nosaltres li hauríem de fer el descompte manualment. Crec que el format electrònic facilita l'ús per part del client i per part nostra a l'hora de fer-la servir, perquè el sistema anirà sumant o restant els punts de descompte automàticament.

–El Consell Municipal de Comerç està integrat per moltes altres associacions: els carrer Frederic Soler, Ferran Puig, Lleida, carretera de la Marina... Podran participar en aquest programa de fidelització?

–Naturalment. Oferirem la targeta a tot el comerç del Prat que s'hi vulgui adherir. Fins i tot estem en contacte amb altres tipus d'establiments, com ara estacions de servei, per tal que n'acceptin els punts de descompte a l'hora de posar benzina al cotxe. També ens agradaria molt que s'hi unissin els mercats, que són un gran eix de concentració de clients. Ara estem en una etapa jove, i hem d'explicar als altres comerciants els avantatges que suposa aquesta iniciativa. Per exemple, hi ha una entitat financera que ha acceptat fer-nos una rebaixa en les comissions que es paguen per l'ús de targetes de crèdit a les compres. També hem tingut ofertes d'empreses de seguretat per instal·lar alarmes... Al cap i a la fi, quan en una ciutat s'hi veu “pinya” i organització en el sector comercial, hi ha d'altres sectors que es mouen i en mostren interès.

–Com aconseguiran que el client tingui present sempre que ha de demanar i utilitzar la targeta?

–Iniciarem una campanya d'informació que inclourà anuncis als mitjans de comunicació locals, editarem tríptics i penjarem cartells a la ciutat. A més, hem de conscienciar els comerciants que és important que ells mateixos ofereixin la targeta als seus clients.

–Què més caldria millorar per revifar el comerç local?

–Creiem que encara no s'ha solucionat el problema de l'aparcament. Caldria una gestió que impulsés la rotació d'aparcaments en carrers on ara mateix és impossible desplaçar-se en cotxe per fer gestions. Compte, que no defenso la zona blava, però sí un sistema on per un preu mínim, o fins i tot utilitzant els punts de la targeta, els clients poguessin tenir mínimament garantit l'aparcament mentre fan les seves gestions. Crec que som l'única ciutat dels voltants que encara no té un sistema de rotació d'aparcaments als eixos comercials. ■

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI

(Odontólogo)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

Carretera Marina, 28 / 08820 El Prat de Llobregat

93 379 50 96

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

GRUP 3 ASSESSORS

Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL

Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL

Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE

Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS

Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Xurreria-Granja

BAHIA

XURROS I XOCOLATA PER ENDUR-SE'N

CRTA. MARINA, 40 EL PRAT DE LLOBREGAT

flors

company

Madoz, 4 • Tel. 93 379 02 70 • El Prat de Llobregat

TRIF TORRENTS® S.L.

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9

Teléfono. 93 379 40 95

Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

L'alcalde Lluís Tejedor, en la editorial de la seva revista ens presenta la nova oficina de habitatge i aparcaments com de molt àgil. Bé, l'agilitat se li suposa, però encara no ha inaugurat res. Els que no han sigut àgils, han estat el mandataris municipals que han esperat 25 anys per crear aquesta oficina, en un entorn de manca d'habitatge oficial i un caos per la manca d'aparcaments. L'alcalde a vegades té mala memòria.

Viendo con óptica retrospectiva la historia del tren de alta velocidad, nos damos cuenta de que su avance -a veces parecía retroceso- está lleno de dimes y diretes, socavones, cambios de trazados, pugnas políticas. Este AVE también ha pasado su gripe, y ahora veremos bien de cerca si se ha recuperado o nos dejará la ciudad patas arriba más tiempo de lo previsto.

Per cert, que els d'Esquerra Republicana no volen que l'AVE es digui així (perquè són les sigles d'Alta Velocidad Española). Home, una mica rebuscats sí que són. La credibilitat a Madrid no es busca amb aquestes foteses. De tota manera, tal i com estan els ànims al barri nord, seria irònic que el tren s'acabés dient AV (Associació de Veïns)

Cómo cambia el cuento. Hace unos

meses, Sergi Alegre le decía a una señora del Prat Nord que se podía hacer rica con la expropiación de su casa. Ahora, les dice a los vecinos que nadie se hará rico, pero intentarán que no salgan perjudicados. A la señora, que no quedó convencida, le recomendó una visita al psicólogo, pero a juzgar por lo que ha cambiado el cuento, no sabemos quién es el que necesita un buen psicoanálisis.

El pasado año los dirigentes de IC, con el "conseller" Saura a la cabeza, se pusieron las botas degustando los pollos raza Prat. Este año, por cuestiones de la gripe aviar, no podrán repetir las degustaciones y tampo creemos que nos visiten. Ya se

sabe al mal tiempo buena cara y si no hay pesebre, pues a otra cosa.

El consistorio ha nombrado un comité de sabios, entre los que se encuentra nuestro colaborador Josep Ferret, para encontrar nombres adecuados a las veinticinco nuevas calles del sector Prat Nord. Es curioso que para estos menesteres se recurra a un comité de sabios y en cambio, para decidir el futuro de la ciudad lo decidan el alcalde, Sergi Alegre y cuatro "fontaneros".

Les Jornades sobre l' Estalvi i Reutilització d' Aigua, celebrades el 14 i 15 de aquest mes de Novembre, a la

ciutat, la presidia el Conseller Salvador Milà i l'Alcalde Lluís Tejedor. A la mig hora del començament el Conseller es va aixecar i se'n va anar perquè tenia altre feina. L'alcalde mig hora més tard i el tt. d'alcalde Sergi Alegre també van abandonar la sala i al darrere tots el regidors. al·legant que tenien feina. El centenar de funcionaris no van entendre que allò no fos feina rendible e interessant i per lo tant més haviat varen pensar que estaven allí per a pasar l'estona. Sempre ho hem dit. Els nostres polítics tenen masa feina a les mans.

Cómo se nota la clase y la distinción. Resulta que en el Ribera Baixa, tienen el detalle de, al menos, no cobrar las bebidas a los conferenciantes que vienen a ofrecer charlas. Es un detalle tonto, sí, pero la gente se da cuenta. Que vayan aprendiendo en Jardines de la Pau, donde la gente también se ha dado cuenta de que este detallito no existe.

Els jubilats estan de sort. L' Ajuntament i en concret el regidor de Medi Ambient ja els ha trobat un terreny prop del cementiri nou per destinar-lo a l'activitat d'horts. És a dir que als jubilats els donaran un cabec i a treballar que son dos dies. Ara falta saber quins jubilats estaran disposats a tirar de cabec, quan fer de pagès comporta moltes despesses.

LA TIRA

La caverna espanyolista

Fa vint-i-sis anys, concretament el 23 de febrer de 1979, José Maria Aznar justificava en un article periodístic publicat al diari "La Nueva Rioja", de Logroño, l'abstenció beligerant en el referendun amb el que la majoria dels ciutadans de l'estat espanyol havien aprovat la Constitució democràtica de 1978.

Ara, un quart de segle després, el seu deixeble Rajoy i companyia, s'enganyen en aquell text constitucional com una paparra i el defensen a mort. I per què? doncs perquè han de carregar-se la proposta d'Estatut de Catalunya i, de passada, al govern socialista. "Dos pájaros de un tiro" com diuen els castellans"

El debat de la reforma de l'Estatut ha arribat a Madrid en un moment què existeix un nacionalisme centralista furiós. Amb un discurs agressiu on es diu que Espanya és Madrid i tot ho altre són romanços.

Així s'expressen des de l'arquebisbe de Madrid fins als professors de les universitats madrilenyes quan parlen de l'Espanya Imperial. Aquest integrisme centralista és el que pregonava la caverna mediàtica espanyolista com l'emissora dels bisbes, la COPE, i s'expressa de manera quasi unànime a les capçaleres del diaris de fora de Catalunya. El PP, mentrestant, es passeja content i orgullós per la Castellana amb aquest vestit dissenyat per l'integrisme espanyolista que tant de moda està i que tant rèdit electoral els hi pot donar. Passegen per un Madrid que s'ha apropiat, pregonant el seu reiterat discurs ideològic: hi ha espanyols i antiespanyols. Un discurs basat amb l'odi, l'insult i la mentida.

Davant aquest panorama criminalitzador, tres representants del Parlament català van anar a Madrid a presentar el projecte de reforma estatutària aprovat pel 90% dels representants legítims del poble de Catalunya. Asseguts a la banqueta dels acusats, els tres missatgers catalans van utilitzar la paraula serena i la disponibilitat del pacte, en una mà i, a l'altre mà, una fulla de romaní. Però de poc va servir. És just que cada vegada que Catalunya vol donar la mà a Espanya li responguin amb una botifarra? És just aquest menyspreu vers Catalunya? És just tants insults? És just tanta mentida? És just organitzar un boicot als productes catalans? És just dir que els catalans som uns insolidaris?...

De vegades no entenc com aguantem tant.

MÀXIM PUJADÉ

Ya basta

En pleno extraordinario los concejales de nuestro Ayuntamiento por mayoría deciden votar a favor del Estatut, es más piden a las entidades y asociaciones que nos sumemos a él, ahora que deciden entrar en la alta política no estaría demás que pidieran nuestro apoyo a la siguientes reivindicaciones ciudadanas, que algunos creemos que son de mayor importancia:

-Cumplimiento íntegro de las condenas;
-Reforma de la ley del menor;
-Reforma del código penal en cuanto a tráfico en caso de atropello mortal;
-Pensiones de viudedad dignas;
-Sanidad sin tantas listas de espera;
-Guarderías y geriátricos públicos;
-Liberalización del suelo urbano;
-Libre elección de la enseñanza;
-Condiciones laborales justas, etc...

No os extrañéis que empezemos a estar cansados de la clase política, no paráis de darnos motivos para ello, vivís en otro mundo aunque no os guste oírlo. Nos quitásteis la ideología, nos quitásteis la ilusión, pero no nos quitaréis el pensamiento. Dice el refranero, que no hay peor rico que el que ha sido pobre. No mancilleis en nombre de lo que alguna vez fuisteis gente de izquierdas, llamados progres adinerados, se ajusta más a vuestro talante.

Marío Cifuentes Jiménez

Carta al señor alcalde

Ésta que escribo, es una carta para informarle de algo que dudo que no sepa ya.

Se le llena la boca, un mes tras otro, cuando hablar de "su Ciutat", de los esfuerzos tan increíbles que se hacen para hacerla cada vez más cívica y más bonita. Lejos de la realidad he podido comprobar día tras día, que sólo deben ser un par de calles las que merecían ese esfuerzo porque el resto... Hay papeleras llenas a rebosar durante días, las calles están sucias (algunas están prácticamente abandonadas), el pavimento está en mal estado, el tráfico es un caos, la guardia urbana brilla por su ausencia. No hablemos de los parques (¿pensados para niños o para perros?) y de los aparcamientos (cada vez hay que pagar más). La que usted llama "su Ciutat" está llena de personas que ha llevado al paro, llena de empresas cerradas sin más, llena de gentes carente de ilusión. Ahora lo más importante son los grandes proyectos, claro (AVE, Ciudad Judicial). Mientras yo cada noche me juego la vida cuando regreso de trabajar y salgo de la estación (por cierto, estación decadente, atrásada y peligrosa), donde apenas hay luz y sin saber que me pasará, un día más, en "su Ciutat"

Cristina Català

Que pasará con la agricultura

La instalación de las vías del tren AVE, la construcción de la nueva carretera al aeropuerto y las próximas recalificaciones de terrenos, asentarán la última estocada a la agricultura de

una zona que fue la más fértil de Cataluña. Transcurridos con los 45 años, se han dejado de cultivar el 90 % del terreno agrícola, lo que deja un resto de 200 mojadadas aproximadamente. Desde el ayuntamiento se inventaron el Parc Agrícola y nadie se lo llegó a crear, el mismo presidente de la Cooperativa de Payeses, nos ha manifestado que actualmente nadie vive exclusivamente de la agricultura, unos tienen parkings alquilados, otros tienen locales comerciales, otros cobran pensiones y otros le trabaja la esposa en otras actividades. Si los actuales agricultores hicieran números, dejarían las tierras sin cultivar, porque, aunque cueste creerlo, nadie recibe un duro de subvención.

Los métodos de cultivos se quedaron anticuados y son una excepción los que han modernizado sus explotaciones. Se sigue regando por inundación como hacían los árabes hace más mil años y únicamente la explotación de Can Misas lo hace con riego por aspersión. Tampoco se salvará de las expropiaciones. No nos modernizamos, nos dice un agricultor porque no merece la pena invertir para mejorar las fincas, porque todas están o a punto de expropiación o de recalificación para poder construir.

Las distintas administraciones y la municipal también, se habían creído que calificando la tierra como agrícola permanente, resolvería la cuestión y protegería la tierra ante los intentos de construir en ellas.

No ha sido así, si no todo lo contrario. Han sido las propias administraciones las que han tirado por el camino fácil y han expropiado las mejores tierras de la ciudad, para instalar la depuradora, para la ampliación del aeropuerto, ampliación del puerto, para construir carreteras y vías ferroviarias. Desde el municipio se ha dicho amen a todo y ahora se pretende salvar la franja del litoral, para proteger los pájaros, cuando de lo que se trataba era preservar la zona agrícola, de donde comían los pájaros. En estos momentos hay tanta presión compradora que las últimas doscientas mojadadas cultivadas se venderían en menos de un mes. Los agricultores que quedan, se preparan a recoger la última cosecha. Es decir, intentar vender la tierra a un buen precio, para poder asegurar el futuro y dejar de sufrir por una actividad que en los últimos años no da los frutos deseados. La administración municipal, debería cuestionar y resolver el futuro a pocos años vista del colectivo que en la última década, se ha dedicado a la agricultura sin apenas sacar beneficio alguno.

Juan Miñarro

Record d'en Miquel Porter

Tot just fa un any de la mort de Miquel Porter i Moix a Altafulla el 18 de novembre de 2004. Voldria aprofitar aquesta fita per

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodictdelta@yahoo.es

Carta del director
El Prat Nord, només?

Les mobilitzacions dels treballadors de Sarrió al final no han servit per res.

L'últim dia d'aquest any Reno de Medici tancarà les portes i l'activitat de manera definitiva, deixant al carrer –dotze mesos abans del que varen dir i incomplint més d'una promesa feta als treballadors– a 190 persones.

Desapareix, així, el penúltim obstacle per a que l'equip de govern –amb el seu alcalde al davant com a valedor del projecte de "L'eixample Nord del Prat"– pugui fer las requalificacions adients del terreny i les immobiliàries que han comprat aquestes hectàrees de sol industrial a La Seda i als propietaris de la antiga Papelera Española sense cap mena de risc econòmic perquè probablement deuen d'haver rebut garanties sòlides de que podran construir-hi sense problemes vivendes, bonics jardins i parcs on hi juguin els nens i les nenes puguin rentabilitzar adequadament la inversió feta.

L'últim escull social –la "sortida" que pensen oferir als veïns que viuen i treballen al barri– l'ha de resoldre –solet? – l'equip de govern, ja que ells, amb les seves concessions, són els que han creat aquesta situació.

Del tracte que ens doni als afectats, que per raons òbvies no haurien d'entrar en el "joc" de la junta de compensació, en dependrà –al menys inicialment– la viabilitat legal d'un projecte que si més no, no ha posat entrebancs a la constant desindustrialització al Prat. Encara ens queda Catalana de Polimers, del Grup Seda: Per quan de temps? Quantes cases se'n poden fer en aquell indret? Caldrà estar-hi atents.

Josep Mª Canalías
Director

exposar un record popular d'aquest home intel·lectual, artista, polític i catedràtic d'història del cinema que tant va significar en la feixuga tasca de la resistència catalanista al franquisme. Miquel Porter va ser tot un ambaixador del cinema abans d'introduir la història del cinema a la universitat de Barcelona. Li agradava organitzar sessions de cinema, en qualsevol indret de Catalunya, per remot que fos, encara que hi hagués d'arribar en carro.

Un grup de ciutadans del Prat de Llobregat vàrem tenir la sort de veure'l en una sessió de cineclub a la revetlla de sant Joan de 1974 a la masia de cal Bitxot. La projecció cinematogràfica va començar després de la foguera. Cantàrem i ballàrem al voltant del foc que els més agosarats hi saltaven les brases. Hi havia expectació. L'estança del mas estava plena, d'un públic majoritàriament jove. Les emblanquinades

parets van fer innecessari l'utilització de cap llençol com a pantalla. En Miquel va portar el seu projector i 3 pel·lícules del director rus Sergei M. Eisestein. Només vam poder visionar dos films, La línia general de 1929 (ell deia que era com el conte de Marta la lletera) i El cuirassat Potemkin de 1925 perquè la bombeta del projector va fondre's. Era cinema mut, en blanc i negre, de moviments ràpids i expressions convulses que els més joves no acabàvem d'entendre. En Miquel afirmava que "encara que els nens no ho entenguin els queda, un dia ja ho entendran". Per sort, les seves doctes explicacions aclarien i complementaven aquelles imatges. Fou una desinteressada lliçó de cinema de les moltes que generosament Miquel Porter va oferir arreu del país, molt abans d'introduir-les a la Universitat.

Josep Camps

El Suplement deixa de publicar-se

Les circumstàncies que van aconsellar en el seu dia publicar el "Suplement del Delta" han evolucionat de tal manera que avui ja no tenia massa sentit –segons el nostre criteri– seguir mantenint l'actual format d'aquesta publicació, que fins el mes passat es lliurava amb la revista Delta. Per aquest motiu, hem decidit suprimir temporalment la seva edició. Però no ens parem: estem estudiant noves alternatives amb la finalitat de oferir als nostres subscriptors, lectors i anunciants un producte atractiu i modern que sigui un bon complement informatiu per al Delta i per als ciutadans.

Amb l'aigua al coll

*Declaracions públiques,
opinions privades*

Cada vegada estic més convençuda que tot es cou en privat, d'esquenes a la llum pública. És molt fàcil adonar-se que les declaracions públiques acostumen a ser poc interessants, perquè no hi ha pronunciaments clars. Sempre es mira de no ficar la pota i allò que diu l'autoritat corresponent ho podria haver subscrit qualsevol ciutadà de peu, si té sentit comú.

Si es tracta de catàstrofes, una comissió analitzarà els fets, una altra proposarà mesures perquè no torni a passar i condol als familiars i amics. Si és un èxit, és de tots, ha funcionat perquè tots hem participat i tots en gaudirem. I així, més o menys, l'esquema es repeteix.

En canvi, en privat, es dirà que ja es veia venir aquest terrabastall, que Fulano i Mengano són els responsables per acció u omissió i que els parents només volen treure calers de la desgràcia. I, per descomptat, si s'ha aconseguit alguna cosa és gràcies a... qui sigui, però amb noms i cognoms.

Dit així podria semblar tot plegat un gran exercici d'hipocresia, però imaginin el cas d'algú –sempre n'hi ha– que se salta a la torera les declaracions políticament correctes i opta per dir el que pensa de veritat. Resulta, gairebé sempre, molt pitjor, perquè la veritat és infumable, en veu alta. Quan això passa, s'encén un foc que costa força apagar. I penses, "perquè no s'ha quedat mut?".

El mateix succeeix a les trobades i reunions, siguin importants o de quatre gats. Les sessions inaugurals, els discursos eloqüents i les conclusions s'han cuit als passadissos i molt abans de començar. Els personatges només assisteixen per donar fe de l'acord o del desacord. I mentre diuen no, estan negociant el preu del sí. O diuen sí, quan saben que serà impossible executar el pacte.

No creguin que amb aquest article vull denunciar res. És una simple constatació. Aquest esquema que explico no és solament dels dirigents sinó que és també el que adoptem les persones quan ens expressem més enllà del nostre cercle més íntim. Per què, qui vol acceptar, en públic, que no s'entén amb la seva dona/el seu home? O que el seu treball s'ha convertit en una rutina? O que se sent com un zero a l'esquerra?

Ja veuen. Totes i tots fingim. Per què? Perquè estem damunt de l'escenari de la vida i al teatre cadascú ha de fer el seu paper. N'hi ha que no es donen respir ni quan estan darrere el teló. A aquests, els recomano exercicis de ioga. En privat, és clar!

MANOLITA SANZ

La Nación Catalana es una realidad se quiera o no se quiera admitir

Como "Nación" la Gran Enciclopedia LAROUSSE editada en 1970 por Editorial Planeta la define así: Comunidad de individuos, asentada en un territorio determinado, con etnia, lengua, historia y tradiciones comunes, y dotada de conciencia de constituir un cuerpo ético-político diferenciado.

¿Qué recelos provoca el término a todas esas gentes que además constantemente ven detrás de cualquier iniciativa del extrarradio, un atentado a la Unidad de la Patria? ¿Será la inseguridad propia de aquel que no ha construido justa y equitativamente su estatus? En un Estado democrático las conquistas deben llevarse a cabo pacíficamente a través del diálogo, y sobre todo desde una posición de igualdad entre las partes interesadas.

Es obvio que la oportunidad histórica en este nuestro Estado llamado España, jamás ha permitido democráticamente plantear temas que supusieran la descentralización del Estado, cuanto menos reconocer como nación no tan sólo a Catalunya, si no a Navarra, Aragón ó incluso a la propia Castilla, cómo iba a reconocer por tanto el término Nación a otras comunidades dentro del territorio peninsular, salvo en aquellos casos que tuvo que capitular por razones obvias ante tantos otros territorios como los italianos ó Flandes. La Monarquía Hispánica carente del respeto siempre anduvo con problemas políticos con respecto a Europa y el Mundo, y socio-económicos y culturales respecto a los territorios hispánicos. Desde el centralismo impuesto principalmente desde la nueva dinastía Borbónica, ha existido siempre la tenaz idea de imponer una solución uniformadora.

Lamentablemente siempre ha habido una relación de amor/odio entre castellanos y catalanes y me atrevería a hacerlo extensivo también a otras comunidades hispánicas. No sé si debido a cierto grado de admiración a la vez que cargado de cierta dosis de envidia y/o temor a que los catalanes, buenos comerciantes, fueran capaces de venderse España. Lo verdaderamente cierto es que el pueblo catalán siempre ha aportado como el que más en aras de hacer grande el proyecto hispánico.

Sólo entre el periodo comprendido entre 1931 a 1936 y coincidiendo con la aprobación del Estatuto de 1932 hubiera sido posible hacer el reconocimiento por parte del resto de España y el haberlo hecho patente en Éste, inscribiendo

Catalunya como Nación anexionada a España, sin que ello significara ninguna rotura en la continuidad de conformar un estado español plurinacional. Por desgracia en esa corta etapa de la historia, los ánimos estaban sumamente crispados y las deficiencias endémicas del absolutismo monárquico, no tan sólo no lo hicieron posible, si no que como en tantas ocasiones los roces y tensiones fueron reprimidos por la fuerza de las armas.

Catalunya como no podría ser menos, ha cometido como todo pueblo aciertos y errores, siendo el mayor error de todos el inten-

De forma democrática y libre hemos sido capaces todos de elegir el participar en el proyecto europeo, y ¿no vamos a ser capaces de solucionar antes nuestros asuntos internos?

tar mantener el sentido común y la coherencia en defensa de aquello que creía fervientemente era lo mejor para todos, revelándose contra las injusticias y el mal hacer de los gobernantes de turno. Lo que indudablemente serían grandes virtudes a ojos de quienes verdaderamente creen en el espíritu y defensa de los intereses comunes internos, los resultados a la vista está, prevalecieron siempre los intereses externos entre otras cosas porque a Madrid ya le iba bien.

Catalunya siempre fue leal al pactismo entre el Rey y los Estamentos del Reino, modelo impuesto por los Reyes Católicos y refrendado por Carlos I, y aunque a vista de los castellanos pueda parecer que los catalanes hayan sido por definición los rebeldes de la película, sería injusto tomar en serio ese criterio. Serán las consecuencias de la Guerra de los Treinta Años así como la más que dudosa correcta administración de la Corona de Castilla, que provoca un caos y un estado de bancarrota, motivo por el que Felipe IV se ve forzado a poner en marcha la reforma institucional del Estado y conseguir la colaboración en la Hacienda de los reinos NO castellanos. Las malas formas al querer unificar legislativa e institucionalmente la Monarquía Hispánica, la creación de un ejército, e imponer una fuerte fiscalidad, provocó un rechazo por parte de las Cortes Cata-

lanas que como respuesta obtuvo una ocupación militar y una opresión constante hacia los campesinos catalanes, acabando por provocar el primer gran conflicto armado entre castellanos y catalanes (La Guerra dels Segadors).

Comentar el triste episodio de 1714 con el no más triste final con el Decreto de Nueva Planta: los catalanes tenían otra visión de Europa a la vez de que posiblemente por razones históricas no debían tener excesiva confianza en todo aquello que proviniera de los franceses. Debió ser por lo que consideraron alinearse con el archiduque Carlos, y por qué no admitirlo, ello suponía la esperanza de recuperar unos fueros perdidos. Una vez más y por medio de las armas el pueblo catalán es sometido al vasallaje de Castilla, y a la pérdida de territorios tras los Tratados de Utrecht.

Qué decir de las guerras carlistas. Desde la alteración por el propio Fernando VII de la Ley Sálica que ponía ó quitaba a su total conveniencia, a la imposición de otro extranjero (Amadeo I de Saboya). El romper con las libertades forales y acabar con las esperanzas de un campesinado que luchaba por obtener otras formas de propiedad y de tenencia de la tierra. La imposición por tanto de un caciquismo que perdurará hasta bien entrada la Transición. Como resultado de todas estas guerras es Catalunya quien se lleva la peor parte, tras el Pacto de Vergara.

Creo que ya es hora de superar la gran asignatura pendiente de solución entre la Monarquía Hispánica y los distintos pueblos peninsulares y extra-peninsulares. Cuanto mayor tenacidad y tozudez por parte de unos en querer encorsetar en una sola lengua, una cultura y un talante social, mayor rechazo produce por parte de los otros. Dejemos de lado ese absurdo proceder que sólo conduce a enfrentamientos crispados y faltos de coherencia en defensa de intereses interpuestos sin capacidad de hallar el debido consenso ante éstos. De forma democrática y libre hemos sido capaces todos de elegir el participar en el proyecto europeo, y ¿no vamos a ser capaces de solucionar antes nuestros asuntos internos? Deberíamos algunos ser más honestos al enarbolar valores como la unidad de la patria o solidaridad, y por supuesto antes de esgrimirlos tan alegremente, se debería explicar qué intereses se esconden tras de esos dignos conceptos.

MIGUEL ALVIRA ALÓS
Empresario

Ma. Eugenia Cruz deixa l'ajuntament per emprendre una nova etapa professional

NEUS MACÍAS / La socialista Ma. Eugenia Cruz, que fins ara ocupava la regidoria d'Esports, va anunciar durant el passat ple municipal la seva renúncia al càrrec, per motius personals. Cruz va assegurar que no era "gens fàcil" compatibilitzar la vida personal amb la professional i la política. L'exregidora, llicenciada en Dret, comença ara una nova etapa professional, que

li era impossible coordinar amb la faceta municipal. Cruz va recordar que, quan va assumir aquesta responsabilitat, "va ser per poder treballar pel meu poble". Va agrair l'oportunitat d'haver-ho pogut fer durant dos anys i mig, i va tenir paraules d'elogi pels "companys i les entitats amb què m'he relacionat durant aquest temps, pel tracte rebut". La socialista va remarcar que continuarà "vivint a El Prat, treballant aquí i fent esport a la meua ciutat". També va anunciar que continuarà vinculada al PSC local, ja que forma part de l'Executiva, i romandrà com a Primera Secretària de la JSC, "militant activament".

Els seus companys de consistori van tenir paraules d'agraïment i d'ànims. Felip-Neri Gordi, portaveu de CiU, va assegurar que era una "actitud lloable" haver dedicat dos anys de la seva vida al "servei a la comunitat". Rafael Duarte, portaveu d'Iniciativa-Verds, va recordar la "relació cordial" que sempre ha mantingut el seu grup quan ha hagut de

treballar amb la socialista. L'ecosocialista va reconèixer que era "molt difícil" fer compatible la política amb la vida professional i personal, i va desitjar-li molt sort en la nova etapa que emprèn.

José García, el cap de files de Cruz al grup socialista, va lloar la figura de l'exregidora. "Ha mantingut una hon-

radesa digna de respectar", va dir el portaveu del PSC, que va recordar com molts ciutadans critiquen que els polítics "s'agafin a la cadira i no la deixin escapar". García va definir Cruz com una "persona molt jove, amb vocació de servei i una gran potencialitat", i va assegurar que era una "llàstima" perdre una figura tan valuosa. "Però continuarem animant-la per tal que mantingui viu l'esperit d'allò públic". El portaveu socialista va afirmar que, durant aquests dos anys i mig de legislatura, Ma. Eugenia Cruz havia demostrat "la seva vàlua en la responsabilitat assumida".

L'alcalde, Lluís Tejedor, que va lliurar una placa commemorativa a l'exregidora, va agrair-li la seva "dedicació", i va desitjar que aquesta etapa hagi estat "positiva en la teva formació com a persona".

La responsabilitat de Ma. Eugenia Cruz al front de la regidoria d'Esports recaurà ara en el Coordinador de l'Àrea, el també socialista José Luis Olivera. ■

Gallego alarma anunciant positius en legionella

N. MACÍAS / D' "irresponsables" va titllar el Tinent d'Alcalde José Luis Olivera les manifestacions del portaveu del PP, Antonio Gallego, que durant el ple municipal del 9 de novembre va demanar explicacions sobre unes presumptes anàlisis que havien donat positiu en legionella al poliesportiu Sagnier de la nostra localitat.

El portaveu popular va assegurar que al tauler d'anuncis del centre esportiu s'havien "penjat" les anàlisis. "Era un cartell alarmista", va dir Gallego, que va criticar el fet que no s'hagués "tancat immediatament" el Sagnier. "No es va complir el que marca el protocol- va manifestar el regidor del PP- ni es va seguir encara que fos de manera preventiva".

El socialista José Luis Olivera, coordinador de l'Àrea de Serveis a la Persona, Esports i Sanitat, es va mostrar molt crític amb l'actitud del popular. "És un tema massa seriós com per tractar-lo amb la

frivolitat amb què vostè ho ha fet", va dir el regidor, que va negar l'existència d'un "brot". "Hagués estat més fàcil posar-se en contacte amb qualsevol personal del departament, que no portar el tema al ple", va criticar el socialista. Olivera va continuar increpant Gallego. "No té les idees clares: a política no tot s'hi val".

De fet, es tractava de l'existència d'una colònia de legionella a una de les dutxes del Sagnier, "però molt i molt per sota del que marcaria la llei per denominar-lo brot", ha manifestat a aquest diari el portaveu socialista, José García. El regidor ha assegurat que de seguida es van prendre les mesures oportunes "ruixant aigua a més de 80 graus durant tota una nit". Tant García com José Luis Olivera van manifestar que els protocols que es segueixen a El Prat estan per damunt del que marca la llei. "Nosaltres fem controls preventius dos cops al mes, el doble del que marca la llei". ■

Més transport públic a l'aeroport

El ple municipal d'aquest mes va aprovar una moció per demanar la millora "urgent" de l'accés en transport públic a l'aeroport d'El Prat. El document proposava, entre altres mesures, un reforç del servei ferroviari fins assolir una freqüència de vint minuts; la creació d'una línia d'autobús d'alta freqüència i integrada tarifàriament des de Barcelona a l'aeroport; la millora del servei de bus des del Prat, i la creació de noves línies d'accés a l'aeroport des dels municipis veïns.

El text presentat per l'equip de govern mostrava la seva preocupació perquè, en el que portem de 2005, l'única mesura "tangibile" de millora del transport a l'aeroport ha estat la creació d'un autobús nocturn, l'N17, que surt de Plaça Catalunya i arriba fins a l'aeròdrom. També es criticava l'escassa oferta de Renfe, que continua tenint un tren cada mitja hora, un servei "manifestament insuficient".

La moció mostrava la seva preocupació per com afectaran les obres del Tren d'Alta Velocitat al servei ferroviari de l'entorn, i es demana al ministeri de Foment que posi en marxa "un pla de contingència" per garantir el seu bon funcionament.

Queixes per la mesquita del carrer Pamplona

El portaveu del PP, Antonio Gallego, va fer arribar al ple les queixes que, segons ell, li han expressat els veïns de la plaça Pau Casals i el carrer Pamplona, on fa unes setmanes ha obert les seves portes una mesquita pel culte musulmà. Gallego va assegurar que la mesquita "no té llicència d'activitats. Per què es permet?". Gallego va preguntar si s'està negociant amb aquest col·lectiu algun tipus de solució, i va criticar que només es facin complir "les normes legals" en algunes activitats, "i en altres, com seria el cas, no".

Sergi Alegre, regidor d'IC, va assegurar que "s'han paratitzat" les activitats de l'Associació Cultural Islàmica degut a que no disposen "dels permisos corresponents".

Els horts municipals, a punt

L'ajuntament està a punt de tancar un acord de compra d'uns terrenys agrícoles on s'ubicarien els horts municipals que demanen certs col·lectius de la ciutat. Així no va manifestar Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, que va incidir en que el procés "no ha estat fàcil, ja que els terrenys havien de ser accessibles, i disposar d'aigua per regar".

La contracrònica

Abstenció

El tsunami abstencionista ha arribat a la Casa de la Vila. L'abstenció, de la mà de Felip-Neri Gordi, vertebrava ja el discurs dels nostres polítics locals, i amenaça amb deixar un reguerol de dubtes i matisos de sentit. Benvingut sia, si és així. L'abstenció emparaulada dona color al debat polític. Que no som lliures ho demostra el fet que a ningú se li havia acudit la idea d'intentar sortir de la presó del vot a favor, en contra i l'abstenció. Que no som lliures ho demostra que poca gent pensi el que va pensar un dia el poeta portuguès Fernando Pessoa: no hi ha un terme mig, un estat de tràmit, entre existir i no existir?

Segurament, no. D'altra banda, totes les abstencions no són bones, com veurem al final. El regidor de Medi Ambient, Sergi Alegre, dona el tret de sortida: "S'abstenen en un tema clau, vostè sap que és un projecte molt ambiciós". Alegre es refereix al Centre cultural de la plaça Catalunya, i es dirigeix al portaveu de CiU. Gordi havia fet gal·la dels seus coneixements d'arquitectura per explicar la seva abstenció en una modificació puntual del projecte, mentre els ecosocialistes Duarte i Rodés se'n feien creus. "No ens agrada que desapareguin unes alineacions històriques", va dir Gordi. "És una teoria agafada pels pèls" (improvisada cacofonia), respongué Duarte. "Abstenció esperançada", va anunciar el portaveu de CiU. "En aquest cas... quasi unanimitat", va rematar l'alcalde.

Pensàvem que les havíem vist de tots colors: abstenció centrada, suau, esperançada. Però hi havia més. Una altra votació: CiU es vol abstenir. "Serà una abstenció atemorida?", pregunta irònicament Duarte, que ja s'ha pujat al carro d'aquesta moda política. ICV en bloc intenta persuadir a CiU perquè no s'afegeixi a la moció del PP contra la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000. Gordi sembla que ho agraeix, extrem que fa pensar que més d'una abstenció de CiU és deguda a la falta d'informació subministrada per l'equip de govern. "Dit així... votem a favor... perdó: en contra", riu Felip-Neri Gordi. "Gràcies per la flexibilitat", tanca Tejedor.

Tot feia entreveure, però, que les mirades estarien posades sobre el PSC. I els socialistes van ser protagonistes del ple -per fi-, però no pels motius que es pressuposaven. La dimissió de la ja exregidora d'Esports, Maria Eugenia Cruz, no va suscitar polèmiques. El rei de les abstencions es va permetre fins i tot fer broma sobre el rei d'Espanya. "Hauríem de canviar el retrat del rei: surt molt jove", va dir Gordi. El retrat penja just a sobre del cap d'on seia Cruz. "El retrat de Pujol va estar 23 anys i la foto era de la mili", contestà un engrescat Gallego.

Però no. No va ser això. El PP va presentar amb CiU una moció per instaurar un debat sobre l'estat de la ciutat a El Prat. Si tots els plens es desenvolupessin com el del mes de novembre, aquest debat no faria falta. Van ser més de tres hores de debat ideològic: es va parlar de territori, de la pressió fiscal, de dimissions. La guspira creativa va saltar en algun moment. Però de vegades els plens són un escenari insuficient pel debat polític, especialment quan ICV es nega a contestar precís i preguntes o, fins i tot, quan no es molesta en explicar el seu vot en contra de les mocions de l'oposició. Una vegada a l'any, l'alcalde i els portaveus s'haurien de preparar un discurs i discutir a fons les grans problemàtiques de El Prat. Sembla una bona idea. Però no és nova: aquesta moció ja es va presentar fa uns anys, amb el suport del PSC. Després que un intencionadíssim Gallego acusés al portaveu dels socialistes de "falta de coherència i de pes polític", García va confirmar el seu vot en contra de la moció. "No se'n ha consultat, i en aquell moment ho vam fer [votar a favor] perquè creiem que el ciutadà necessitava un govern més ample", justificà García. "El PP no ens pot donar lliçons de democràcia", esbombà. I es va votar. ICV, com sempre, en contra. García va afegir-se a ICV, agafant embranzida i aixecant més de l'habitual el braç. A despit. I així va arribar a la ciutat de les abstencions la pitjor de les seves espècies: l'abstenció moral.

AGUS MORALES

CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO

PERSIANAS Y PVC

C. Santfeliu, 124 • Telf. 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORIA
CARNIAGO, S.L.

ASESORAMIENTO INTEGRAL

- Administrativa
- Fiscal
- Laboral
- Contable
- Jurídica

15 AÑOS A SU SERVICIO

SEGUROS GENERALES

- Automóviles
- Motocicletas
- Hogar
- Comercio
- Salud

Ctra. Marina, 71 bajos
Tel.: 93 370 62 68
Fax: 93 370 77 11
08820 El Prat de Llobregat

El PP, contra la Xarxa Natura que protegeix l'entorn aeroportuari

NEUS MACÍAS / La inclusió de l'espai natural del Delta del Llobregat a la Xarxa Natura 2000 no ha agradat gens al portaveu del PP, Antonio Gallego, que va presentar una moció en contra d'aquesta proposta, ja que la mesura "provocaria limitacions al correcte funcionament de l'aeroport (...) i a les seves possibilitats d'ús com a *hub* transoceànic".

Gallego considera que el Pla Director de l'Aeroport i la Declaració d'Impacte Ambiental ja preveuen la creació d'un parc litoral entre les reserves naturals del Remolar i La Ricarda, i "el desenvolupament d'aquests instruments és suficient per garantir la qualitat dels hàbitats". El popular

assegura que són "innecessaris" nous instruments de protecció.

Si la Xarxa Natura 2000 s'aproves "tal i com està plantejada", va dir Gallego, les limitacions al creixement de l'aeroport tindrien una "repercussió social i econòmica negativa", i s'obstaculitzaria "el present i futur desenvolupament d'aquesta infraestructura". El popular va assegurar que el seu grup aposta "per un desenvolupament sostenible, no per un sostenible subdesenvolupament".

El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va decantar-se per l'abstenció, "ja que no és tracta d'adoptar punts de vista externs" als interessos de la ciutat. En el mateix sentit es va

posicionar el socialista José García, que va assegurar que no es tracta de «protegir l'aeroport, sinó els municipis del seu entorn de les molèsties que aquest genera».

El portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds va mostrar-se també contrari al text presentat per Antonio Gallego. Rafael Duarte va explicar que el futur desenvolupament de l'aeroport està fixat al Pla Director, un document «que ningú no pot passar per alt». L'ecosocialista va desvetllar que, darrera aquesta oposició a la Xarxa Natura hi ha la intenció de construir «noves pistes». «Ens ha costat molt mantenir el que tenim, conservar part de la natural del litoral», va dir Duarte. ■

Les infraestructures faran del Prat el centre de les comunicacions catalanes, segons el Consell Comarcal

LAURA RAMOS / La mobilitat al Baix Llobregat és des de fa temps un dels principals problemes que presenta aquesta comarca. Una problemàtica que presenta una solució complicada ja que tal com va assenyalar Anna Hernández, consellera de serveis centrals i règim interior del Consell Comarcal, al definir-ho com "un tema obert que evoluciona amb la societat i que sempre presentarà problemes".

En una conferència organitzada pel PSC, Hernández va fer una radiografia exhaustiva dels principals mals que afecten la comarca, destacant entre d'altres la congestió de les xarxes viàries i la inoperativitat del transport públic en algunes zones. Però si durant l'acte es va fer especial incidència en algun tema aquest va ser la reordenació de la xarxa ferroviària. I és que la futura arribada del Tren d'Alta Velocitat, l'accés directe a l'aeroport i la prolongació del metro transformaran el paisatge de manera substancial. Un tema d'especial importància per la nostra ciutat ja que l'eix central d'aquests canvis serà precisament el Prat,

Anna Hernández, en un moment de la xerrada

amb la ja coneguda estació intermodal. Des del Consell Comarcal es va voler transmetre seguretat i paciència per un futur ple d'obres que complicaran una mica més la nostra mobilitat, però que després serà beneficiós. Segons Hernández, la ciutat es convertirà en el centre de referència de la intermodalitat i les comunicacions a Catalunya i en un dels més importants de l'Estat i contribuirà notòriament no només a millorar les comunicacions amb Barcelona,

sinó també amb la resta de la comarca, sovint marginada en els plans de mobilitat.

No obstant la positivitat del missatge també es va voler deixar clar que cap dels projectes solucionaran definitivament els problemes de mobilitat ja que, en paraules d'Anna Hernández "les solucions arriben sempre després dels problemes", així que cal racionalitzar les infraestructures i adreçar-les, fonamentalment, a la millora dels usos que els ciutadans en fem d'elles. ■

Acabar amb el pisos-pastera

A El Prat hi ha 111 habitatges on viuen 8 persones, i fins a 129 on hi habiten nou o més. Així ho va desvetllar el portaveu del PP, Antonio Gallego, que va demanar a l'equip de govern "protocols per controlar aquesta situació i acabar amb els pisos-pastera". Gallego va assegurar que aquest fenomen es deu a l'arribada massiva d'immigrants, "que es concentren a determinats edificis de la ciutat". L'alcalde, Lluís Tejedor, va remarcar que es tracta d'un tema "molt sensible per la percepció ciutadana", i va desvetllar que l'ajuntament està "treballant per saber com podem intervenir en aquest àmbit". Tejedor va manifestar que no existeix "cap eina màgica, ni sortida miraculosa" per resoldre aquesta qüestió.

Protestes pel Centre Cultural de la Plaça de Catalunya

L'aprovació d'una modificació en el Pla General Metropolità referent a la futura construcció del Centre Cultural de la plaça Catalunya va aixecar les protestes del portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, que va assegurar tenir "una visió borrosa d'aquest projecte". Segons Gordi, el pla urbanístic per a aquest edifici ha anat "evolucionant" d'una forma poc clara.

El convergent va manifestar que existien "petits detalls, fruit de no haver fet el procés correctament" que no li agradaven. Així, Gordi va protestar perquè, amb el nou projecte, desapareixerà "la trama natural de l'antic riu", i algunes restes del primer pla urbanístic que va tenir El Prat, l'any 1916. El convergent va demanar que es mantinguin "les quatre naus de l'antic escorxador, i un petit edifici al jardí". També va protestar perquè l'edifici del centre cultural arribarà "fins a la base del dipòsit d'aigües". El regidor d'Urbanisme, Sergi Alegre, va assegurar que es tracta d'un projecte "ambiciós", que posa la ciutat "en la primera línia de serveis". L'ecosocialista va dir que encara s'ha d'acabar de definir el projecte, i que la "integració" de la torre d'aigües hi representa un "factor clau".

Labordeta apela a la unión de la izquierda para acabar con la crispación

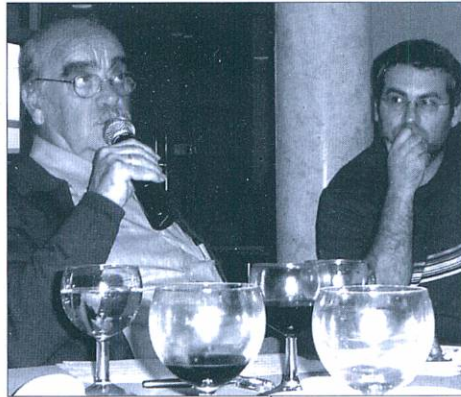
El cantautor asistió a una cena de GATS e hizo un repaso de la actualidad política

NEUS MACÍAS / "España vive una situación delicada. Hay un avance brutal y radical de la derecha, y desde ciertos medios de comunicación se está creando miedo". Así de contundente se mostró José Antonio Labordeta, cantautor y diputado al Congreso por la Chunta Aragonesista, en la cena que organizó la entidad GATS, y que coincidió con sus jornadas sobre el tercer sector. Labordeta compartió mesa con miembros de la asociación, y con una cincuenta de asistentes, que quisieron sumarse al debate posterior.

Labordeta asistió a la conferencia inaugural, donde participaron Arcadi Oliveres -presidente de Justicia i Pau-, i Luis de Sebastián, -profesor de ESADE-. El diputado analizó las conclusiones de ambos, y aseguró que le preocupaba especialmente el consumo de las sociedades ricas. "Consumimos en exceso productos que realmente no necesitamos. Pero soy consciente de que si no fuese así, la economía productiva sufriría un grave problema".

El parlamentario reflexionó sobre las oleadas de inmigrantes que intentan llegar a España. "Aunque el Sahara esté por medio, los africanos van a seguir viniendo, y hay que buscar soluciones". Labordeta criticó la posición de la cadena de radio COPE, "donde los colaboradores se ríen de la miseria y el hambre, y hacen bromas calificando a los inmigrantes de saltadores olímpicos de vallas", e instó a la comprensión.

Respecto a la situación política española, Labordeta se mostró preocupado por la crispación que en los últimos tiempos alimentan el PP y ciertos medios de comunicación. El cantautor criticó que muchos de

José Antonio Labordeta acompañado de Óscar Rando, coordinador de GATS.

esos políticos "hablan de democracia y no son demócratas; ni siquiera votaron la Constitución". También hizo un llamamiento a la unión de las izquierdas para evitar "el avance brutal y radical de la derecha: ¡no hay que dividir!". También se refirió al Estatut, "yo creo que ese texto no va a romper España", tal y como pregona el PP.

El aragonés tuvo palabras para los miembros de GATS y la labor que desarrollan. "Lo que hacéis es fundamental, pero sólo una pequeña parte de lo que necesita el mundo", y denunció el hecho de que algunas ONG's están asumiendo problemas que corresponde resolver al Estado. "En Zaragoza, CC.OO está dando clases de castellano a los inmigrantes". Una labor que hay que alabar, según Labordeta, pero es el Estado el que debe hacerse cargo de ciertos temas.

Al finalizar el debate, el cantautor, de 70 años, cantó su "Himno a la Libertad", y no paró de hacerse fotos y charlar animadamente con los presentes. ■

El PSC "passa comptes" a mitja legislatura

N. M. / Dos anys i mig després de les eleccions municipals del 25 de maig de 2003, el grup local del PSC ha organitzat durant aquest mes de novembre unes conferències per tal de "passar comptes" als ciutadans, segons ha assegurat el primer secretari i portaveu municipal, José García. Tal i com van avançar el passat mes de juliol durant la trobada socialista al Parc Nou, es duran a terme unes sessions informatives "per apropar-nos a la gent i conèixer la seva opinió". Aquesta iniciativa forma part d'aquesta "una altra forma de ser, una altra forma de governar", l'eslògan que va guiar la campanya de García a les municipals de 2003. "És part del nostre compromís polític: els ciutadans han de poder demanar-nos explicacions". El socialista ha assegurat que aquesta campanya s'emmarca "dins la nostra forma d'entendre la política, des de la proximitat". També ha recordat que no es tracta tant "d'explicar l'acció de govern com de donar comptes".

D'aquesta manera, el dia 17 de novembre es va convocar una reunió al Centre Cívic Delta del Llobregat, al barri de Sant Cosme. "Enviem cartes a totes les entitats de forma territorialitzada, per tal que puguin assistir a l'equipament més proper", diu García. El 23 de novembre li va tocar el torn al Centre Cívic Jardins de la Pau, i el 28, a Torre Balcells (Casal de Cultura). També hi van estar convidats tots els militants i simpatitzants del grup polític, "i per suposat, tots els ciutadans", assegurava el portaveu del PSC.

La dinàmica de la reunió no era "explicar pormenoritzadament tot el que hem fet des de les regidories on tenim responsabilitats", deia García, "sinó fer un plantejament general de la nostra filosofia de govern". També es va poder obrir un torn de paraula. ■

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

La Fira Avícola, finalment, amb exposició de Pota Blava

La Generalitat havia prohibit la concentració d'aus de corral fins el dia 15 de desembre

L'ÚLTIMA HORA

La Raça Prat es considerada fora de risc

La Generalitat va autoritzar el passat 18 de novembre, quan aquesta edició ja estava en màquines, la retirada de la quarantena que havia portat a prohibir l'exposició d'aus de corral a la propera Fira Avícola. Segons ha explicat Juan Pedro Pérez, tinent d'alcalde de promoció econòmica de l'Ajuntament d'El Prat, la Generalitat ha considerat que, donades les característiques especials de la Raça Prat de Pollastres, no hi ha risc de propagació de la grip aviària. No obstant, seguim recollint l'estat de la situació que, abans d'aquesta notícia, s'exposava a les pàgines d'aquest periòdic.

N. MACÍAS / La Fira Avícola se celebrarà els dies 16, 17 i 18 de desembre, però sense pollastres, degut a la prohibició del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació de les concentracions d'aus de corral, per tal d'evitar la grip aviària. L'ajuntament d'El Prat ha decidit continuar amb aquesta tradicional mostra, tot i que enguany no tindrà lloc l'habitual exposició d'aviram, ni el concurs que premiava els millors exemplars «Pota Blava». En el seu lloc, la regidoria de Cultura ha organitzat una exposició sota el títol «El Prat Pagés», que complementarà la que es farà a Torre Balcells. La mostra comptarà amb eines agrícoles i maquinària de gran tamany. Aquesta activitat està produïda pel Museu i l'Arxiu d'El Prat, i se centra en l'agricultura pratenca durant el segle XX.

Un enfoc més gastronòmic

La resta d'activitats que es con-

centren durant la Fira Avícola continuaran desenvolupant-se d'igual forma que en edicions anteriors. El pavelló de degustació que simularà la Masia de Cal

Monès- oferirà tasts de pollastre Pota Blava, ja que les mesures de la Generalitat no afecten l'aliment prèviament cuinat. Vicenç Tirado, tècnic de Promoció Econòmica, assegura que enguany la Fira concentra la seva atenció en la gastronomia. «Barcelona celebra l'Any de l'Alimentació, la Cuina i la Gastronomia. És una aposta per millorar el coneixement i prestigi de la cuina catalana a nivell internacional. Per tant, un bon any pel pollastre d'El Prat». Tirado explica que aquest 2005 ha estat un any en què el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha apostat fort pels productes amb denominació d'origen, i ha iniciat una campanya publicitària ins-

titucional que inclou la promoció del pollastre Pota Blava.

Durant aquesta 32 edició de la Fira Avícola, el visitant es trobarà davant les facanes que evocuen l'antiga Granja La Ricarda i la Masia de Can Monés, i a l'interior dels pavellons podrà visitar l'estand de l'Associació de Criadors Raça Prat. Valentina Guisado, presidenta de l'entitat, ha assegurat que l'estand del Consell Regulador de la IGP Pollastre i Capó d'El Prat vendrà animals ja sacrificats. L'entitat podrà rebre encàrrecs i reserves dels consumidors. La parada d'Amics d'El Prat posarà a la venda les primeres carxofes de la temporada ■

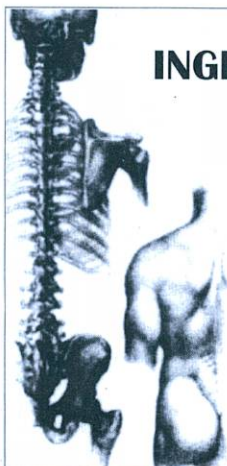
Galliners protegits de les aus migratòries

N. M. / El Prat es troba dins la zona d'especial risc, degut a la seva proximitat al Delta de Llobregat, un territori de pas per les aus migratòries. Els mesos de novembre i desembre són especialment complicats, ja que es una època de molta activitat migratòria. El Departament d'Agricultura de la Generalitat ha dictaminat una ordre amb mesures específiques de protecció d'influència aviària. Les restriccions afecten especialment la raça Prat, ja que aquesta es cria als corral, a l'aire lliure.

Valentina Guisado, presidenta de l'Associació de Criadors, ha explicat que, entre les normes que ha dictaminat la Generalitat es troba la de tapar els galliners amb teles, malles o altres dispositius, per tal d'evitar el possible contacte amb les aus migratòries. Es tracta que aquestes no tinguin cap accés ni a l'aigua ni al

menjar. També s'han hagut de separar els ànecs i les oques de la resta de l'aviram. L'ordre de la Generalitat preveu el seguiment d'aquestes mesures fins el dia 15 de desembre, just quan l'Associació de Criadors de la Raça Prat fa la recepció dels exemplars per al concurs de pollastres, capons i gallines. Per aquest motiu, l'ajuntament va decidir no arriscar i prohibir la concentració d'aus de corral.

Guisado assegura que, fins al moment, el risc de grip aviària no ha fet disminuir la comercialització del pollastre Pota Blava. «Tenim llista d'espera per a vendre els nostres pollets», explica la presidenta. «Tot i això- diu Vicenç Tirado- haurem d'esperar a que acabi la temporada. Encara tenim pendent la campanya de Nadal, que és quan més pollastres es comercialitzen». ■

INGRID GÜÉMEZ CIFUENTES

**Fisioterapeuta
Osteópata**

Telf. 678 51 26 59

C. Martí i Pol, 2-4, baixos, 2^a
(entrada por plaça Ovidi Montllor)
El Prat de Llobregat

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR S.L.

ESPECIALITAT EN:

Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Poligon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.) (93) 370 73 88

Dos nous cursos a normalització lingüística

LAURA RAMOS / El centre de normalització lingüística (CNL) del Prat gaudeix de molt bona salut, tal com indiquen les seves aules plenes i la llista d'espera per als cursos del proper trimestre. I és que, segons la coordinadora del centre, Marta Codern, la gent respon amb entusiasme davant la possibilitat de millorar el seu coneixement del català o a iniciar-lo, com és el cas de molts ciutadans.

Per això, de cara al proper febrer el centre de normalització ampliarà la seva oferta en dos cursos més. El primer d'ells serà un grup de conversa per a persones amb un nivell elemental superior o el que és el mateix, persones que tenen un domini oral del català i que més enllà de dedicar-se a aspectes més gramaticals i ortogràfics el que volen és continuar parlant el català. A petició d'aquestes persones, el centre posarà en marxa aquest grup de conversa, amb uns 15 o 20 alumnes.

La segona novetat, potser la més destacada de les dues, serà la creació d'un grup destinat específicament a pares i mares d'alumnes de l'IES Salvador Dalí. Aquesta proposta però, tot i procedir originàriament

del propi centre educatiu al veure la dificultat amb que molts pares es trobaven durant les reunions fetes en català, també s'ha obert a pares i mares d'altres centres, pel que encara falta decidir no només les places, sinó també l'emplaçament on es durà a terme, ja que a diferència de la resta de cursos, aquest es realitzarà a un dels centres escolars per facilitar l'assistència. Un curs que comptarà amb la motivació extra dels participants de poder ajudar als seus fills amb el català. Una iniciativa externa al centre que no es pot deixar escapar de cap manera, "totes les propostes de gent interessada en aprendre català s'han d'intentar encabir al programa de normalització lingüística ja que denoten una motivació especial dels ciutadans", apunta Codern.

Així doncs, aquestes dues noves propostes en el programa del CNL s'estrenaran el proper febrer juntament amb els 12 nivells ja existents des de fa temps, tant presencials com a distància, per intentar ampliar el ventall d'opcions i aconseguir engrescar encara més a la gent a parlar el català a la nostra ciutat. ■

Atropellament mortal a l'avinguda Onze de Setembre

LAURA RAMOS / El passat 27 d'octubre a l'avinguda 11 de setembre va tenir lloc un atropellament on un jove va perdre la vida i el seu pare va resultar greument ferit i va ser traslladat amb urgència a l'hospital. El conductor del vehicle, presumptament menor d'edat, circulava a gran velocitat i no va poder esquivar als vianants. Un cop produïda la topada, el conductor va fugir. Mentre una unitat de la policia va dirigir-se al lloc del sinistre, una segona va seguir al jove conductor que havia fugit i que es va protegir a casa. Un cop la policia va arribar a casa del jove, segons les fonts oficials, els familiars i coneguts del jove, d'ètnia gitana, van obstruir la feina dels agents, que es van veure obligats a detenir també al pare del conductor i tots dos van ser conduïts als jutjats. Si el conductor hagués reduït la marxa i prestat auxili a les víctimes, la condemna seria molt inferior a la que, amb tota seguretat, haurà d'afrontar ara en un llarg procés que ja es troba als jutjats. ■

Reflexions d'un observador

Coses que passen en temps de tardor

Ja estan podant els arbres de places i carrers. És motiu de conversa mentre passegem. Surt l'afirmació que segons quins arbres produeixen al·lèrgies. És molta la contaminació ambiental que comporta la presència de l'aeroport i cada vegada menys la del sector industrial, una vegada aplanada La Seda, passada a una altra vida Productos Electrolíticos, i ja amb les pancartes als carrers anunciant la mort de l'antiga Paperera. Ja es veia venir que la franja entre la Gran Via i les vies del tren acabaria sent un solar on especular.

Confluïm en que no potser gaire bona aquesta pèrdua de producció industrial. El Prat era la capital de les fibres artificials, segurament també era capdavantera en la indústria paperera, recordem que tenia tres fàbriques que han desaparegut... Tot passa al sector terciari, el dels serveis, del que l'aeroport és la màxima expressió. El Prat era rellevant per la seva producció industrial i agrícola. La convivència d'aquests dos sectors era un fet insòlit que posà durant anys El Prat al capdavant de la renda per càpita de tot l'estat.

-Ara ha desaparegut del primer terme de les estadístiques -afirma amb convicció qui es movia en aquest nivell professional.

Potser s'han fet massa concessions sense contrapartides. L'aeroport ens ha ocupat la meitat del terme municipal. La història de l'aviació passa per les antigues maresmes i albuferes convertides en pistes d'aterratge, però l'Escola d'Aeronàutica és al campus universitari de Castelldefels i el Museu de l'Aviació a Sabadell, fins i tot hi va l'Associació d'Amics de l'Aeronàutica que va néixer aquí. Hem estat capdavanteres de la qualitat i l'exportació agrícola i també de l'avicultura, no obstant l'Escola Superior d'Agricultura també ha anat a parar a Castelldefels.

-Oh, és que hi ha el Campus Universitari de la Politècnica! -hi ha qui ironitza- És el que et diran.

-Serà que la Politècnica no té dependències docents dispersades, com la resta d'universitats....

-Aquestes coses marquen el prestigi d'una ciutat. Vilanova, quan jo hi estudiava, era, sobretot!, la seva Escola Industrial.

La tardor de les nostres vides, ens ha fet aixecar aquesta vegada pessimistes. No ens és grat com s'estan portant les coses, ni com s'estan pactant. Com es despersonalitza la nostra ciutat des de la implicació d'uns dirigents que reaccionen front la crítica amb impropis. No anem per bon camí. S'han deixat desmantellar l'edifici de La Ricarda, potser l'obra arquitectònica més important de la ciutat. ¿No passarà com la masia de can Parellada, que es desmuntà per reconstruir-la i ningú sap on són les seves pedres medievals?

-Tenim davant de la ciutat uns ecologistes amb mala sort -hi ha qui ha ironitzat, tot donant un tomb a la conversa-. Ho han canviat tot per l'ecologia, son capaços de deixar de fumar els estanys, per no perjudicar els mosquits, i d'hipotecar la platja per respectar un pardal i, de sobte, arriben per les rieres els porcs senglars que ho arrasen tot.

-La platja està plena de petjades de porc senglar. Diuen que fa unes setmanes en van matar un que pesava més de vuitanta quilos. I, escolteu, els ecologistes també hem de protegir el porc senglar, que és un animal ben autòcton.

-I de bon menjar... La realitat desbordarà els somnis ecologistes. El conseller Nadal acaba de plantejar la necessitat d'una quarta pista i tot apunta que serà damunt la platja.

-Ni corriolet camanegra ni porc senglar...

-Tot el que s'haurà aconseguit és convertir en terres inundades els camps del costat del nou llit del riu, maresmes que els pagesos van convertir en terra fèrtil lluitant contra el mar i el paludisme.

Ens hem reconegut pessimistes i hem seguit caminant, tot parlant entristits d'aquest Prat que ens dol i ens enamora, malgrat aquestes coses que passen en temps de tardor.

L'OBSERVADOR

El personal de Reno de Medici, amb el conseller de Treball

N.M. / Els treballadors de l'empresa Reno de Medici han continuat en les darreres setmanes la lluita contra l'anunciat tancament de la factoria pratenc, a finals d'aquest 2005. Els afectats van portar la protesta a les portes del Centre de Promoció Econòmica d'El Prat (CPE), on el conseller de Treball i Indústria, Josep Maria Rañé, havia d'inaugurar les jornades sobre Economia Social que havia organitzat GATS.

El conseller va reunir-se amb el membres del comitè d'empresa, presidit per Aurelia Testón, a les dependències del CPE. Després de la trobada, els representants sindicals van explicar als treballadors que continuaven manifestant-se la bona disposició de Rañé per dialogar sobre la situació de Reno de Medici. El comitè va explicar al conseller l'oferta d'acomiadaments que ha fet l'empresa italiana, i que ells consideren clarament "insuficient". "El conseller ens ha dit que els pactes s'han de complir", va assegurar Salvador Martínez, delegat sindical de CC.OO.

Durant el mes de novembre, els treballadors han començat vagues de quatre hores tots els dijous, de quatre a vuit de la tarda.

També han penjat pancartes a diversos llocs de la ciutat per tal de denunciar la poca disposició de l'empresa a negociar acomiadaments justos. Ara, segons ha manifestat a aquest diari Aurelia Testón, s'estan mantenint reunions per tal que Reno de Medici presenti un pla social per al personal major de 50 anys, "que és la gran majoria de treballadors, i el que més complicats tindrien la reinserció laboral", segons ha dit la sindicalista. El grup italià assegura que no disposa de diners per fer efectius els acomiadaments. "I no ho podem creure, perquè encara han de cobrar una bona part del preu de la venda dels terrenys a Espais", explica la presidenta del comitè. ■

La Seda opta pel creixement i pel PET

DELTA / El president del Grup "La Seda" Rafael Español ho va dir molt clar a la junta extraordinària d'accionistes de la companyia, que va tenir lloc a la sala del centre cultural de la Torre Balcells del Prat de Llobregat, el passat 21 d'octubre: "Només tenim l'alternativa de créixer per a poder tenir una posició predominant a Europa en la producció de pet". I així es va explicar a la junta d'accionistes, on hi estaven representades un 29% de totes les accions de l'empresa.

Es va aprovar pràcticament per unanimitat, la proposta d'ampliació de capital per un valor de 72,693 milions d'euros, en accions d'un euro cadascuna i amb una prima d'emissió de 0,25 euros per acció.

Crèixer i millorar instal·lacions és un imperatiu perquè així es redueixen despeses i hi hagi una alta capacitat de compra de matèries primeres a proveïdors per tal d'incrementar la producció. Amb tota l'operació d'ampliació de capital, el grup "La Seda" adquirirà l'empresa portuguesa "Selenis" i la italiana "Aussapol", ambdues productores de pet i fins ara, competidores de la societat pratenc.

Rafael Español va manifestar també que encara que la fabricació de pet suposi la

Rafael Español, president del Consell d'Administració de La Seda, presentant les dades de l'empresa.

gran majoria de l'activitat de l'empresa, no deixaran de produir fibres especials.

La junta d'accionistes estava convençuda, en aprovar l'ampliació de capital, que l'operació tirarà endavant amb èxit, donat que ja tenien el precedent de l'emissió d'obligacions feta aquest any també, que ja ho va ser.

Per cert, fa pocs dies es van fer públiques les dades de benefici de La Seda dels primers nous mesos de l'any: ha acumulat un benefici net després d'impostos, de 2,9 milions d'euros, amb un increment del 6% respecte al mateix període de l'any anterior, amb un augment del benefici brut del 53% i un nivell de vendes que se situa en 189 milions d'euros. ■

Volíem ser un poble

Carta Oberta a l'Excm. Sr. Eugeni Paf, Ministre de cantonades obertes

Excel·lència:

Vaig anar al dispensari a curar-me d'una ferida a la cuixa, i vaig observar que hi predominaven les corbes: corba per aquí, corba per allà, tot eren corbes. Un mar de corbes. Una voràgine de corbes. Un orgasme. No cal dir que vaig sortir "orgasnat" i amb ganes de tornar-hi.

Però vetaquí que avui me n'ha passat una de més grossa. Tots voldríem viure equilibradament, feliçment. Però això no sempre és possible, Déu sap per què. Hi ha d'haver uns genis, uns constructors piramidals, uns àngels benefactors, uns transportites celestials...

Però aquest estat parcial de benaurança existeix, tanmateix existeix. És, oh déus, obra de Vostra Excel·lència, excel·lentíssim senyor. Vós ens haveu redimit dels nostres pecats, Vós ens haveu redimit de les nostres culpes. Gràcies a Vós, oh Sublime Redemptor, podem fruit del do més preuat i que consisteix que les pilotes siguien quadrades. Siguin, siguin! Que no exagero! A Vós us ho devem.

I com agraïts i ben nascuts que som, i nets de cor, us expressem públicament el nostre reconeixement infinit.

Vostre,
Jaume

I amb nosaltres, em penso, l'Ignasi de ca la Remei, eixerit com sempre, tothora amatent servicial, com en poden donar fe la legió d'esperits, sobretot femenins, que l'estima.

T'estimem, Ignasi, pel teu esperit de servei, per haver nascut i viscut entre la gent del fang, pel teu històric, pel teu patriotisme i afinat sentit cultural, pel teu rol de patriarca. En una paraula perquè ets qui has estat. Voldríem saber expressar-nos amb afinament. Gràcies, amic.

Ah, però... la carta era per al senyor ministre. Que no tot són cantonades, caram!

JAUME CODINA

El metro dejará tranquilos a los vecinos de La Rambla

JAVIER MARTÍNEZ / El trazado definitivo de la línea L9 de metro aprobado por la Generalitat evitará la avenida de Josep Anselm Clavé, *La Rambla*. La decisión del Gobierno catalán fue comunicada a los vecinos por el concejal de Urbanismo, Territorio y Medio Ambiente del ayuntamiento, Sergi Alegre, en una multitudinaria asamblea celebrada el 4 de octubre en el Teatre Modern.

Los vecinos habían emprendido desde antes del verano una campaña de oposición que les había llevado a presentar unas 500 firmas contra la propuesta —formulada desde el ayuntamiento a la Generalitat— de que el metro pasase por debajo de la Rambla. La campaña venía apoyada incluso por opiniones de expertos en geotecnia que veían muy arriesgado perforar un subsuelo como el de la avenida, sobre el que se asientan casas muy antiguas y con una cimentación poco propicia para las grandes obras.

La Avenida Josep Anselm Clavé.

El nuevo trazado de la línea L9 hará que el metro llegue a El Prat desde Mercabarna y tenga su primera parada en los alrededores del CAP Ramona Via.

Desde allí, girará hacia la zona norte para realizar otra parada cerca de donde se encuentra el centro comercial Carrefour y cruzará bajo los túneles de cer-

canías y del AVE para detenerse nuevamente en la futura estación intermodal. Desde ésta, seguirá su recorrido hacia la plaza de Catalunya. ■

Otra economía es posible, según GATS

NEUS MACÍAS / Alejarse de la economía tradicional y dotarse de herramientas para actuar con coherencia en el ámbito de la solidaridad. Estos han sido algunos de los objetivos que se ha marcado Grups Associats de Treball Socio-Cultural—GATS— en las jornadas “Tercer Sector: Fomentem l’Economia Social”, que tuvieron lugar en el Centre de Promoció Econòmica los días 21 y 22 de octubre. La iniciativa nació con la intención de ofrecer a las entidades una formación sobre cómo gestionar proyectos y asociaciones, sin caer en los esquemas de la economía convencional. Las jornadas pretendían avanzar hacia modelos que prioricen la rentabilidad social por encima de la económica, y estaban abiertas a entidades, asociaciones y agentes sociales con inquietudes por generar nuevas propuestas de

una economía que incluya a todos los sectores sociales.

La jornada de presentación contó con la asistencia de Arcadi Oliveres, presidente de Justicia i Pau y profesor de Economía Aplicada de la Univesitat Autònoma de Barcelona. También intervino Luis de Sebastián, jesuita y catedrático de ESADE. Sus intervenciones se enmarcaron bajo el lema “Un decálogo para el tercer sector”.

Valores sociales en la economía de mercado

La inauguración oficial tuvo lugar el 22 de octubre, y contó con la presencia del conseller de Indústria i Treball, Josep Maria Rañé. El socialista aseguró que la economía social se planteaba como un “factor estratégico” en el proyecto del gobierno surgido del Pacte del Tinell. Rañé apeló

D’esquerra a dreta: el regidor José García; el conseller Rañé; Óscar Rando, responsable de GATS, i el regidor Juan Pedro Pérez

a buscar fórmulas para hacer compatibles precisamente esos dos conceptos, “economía” y “social”. “Uno de estos factores sería no generar en origen más desigualdades de las que se permiten resolver”. El conseller habló de incorporar “valores sociales” a una economía de mercado. También se refirió al fomento de las “capacidades locales, las que hay en el entorno” para desarrollar estos proyectos y poder recuperar a determinados grupos en riesgo de exclusión social.

Óscar Rando, coordinador de GATS, aseguró que el movimiento civil tiene “capacidad de transformar”, y habló de que las jornadas organizadas permiten “dotarse de herramientas para actuar con coherencia, alejándonos de la economía convencional”.

Por el Centre de Promoció Econòmica pasaron representantes sindicales, miembros de ONG y trabajadores de empresas que funcionan con criterios de economía social, como Recibaix. ■

La construcción de pisos de protección altera la calma en el barrio de La Granja

LAURA RAMOS / Ruidos, movimientos, caídas de objetos y demás molestias e incomodidades son las que han tenido que sufrir durante unos meses un sector del barrio de La Granja, concretamente los vecinos más cercanos a la carretera de la playa. Y es que la próxima edificación de pisos de protección oficial ha trastocado sus vidas, convirtiendo su vida cotidiana en un sin vivir de ocho de la mañana a ocho de la tarde.

A escasos 10 metros de sus pisos vigas, máquinas y camiones dominan un paisaje donde los operarios, ajenos a todo lo demás, siguen con su trabajo. Por suerte y tal y como comenta a Delta uno de los vecinos afectados, "los trabajos en los cimientos de los futuros bloques ya han terminado y volvemos a estar más o menos tranquilos, porque hasta hace unas semanas vivir aquí era insoportable". Otros vecinos secundan la protesta y describen con todo detalle como los cuadros se caían de las paredes con el movimiento que provocaban las máquinas o como la casa al completo se movía al ritmo de las obras. "Si te sentabas en el sofá a ver la televisión y las máquinas empezaban a funcionar veías como dabas pequeños saltos", una explicación muy gráfica que resume la situación de un gran número de familias que durante semanas han visto trastornada la calma y la tranquilidad. Incluso, algunos de ellos, comentan que algunas familias han visto como aparecían grietas en sus casas o se les caía parte de algunas habitaciones, aunque esto no ha podido confirmarse por Delta al no encontrarse durante el día los inquilinos de los pisos afectados por tales destrozos.

Lo que si que ha podido comprobar han sido los desperfectos que estas obras, situadas demasiado próximas a otras edificaciones, han provocado en las calles contiguas. Aceras derrumbadas y zonas hundidas que han puesto de manifiesto el delicado estado en que se encuentra la zona, que se ha visto aun más debilitada por las fuertes lluvias caídas en las últimas semanas.

A pesar que la fase más problemática de las obras ya ha pasado y las molestias se han reducido considerablemente, de cara a nuevos proyectos se deberían tener en cuenta las personas cercanas al enclave, pues su bienestar es un factor a considerar ya que las incomodidades, la imposibilidad de descansar durante el día y la preocupación de ver sus casas temblar son aspectos secundarios que se deben intentar atenuar bien sea reduciendo horarios, ampliando las distancias con otros edificios o otras posibles soluciones. Es evidente que son necesarios los pisos de protección oficial, más teniendo en cuenta como se encuentran los precios de la vivienda, pero siempre respetando unas condiciones mínimas en el descanso de los vecinos que, al parecer, esta vez no ha sido así. ■

Geodis inaugura la seva plataforma de la ZAL II del Prat

La inversió ha estat d'1,7 milions d'euros

DELTA / La filial espanyola "Geodis Iberia" del grup francès GEODIS, va inaugurar oficialment la seva plataforma ubicada a la ZAL II del Prat de Llobregat el passat dia 27 d'octubre. Les noves instal·lacions ocupen una superfície de 13 mil cinc-cents metres quadrats, han precisat d'una inversió d'1,7 milions d'euros i tenen una capacitat d'expedir 500 tones diàries, el que vindria a correspondre's a uns 25 mil paquets.

L'empresa francesa de logística i transports, amb avançada tecnologia als seus centres operacionals, és la número 1 a França i la número 5 a tota Europa per facturació; es mou en una xifra de negocis de més de tres mil milions d'euros i un benefici net de més de 23 milions d'euros, amb uns 70 mil clients a nivell mundial. Opera a 120 països i els seus valors estrella són la cohesió dels equips de treball, la innovació tecnològica permanent i la qualitat del servei, que comporta, per tant, la satisfacció dels clients.

Això es va despendre de les intervencions del president de la companyia, Pierre Blayau, del director general adjunt, Patrick Mathieu, i del President de Geodis Iberia, Fernando Oviedo. Van cloure l'acte Sergi Alegre, tinent d'alcalde de l'Ajuntament del Prat, en representació de l'alcalde Lluís Tejedor, Joaquim Coello, president del Port de Barcelona, i Esteve Tomás, director general de ports i aeroports de la Generalitat de Catalunya, que ostentava la representació del conseller Nadal. ■

BANZAI SUSHI

www.banzaisushi.net

Comida japonesa para llevar
sushi tradicional y sushi fusion

-Encargo previo-

☎ 637 567 021

C/Sarajevo esquina
Av Verge Montserrat 19

La Sisena edició dels Premis Delta es celebra a El Prat

Es convoca amb els consistoris de Viladecans, Castelldefels i Gavà

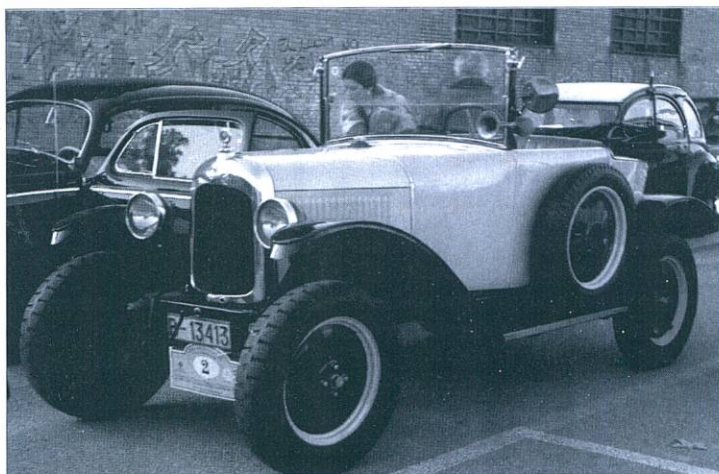
N. MACÍAS / L'ajuntament d'El Prat és enguany l'organitzador de la sisena edició dels Premis Delta a les millors iniciatives empresarials, que convoca en col·laboració amb els consistoris de Viladecans, Castelldefels i Gavà. També hi participa la Fundació Ciutat de Viladecans. Els premis Delta tenen com a objectiu donar suport i reconeixement a la posada en marxa de noves empreses per l'aportació que fan a les ciutats. Els premis volen destacar les iniciatives que tenen capacitat d'innovació, diversificació de les activitats existents, creació de llocs de treball o que constitueixen un potencial dinamitzador de l'economia del territori.

La convocatòria dels Premis Delta va sorgir arran del

Pacte Territorial per a l'Ocupació del Baix Llobregat, signat l'any 2000 i amb el propòsit que els municipis de la comarca planifiquin actuacions conjuntes en matèria de promoció econòmica i ocupació.

Els premis es divideixen en quatre categories: tres premis Delta a les millors iniciatives empresarials; premi Delta a la millor iniciativa comercial; premi de noves tecnologies de la informació i la comunicació Fundació Ciutat de Viladecans. El termini per a la presentació de candidatures es va obrir el 7 de novembre, i finalitzarà el dia 23 de desembre. És previst que els guardons s'atorguin el mes de març, al nostre municipi. ■

3er Ral·ly «Fira Avícola Raça Prat 2005»

DELTA / Un any més, els Amics dels Vehicles Antics i Clàssics d'El Prat organitza una tercera edició del Ral·ly, que poc a poc, es va consolidant com una activitat més dins els actes de la Fira. Entusiastes del Prat i la comarca, desfilaràn amb els seus vehicles, alguns amb més de 80 anys d'història, pels carrers del Prat des de les onze del matí. A dos quarts d'una

està previst que els vehicles participants arribin al recinte de la Fira, on s'exhibiran tots els vehicles fins a dos quarts de sis. L'edició d'aquest anys compta amb la col·laboració de l'Ajuntament del Prat de Llobregat i de l'Àrea de Promoció Econòmica, i el patrocini de la Granja Avícola Torres, el Open Tennis i el Restaurant Los Naranjos. ■

Para ver se ha de mirar

Cosas sin importancia

Ya sé que los políticos que llevan las riendas de nuestro municipio son personas muy ocupadas: que si el tren de alta velocidad pasará por aquí o por allá, que si el metro ha de girar por esta calle o por la otra, que si la playa se ha quedado sin arena, que si el parking subterráneo de la Avenida ha de ser para cien o para doscientas plazas, etc. etc. Por esto me da hasta cierto reparo hacerles notar... cuatro cosas que saltan a la vista cuando uno se da un paseo por nuestras calles y que quizás, digo quizás, si nuestros políticos consiguieran hacer un hueco en su apretada agenda pudieran encontrarles alguna solución.

Por ejemplo:

a) El ruido que hacen algunas motos cuando circulan por el casco urbano es realmente insoportable e incluso uno llega a creer que lo hacen expresamente...

b) La situación de algunos contenedores yo creo que se ha fijado sin haberlo pensado suficientemente. Por ejemplo, los que están colocados en la "zonilla" a lo largo de la Avenida Virgen de Montserrat. El espectáculo desde las terrazas de los bares es, en algunos momentos, totalmente deprimente.

c) En la mayoría de jardines públicos, cada mañana, a primera hora, se produce un desfile de perros que hacen sus necesidades donde les coge, en un árbol o en el soporte de un columpio... que corren como desaforados, ignorando sus dueños totalmente los magníficos carteles que dicen que los perros deben ir con bozal y llevarlos sujetos. Luego, a media mañana, llegan los padres con sus hijos para que jueguen por allí...

d) El hecho de que pasen coches con los cristales abiertos y con el ruido de sus DVD a todo trapo... sería bueno poder hacer alguna observación, aunque sólo fuera musical, a estos muchachos...

e) Hasta comida para gatos se ven en algunos puntos de la ciudad para que vengan los felinos de visita. Se empieza con los gatos y se acaba con los pumas...

f) El paseo central de la Avenida Virgen de Montserrat hay momentos que parece más bien un carril para bicicletas, e incluso, a veces, para motos.

g) Existen indicadores de direcciones que quedan literalmente tapados por las hojas de árboles o arbustos que crecen a su vera, o por los faldones de obras que se están realizando. Son indicadores que pueden quedar meses tapados, unos, poco a poco, al ritmo vegetativo de los árboles, y otros drásticamente porque la estructura y los faldones de seguridad de las obras los cubren. Durante meses se mantiene esta situación demostrando o que los indicadores no sirven para nada o, lo que quizá es peor, sí sirven pero no hay ningún control sobre los mismos.

Repito, ya sé que son cosas sin importancia. Por eso les pido a nuestros políticos que no tengan prisa, primero es lo primero... De hecho algunas cosas de estas ya se denunciaban en las páginas de esta revista hace más de diez años... Podemos seguir esperando otros diez...

TOMÁS ALLENDE

Primers campionats de Jocs de Taula al Casal d'Avis de Caixa Penedès

JOAN P. SOLER / El passat 24 de maig, es va celebrar el simpàtic acte d'entrega de trofeus als guanyadors dels primers campionats de les següents modalitats de jocs: dòmino, escacs i parxis. Aquest acte es va celebrar en el Casal d'Avis de Caixa de Penedès.

Aquests campionats es van celebrar, amb un gran número de participants (homes i dones en la modalitat de parxis) durant els mesos d'abril i maig, sota la magnífica col·laboració de la Caixa de Penedès, i organitzats per la dinàmica Junta d'Activitats del Casal, i com no, portant la coordinació dels mateixos, la simpàtica encarregada del Casal, la Pilar, que la veritat sigui dita, va ser la gran animadora, tant dels propis campionats, com també de la festa d'entrega dels trofeus als guanyadors.

Els premiats en el primer, segon i tercer lloc van obtenir

una copa i tots els participants van rebre un record com a detall. Després d'aquesta entrega de trofeus, es va continuar la festa, amb un bon i generós refrigeri, en el que no va mancar cap detall de qualitat i bon gust, començant per abundants begudes refrescants i cava "a gogó" de qualitat. Tot això, acompanyat per abundants pica pica molt variats i de bon gust. Després de tot això, ¿qui va sopar?, jo no i crec que quasi bé ningú dels assistents, ja que aquest simpàtic fi de festa, va acabar als voltants de les vuit de la tarda.

Durant l'acte van haver molts aplaudiments per a tothom, començant per a l'esplèndida i gran col·laboració de la pròpia Caixa del Penedès, per a la Junta d'Activitats del Casal com a organitzadora, així com per la magnífica encarregada del Casal sra. Pilar, i per a tots els participants en les tres

varietat dels campionats, tant per als premiats com per a tots els demés, ja que com molt bé va dir la Pilar, "el principal no és guanyar, sinó participar". També es va fer un gran brindis entre tots, i es va animar a la Junta del Casal, per a que el proper any, en tornen a organitzar aquests simpàtics campionats, i si pot

ser, que siguin més complerts i amb més participants cosa bastant difícil, per no dir impossible d'aconseguir. La junta, es va comprometre en que es farà si es possible, ja que per part d'ells no quedarà.

Jo, com un soci més del Casal, també vaig participar amb molt de gust, tant en els campionats, com en la pròpia festa d'acomiadament.

Des d'aquesta carta, aprofito per a felicitar personalment, de tot cor, tant a la Directiva de la Caixa del Penedès, com a la Junta d'Activitats del Casal, i com no, a l'amiga Pilar, i a tots els participants i col·laboradors en general, animant-los també per a que tinguin continuïtat aquest acte tan simpàtic, que ha fet sens dubte, agermanar més a tot aquest col·lectiu de jubilats, que no som vells, sinó, grans i amb ganes de viure molts anys més, amb alegria i sentint-nos encara útils a la societat. ■

El Gall de la Sort

Tenim el teu dècim !!

Administración de Lotería nº 007

La Casa de las Quinielas

**Lotería Nacional
Lotería de Navidad
Lotería del "Niño"
Sorteos Especiales**

**Consulta la nostra web
www.lacasadelasquinielas.com
info@lacasadelasquinielas.com**

**Fes la teva Reserva
Tel.: 93 379 25 15
Ferran Puig, 22
El Prat de Llobregat**

Caixa Penedès - Casal dels avis - Campionats 2005		Primers
- Dòmino -	- Escacs -	- Parxis -
1er Premi: Antonio Cabanillas Puato José Sánchez Cayo	1er Premi: Francisco Felch Selma	1er Premi: Santlaga Lumbetas Gattanchio
2er Premi: Pedro Suarez Orióvalo Andreu Sancho Agadón	2er Premi: José Sánchez Cayo	2er Premi: Pilar Coll Espi
3er Premi: Jacinto Peña Caldera Diego Salcedo Puato	3er Premi: Juan Soler Matabiques	3er Premi: Andreu Sancho Agadón
El Prat de Llobregat, a 24 de Maig de 2005.		

Clariant apuesta por la salud, la seguridad y el medio ambiente

Gran parte de lo que somos es química. Y gran parte de lo que nos rodea es producto de la química. No podemos verla, y en aquellos objetos cotidianos donde está presente apenas llegamos a percibirla a través del tacto o el olfato. Sin embargo, su presencia se nota en el producto final. El tono de un pintalabios, el olor de un perfume, la textura de la tapicería de un coche, la eficacia de un fertilizante para el campo o la luminosidad de una

pared recién pintada son sólo una pequeña muestra de la importancia de la industria química en el día a día.

La palabra "química" también se ha asociado tradicionalmente a un tipo de industria peligrosa y contaminante, con cierto riesgo para sus trabajadores y la salud pública. Los responsables de la multinacional química Clariant, una de cuyas plantas se encuentra ubicada en el Polígono Pratense, son conscientes de ello.

Precisamente el centro de producción de Clariant en El Prat lleva años aplicando una rigurosa normativa en salud, seguridad laboral y medio ambiente. Los procedimientos de esta fábrica pratense cumplen sobradamente con la legislación vigente y los estrictos principios corporativos de la multinacional suiza respecto a los temas mencionados.

Juan Carlos Belástegui, responsable de seguridad del centro de producción de Clariant en El Prat, destaca: "La dirección general de la empresa ha hecho público y ha entregado a todos los trabajadores los principios corporativos sobre salud, seguridad y medio ambiente. Ello demuestra la determinación de la dirección de Clariant en su aplicación e integración de estos principios, a toda su estructura de mando e implicando así a todos sus colaboradores, definiendo sus funciones y responsabilidades en cuanto a estas materias".

El responsable de seguridad apoya con numerosos ejemplos lo expuesto anteriormente.

La ley de prevención obliga a las empresas a investigar los accidentes e incidentes ocurridos, con el objetivo de evitar su repetición aplicando medidas correctoras, pero Clariant Ibérica en su Centro de Prat va más allá, in-

vestigando además las incidencias con el fin de enriquecer el conocimiento sobre el tema.

Para conseguir los objetivos, la empresa ha constituido un grupo de trabajo multidisciplinar compuesto por responsables de seguridad, producción, almacén, recursos humanos y delegados de prevención (formado por trabajadores).

En este grupo de trabajo se analizan todos los incidentes e incluso pequeñas incidencias ocurridos en el centro productivo. Estos incidentes/incidencias son anotados por los mandos, si bien los trabajadores pueden solicitar la anotación de cualquier hecho que en su práctica de trabajo diaria consideren relevante.

El participar en la búsqueda de soluciones y/o mejoras en temas de seguridad con la participación de todas las partes implicadas -mandos y colaboradores- ha propiciado un cambio en las actitudes de todos los trabajadores.

Para la empresa, otro buen ejemplo de integración es el he-

cho de que un equipo de protección se debe de utilizar por concienciación y no por obligación -por ejemplo, la protección ocular o las máscaras-. El trabajo y participación de todos los colaboradores han hecho posible que Clariant obtenga una reducción sustancial de la accidentalidad.

Las estadísticas recogidas por ESHA (siglas, en inglés, para Medio Ambiente, Seguridad y Salud) muestran cómo la siniestralidad laboral de Clariant se ha reducido sustancialmente. Expresado en cifras, entre los años 2001 a 2005 se ha producido un descenso del 88%.

El procedimiento de investigación de accidentes es muy riguroso. Los accidentes se contabilizan y sus causas se analizan mediante un sistema intranet que permite controlarlos desde el mismo momento en que se producen. A partir de aquí, se dan tres puntos ineludibles. Primero, hablar con el accidentado como elemento fundamental en

la investigación del accidente.

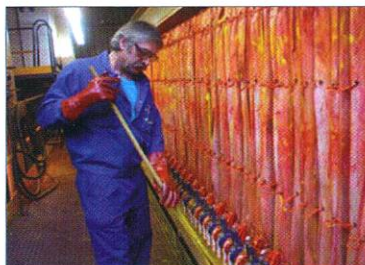
Segundo, la acción correctora, en la que el trabajador aporta su contacto diario con los elementos que pueden provocar un accidente y de esta forma, cambiando lo que no está bien, se evita el que pueda volver a ocurrir. El tercer punto, consiste en realizar un seguimiento tras la acción correctora, para ver si ésta ha conseguido eliminar el riesgo.

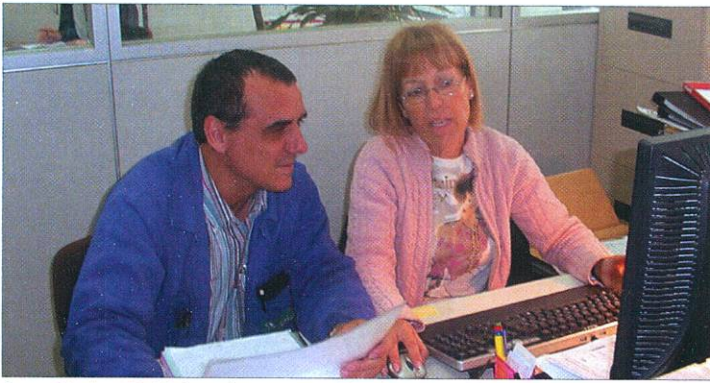
La mejora de las condiciones de trabajo y la minimización de los esfuerzos físicos está incluida también en el campo de la prevención y vigilancia de la salud. Belástegui muestra estudios de manejo de máquinas, realización de cargas o situaciones diversas en los procesos productivos, habiendo llegado a realizarse informes muy completos para analizar las diferentes causas.

"Todo lo que suponga disminuir cargas y riesgo de lesiones es bueno para el trabajador y también para la empresa. La seguridad es un concepto que da un enorme valor añadido a las empresas. La ausencia de prevención acaba repercutiendo negativamente en los costes de producción", afirma Belástegui.

La prevención, un punto de partida

La formación en prevención es el punto de partida del inicio de

Juan Carlos Belástegui, responsable de seguridad de Clariant, y Emilia Pérez, responsable de medio ambiente.

La sala de control de residuos cuenta con un seguimiento informatizado constante

toda relación laboral. Los empleados -ya sean contratados a través de empresas de trabajo temporal, trabajadores en prácticas o bien con contrato laboral- reciben una completa formación -que incluye partes audiovisuales- sobre el uso de los elementos de protección, los riesgos o el plan de emergencias del centro de producción. De igual forma, todos los trabajadores reciben un curso de química básica. Clariant también observa de forma estricta el cumplimiento de la normativa de seguridad por parte de los profesionales externos que prestan sus servicios a la empresa. Un pintor o un instalador ocasional deben recibir también su correspondiente formación antes de ejecutar su trabajo en la planta.

Implicados con la Administración

El extenso programa de seguridad y prevención de Clariant ha llevado a la empresa a participar en actividades de formación directamente relacionadas con la Administración Pública. La empresa ha ofrecido formación al cuerpo de inspectores de Ergonomía y Psicología de la Generalitat. También colabora habitualmente con los bomberos de El Prat para realizar simulacros de emergencia.

Reciclar, minimizar, respetar

Siguiendo con las apuestas importantes de Clariant nos encontramos con el respeto al Medio ambiente. Para Emilia Pérez, responsable de medio ambiente del centro de producción de El Prat, las palabras clave son "sensibilizar y concienciar" informando y formando a todos los trabajadores de manera continua e intensiva. "Nuestro objetivo prioritario es que el medio ambiente esté contemplado, de forma constante, en todo el proceso productivo", por ello se trabaja en estrecha colaboración con las diferentes secciones de la fábrica.

La industria química genera una gran cantidad de residuos, lo que exige el conocimiento y aplicación de la legislación adecuada, así como un control de su tratamiento. La depuradora ubicada en las instalaciones de Clariant posibilita el tratamiento de las aguas utilizadas en los procesos productivos", explica.

En su compromiso de respeto al medio ambiente Clariant estudia todas las posibilidades de reciclado y reutilización de los residuos generados en su centro, así como su minimización en origen.

La estricta normativa legal en materia de gestión de residuos obliga a convertir el etiquetado y seguimiento de residuos en un ritual metódico en el que no cabe el más mínimo error. Para cada tipo de residuo existe un etiquetado, una codificación, una hoja de seguimiento, un tratador específico. Así

pues, los camiones que salen de la empresa transportando residuos requieren un control de su documentación. El Departamento de Medioambiente también lleva su propio control mediante una base de datos en intranet. La sección de Medio Ambiente se encuentra asesorada "on line" por un equipo jurídico especializado que informa permanentemente, de cualquier normativa nueva. "La Administración catalana es una de las más estrictas en cuanto a normativa", comenta Pérez.

Pero la preocupación por el medio ambiente no sólo implica gestionar adecuadamente los residuos industriales, sino también estar pendiente de pequeños detalles como el reciclaje del material cotidiano -papel, pilas, toners etc-.

Actualmente, Clariant está tramitando la obtención de la certificación de la Norma ISO 14001-2004, que acredita la existencia en las empresas de todo un programa destinado a mejorar la gestión del medio ambiente. La empresa ya cuenta con el certificado de calidad ISO 9000. La preocupación de Clariant por preservar el Medio ambiente se demuestra con su adhesión al programa internacional Compromiso de Progreso, cuyos principios básicos forman parte de la cultura de la empresa.

El Prat, "centro de excelencia" Conscientes que la innovación de productos y tecnologías es absolutamente necesaria para su crecimiento, Clariant dedica grandes esfuerzos a mantener un alto nivel tecnológico basado en la investigación, desarrollo y producción de productos de alto valor añadido. El centro productivo de Clariant en El Prat es actualmente centro de excelencia a nivel mundial de colorantes para la industria del cuero . ■

El Prat, "centro de excelencia" Conscientes que la innovación de productos y tecnologías es absolutamente necesaria para su crecimiento, Clariant dedica grandes esfuerzos a mantener un alto nivel tecnológico basado en la investigación, desarrollo y producción de productos de alto valor añadido. El centro productivo de Clariant en El Prat es actualmente centro de excelencia a nivel mundial de colorantes para la industria del cuero . ■

Perfil de Clariant

Clariant es el actual líder mundial en la producción de química fina y especialidades químicas. Cuenta con 23.000 colaboradores y sus ventas superan los 5.500 millones de euros. La sede central se encuentra ubicada cerca de la ciudad suiza de Basilea. La empresa nació de la división química de Sandoz. Comenzó su andadura en Bolsa en 1995 y creció considerablemente en 1997, tras adquirir el negocio de especialidades químicas de Hoechst. En 2000 dio otro paso de gigante con la compra de BTP, fabricante británico de química fina. A partir de ahí, comenzó a liderar la fabricación de productos intermedios y principios activos para las industrias farmacéutica y agroquímica.

En España, la multinacional posee cinco centros de producción ubicados en El Prat, Castellbisbal, Igualada, Sant Andreu de la Barca y Tarragona. La planta de El Prat fabrica y comercializa colorantes y productos químicos auxiliares para la industria del textil, cuero y papel. También produce pigmentos para pinturas, plásticos, tintas de impresión y elabora preparados y dispersiones pigmentarias para pinturas, tintas, estampación textil e industrias del cuero y papel. Este centro de producción alberga los departamentos de I+D, laboratorios de aplicación técnica, marketing y atención al cliente de las divisiones Textil, Cuero y Papel.

Noces d'or de Fernd i la Maria

El passat 17 de setembre de 2005 el Fernd y la Maria varen celebrar les noces d'or acompanyats dels seus familiars i amics

Bodas de oro de Conchita y Francisco

El próximo día 8 de diciembre, Conchita y Francisco, en la Iglesia Parroquial de St. Pere i St. Pau, se volverán a casar 50 años después. Posteriormente, celebrarán en un conocido restaurante de la localidad junto con sus familiares y amigos, quienes les desean que sigan siendo felices como hasta ahora

¡50 anys després...!

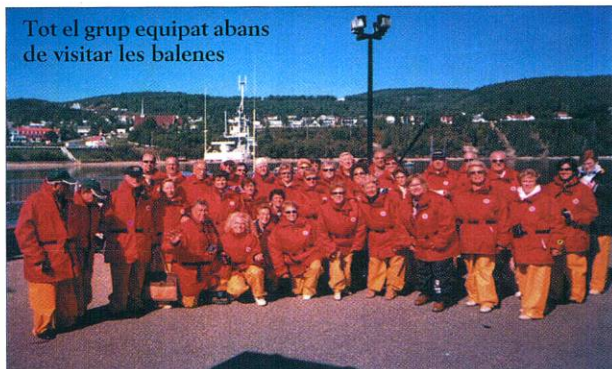
A la Cripta de l'Església Parroquial de St. Pere i St. Pau, mig segle després del 14 d'octubre de 1955, renovaren el vincle matrimonial els pratencs Mundeta Colominas i Joan Jordà, compartint la seva joia amb llurs fills, néts, familiars i amics

A la recerca de la balena

Any rere any i com cada estiu, la Coral Lo Llobregat de les Flors, organitza la seva sortida anual, juntament amb els seus socis, amics i coneguts, que han fet que aquest any es pogués fer realitat un dels viatges a l'altra banda de l'oceà. Això que es diu que pel Canadà hi falta gent. Doncs, sí, al Canadà. Aquest any s'han atrevit a creuar l'hemisferi per disfrutar d'uns dies plens d'emocions i experiències inovidables. Han visitat les capitals de Toronto, Ottawa, Montreal, Quebec; i per altra banda, una de les experiències que tothom va poder disfrutar va ser utilitzar diversos mitjans de transport, des de la bicicleta a l'helicópter, l'hidroavió, llanxes tipus Zodiac... què atrevits! Superat ja el jet-lag, gràcies a totes les persones per confiar en nosaltres i fins al proper viatge d'estiu 2006. Salutacions!

Tot el grup equipat abans de visitar les balenes

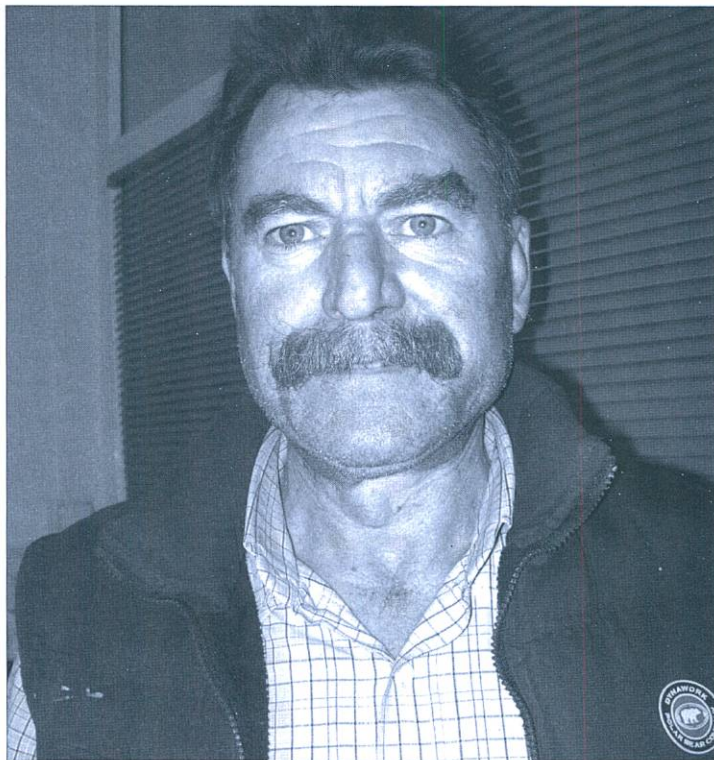
Jaume Ribas, una altra generació dedicada al camp pratenc

NEUS MACIAS / Jaume Ribas va néixer a El Prat, l'any 1951, al barri de la Barceloneta. "A Cal Sopas", com reconeix ell mateix, orgullós de procedir d'una família amb història. Va estudiar a l'escola de Sant Josep de Calasanz, al carrer Maurici Vilomara, i més tard va realitzar un curs de comerç, però als 17 anys va deixar les classes. "El meu pare deia que estudiar no era el meu fort, i que havia d'aprofitar el temps". D'aquesta forma, va començar a treballar al negoci familiar, una botiga de compra-venda de productes del camp, també situada a la Barceloneta. "Ens dedicàvem a la venda de patates, cereals, llegums, llimones, taronges". El nostre protagonista es va inscriure a l'Agrupament Escolta Anton Vilà als catorze anys, i s'hi va estar fins que va arribar a la majoria d'edat. "Amb el Cau fèiem excursions al camp, acampades. Sempre m'ha agradat molt el contacte amb la natura", explica. Més tard es va vincular a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, i concretament al seu grup de teatre. "Vam assajar l'obra *El Retaule del Flautista*, però com que era una crítica política, des de Governació ens la van prohibir, i això que també s'estava representant a Barcelona", assegura Ribas. La crítica i la ironia sempre han estat una constant a la seva vida. Jaume va col·laborar amb Amics d'El Prat a la Xarxa d'Altaveus que la entitat organitza per la Festa Major. Tenia un programa satíric, on explicava l'actualitat del país des del punt de vista del setmanari *El Jueves*. "La Guàrdia Urbana em van anar a buscar al local on es feia la Xarxa d'Altaveus, perquè consideraven que havia dit coses molt grosses", comenta divertit. "Encara conservo els cassettes on grabava els programes", somriu.

Un negoci familiar reconvertit

Jaume Ribas va fer la mili a Sant Boi, però va anar destacat a la

Coneix bé aquest Prat agrícola i ramader que lluita per no desaparèixer, però que torna a la nostra memòria durant aquest mes, ja que es celebra la Fira Avícola. Jaume Ribas procedeix d'una família de tradició pagesa, i és un ferm defensor de la Raça Prat. El nostre protagonista aposta per la creació d'una "escola avícola" que perpetui el Pota Blava, i insta a l'ajuntament a apostar fort pel pollastre de la Raça Prat. "Hauria de cedir terrenys per fer una granja que segueixi el cicle vital del pollastre".

Ribas ha ideat unes enganxines del pollastre Pota Blava, sota el lema "Sóc d'El Prat". Orgull de Raça Prat.

4ª Companyia d'Automòbils, i li va tocar ser xofer del Tinent Coronel, la màxima autoritat militar de la Quarta Regió Militar. "Vaig viatjar força per tot Catalunya", assegura Ribas, que havia anar a la mili "de voluntari, i vaig haver d'estar-m'hi 20 mesos. Sort que podia dormir a casa!". Als 26 anys es va casar, i va anar a viure a un pis de propietat, fora del barri. Va tornar a la Barceloneta de nou ara fa 17 anys, on encara té el negoci familiar, que va reconverir. Primer va ser una botiga de fruites i verdures; més tard subministraven pinsos per a animals de granja, i també venien gallines, conills o bous. Però El Prat cada vegada perd més pes a nivell ramader, "i vaig dedicar-me als animals de companyia. Ara venem pinsos

compostos a les botigues d'animals".

Una escola avícola pel futur de la Raça Prat

Sempre ha estat un fidel col·laborador de la Fira Avícola, que enguany arriba a la seva 32 edició. "Roman Farreres i Rosa Álvarez van ser els impulsors, ens van engrescar a tots. En aquells anys als pagesos no els hi costava un duro exposar". El seu pare va creure en la Fira, i hi va instal·lar un estand a la segona edició, on venia articles per a animals de granja. Més endavant, ell mateix va col·laborar a un pavelló de micologia que es va fer. "Llavors la fira creixia, tot i que l'ajuntament al principi no hi creia, en aquest projecte. Però

després va veure que era un èxit, i va ampliar l'espai dedicat als pavellons, que es van instal·lar al carrer Coronel Sanfeliu".

Jaume Ribas es mostra molt crític amb l'actitud de l'ajuntament. "En un principi no hi creia, ni en la Fira ni en el pollastre de Raça Prat. I ara s'ha apoderat de la Fira, i la fa al seu gust i a la seva manera. Crec que els pagesos haurien de tenir més poder de decisió. Al cap i a la fi, és la seva Fira, el seu aparador".

El nostre protagonista té moltes idees sobre com s'hauria de gestionar la cria dels pollastres Pota Blava. "Crec que l'ajuntament hauria de cedir uns terrenys, o demanar-li a AENA, i organitzar una granja de pollastres de Raça Prat on aquests puguin desenvolupar tota la seva vida. Ara, els ous s'han de portar a la incubadora de l'IRTA. Si aquest projecte de les mini-granjes tirés endavant, tot el cicle vital del Pota Blava es podria fer al mateix espai". Ribas considera que la seva proposta tindria futur, "perquè podria rebre ajudes de Brusel·les, ja que el Pota Blava està en perill d'extinció".

El nostre personatge assegura que el Raça Prat pot desaparèixer perquè els criadors "són ja tots grans. Les noves generacions no han de perdre aquesta tradició", i proposa la creació d'una "escola avícola" que s'asseguri de que la raça Pota Blava no degeneri.

De moment, ell ha aportat el seu granet de sorra, i enguany ha ideat unes enganxines amb la figura del pollastre Pota Blava, i el lema "Sóc d'El Prat", que es comercialitzaran a la seva botiga i a diversos establiments. ■

El vilanoví Francesc Gumà, un gran benefactor d'El Prat (I)

Fa uns dies vaig trobar una carta del bon amic Eugeni Molero (ACS), que acompanyava unes informacions relatives al patrici vilanoví Francesc Gumà i Ferran, promotor i director-gerent de la línia fèrria Barcelona-Vilanova.

En la dècada dels anys 70 del segle XIX, els veïns de Vilanova i la Geltrú, i de Sitges, que es disposaven a viatjar a Barcelona havien de desplaçar-se fins a Vilafranca, per agafar el tren de la línia de Martorell, que ja en aquella època, arribava a la capital del Penedès. La carretera de carro que transcorria per les costes de Garraf, era impracticable. Alguns fins i tot utilitzaven els vapors de les línies marítimes de Tarragona i Tortosa, per anar i tornar de Barcelona.

Els "americanos" o "indianos" de Vilanova, conjuntament amb els de Sitges es van interessar per donar sol·lució a aquest problema d'aïllament, construint línia via fèrria per la costa entre Vilanova i Barcelona. El capdavanter d'aquest moviment va ser el patrici vilanoví Francesc Gumà.

En Francesc Gumà va néixer a Vilanova el 27 de març de 1833 (1). Com altres vilanovins i sitgetans s'embarcà de jove, als 16 anys d'edat, cap a la illa de Cuba. Es va dedicar al comerç a la població de Matanzas. "Va adquirir tal prestigi, que el Tribunal de Comerç el nomenà Cònsul i Tinent Coronel del Cos de Voluntaris" (2)

Retornat, enriquit, a la seva població natal, es va dedicar als negocis, destacant per les seves iniciatives. Va construir i regalar el Parc a la població, i va fundar el Banc Vilanoví (3)..

Decidit a construir un carrilet de Barcelona-Vilanova, va encarregar el projecte a l'enginyer Cels Xauradó, i va anar a Madrid a demanar la corresponent concessió, cosa que li fou denegada. Després

Retrat d'en Francesc Gumà i Ferran. Ànima impulsora del Ferrocarril a Vilanova

d'altres intents finalment va presentar un projecte de ferrocarril d'ample de via ordinari, entre les dues ciutats poblacions que seria posteriorment aprovat, però expressant que no contaria "...amb cap ajut de l'Estat".(4) Segons el projecte aprovat, el ferrocarril havia de passar, sortint de Vilanova, per les poblacions de Sitges, Garraf, Castelldefels, Gavà, El Prat, arribant a l'estació de Barcelona per sota El Morrot, tocant el port barceloní.

Assabentant l'ajuntament de Sant Boi del traçat d'aquesta línia i defensant els legítims interessos dels sanboians, van presentar al.l.legacions al Projecte davant la Direcció General d'Obres Públiques, intentant que la citada línia fèrria passés per la Vila de Sant Boi.

Sobre aquest qüestió el senyor Gumà va explicar, el 1914 (5), al seu amic Victor Oliva, aquesta anècdota:

"Me encontraba en Madrid en pleno invierno gestionando cerca la Dirección de Obras Públicas. A la cual el municipio de San Boy había elevado una protesta, porque en el trayecto no se señalava una estación en aquella villa. Encontré, en una de mis visitas, al Director General., enfascado en el expediente relativo al trazado de Valls a Barcelona y Barcelona-

mi línea- Apenas me había sentado, atendiendo la amable indicación del personaje, tuvo éste de salir del despacho, llamado quizá por el Ministro. Dado mi carácter, entonces muy inquieto, y a pesar de lo confortable que resultaba la habitación, al calor de un monumental "escalfa-panxes", no pude aguardar sentado, y una vez en pié. Observé que el primero de los papeles que iba a pasar por los ojos de quien resultaba arbitro del embrollo era la instancia del Ayuntamiento samboyano, reclamando la desviación de la línea. No pude resistir a la tentación de eliminar aquel estorbo, y eché a la chimenea el papel, de que no se volvió hablar más, pues el Director General, a su regreso, no se dio cuenta de mi fachoria".(6)

Finalment el 1877 va obtenir la concessió pel rei Alfons XII per a construir el ferrocarril de Valls-Vilanova a Barcelona.(7) passant per El Prat.

Retornat a la seva població natal va organitzar una reunió al Teatre Principal de la ciutat on va exposar el projecte al veïns i en aquell mateix acte "...va voler predicar amb l'exemple, encapçalant la llista dels subscriptors amb 500.000 pessetes.(8)

El dia 4 de juliol de 1878 quedava constituïda la Junta de la Societat "Ferrocarril de Valls a Villanueva y Barcelona", i en la qual Francesc Gumà i Ferran fou nomenat Director-Gerent." (9)

Les obres de contrucció de la línia van començar en un petit tram el 10 de juliol de 1878.(10)

JOSEP FERRET

REFERENCIES

- 1.- "Villanueva y Geltrú", Memoria de la actividad municipal, any 1970.; 2.- ALTADILL i GINER, M.; " El més gran vilanoví: Francesc Gumà i Ferran", Llibret de l'arribada del Ferrocarril, Barcelona-Vilanova i la Geltrú", 1881-1981.; 3.- ALTADILL i GINER, M.; op. cit.; 4.- ALTADILL i GINER, M.; op. cit.; 5.- OLIVA V.; D. Francisco Gumà i Ferrán", Villanueva n 181, 22-8-1945; 6.- OLIVA, V.; op. cit.; 7.- OLIVA V.; op. cit; 8.- ALTADILL i GINER, M.; op. cit.; 9.- ALTADILL i GINER, M.; op. cit.. 10.- OLIVA, V.; op. cit.

La tardor de l'any de 1930

La fotografia de Frederic Herp ens testimonia el llac que es formava al Fondo d'En Peixo, al costat del canal de la dreta del Llobregat; la seva aigua s'aprofitava per regar els terrenys de cultiu amb temps de sequera.

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

BALTASAR
GRUPO ASESOR

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Libertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

**ASESORAMIENTO
Y GESTION:**

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

Joaquim Rubió Salat, natural de L'Hospitalet de Llobregat, casat i de 80 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 18 d'octubre.

Rosa Manero Bellés, natural de Barcelona, divorciada i de 85 anys, morí a Castelldefels el 18 d'octubre.

Cayetano Morales Muñoz, natural de Polopos, Granada, casat i de 84 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat.

Purificació Escrig Vidal, natural d'Adzeneta del Maestrat, Castelló, esposa de Demetrio Belles i de 67 anys, morí a Sant Boi de Llobregat el 19 d'octubre.

Pere Casanovas i Bosch, natural d'El Prat, casat i de 90 anys, morí a l'hospital comarcal de Figueres el 22 d'octubre.

Vicente Benito Fernandez, natural de Sant Cruz Mieres-Mieres, Asturias, casat i de 75 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 26 d'octubre.

Julia Cañadas Puertas, natural de Cullar, Granada, esposa de Juan Pedro Carceres i de 69 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat, el 28 d'octubre.

Esperanza Gonzalez Huerτος, natural de Carmona, viuda de Meliton Gomez i de 78 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat, el 30 d'octubre.

Francisco Maroto Lopez, natural de Loja, Granada, espòs de Caridad Lopez i de 89 anys, morí al seu domicili l'1 de novembre.

Catalina Lopez Gracia, natural de Montefrio, Granada, esposa de Rafael Fernandez i de 86 anys, morí al seu domicili el 2 de novembre.

Fuensanta Fernandez Arce, natural de Murcia, viuda i de 80 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 7 de novembre.

Miquel Sole Amaro, natural d'Arerau Averrou, França, espòs de Maria Tarridas i de 76 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 9 de novembre.

Carmen Fenoy Guevara, natural d'Alamedilla, Granada, separada i de 69 anys, morí a Esplugues de Llobregat el 9 de novembre.

Jacint Peña Caldera, natural de Benimamet-Beniferri, Valencia, casat i de 75 anys, morí l'11 de novembre a L'Hospitalet de Llobregat.

Funeral per les víctimes de l'accident de l'aeròdrom de Sabadell

El divendres 4 de novembre es celebrà a la parròquia de sant Pere i sant Pau un funeral per les quatre víctimes de l'accident ocorregut el 24 d'octubre a l'aeròdrom de Sabadell al estavellar-se una avioneta contra una grua que no disposava de l'oportuna autorització per estar situada en aquell indret, causant la mort dels quatre ocupants, tres d'ells treballadors de la companyia Spanair a l'aeroport d'El Prat. A la cerimònia presidida per mossèn Josep Maria Domingo hi assistiren un gran nombre de familiars i companys vinguts de diversos punts d'Espanya.

JOAQUIM MONÉS QUILLET

Ens va deixar el dia 16 d'octubre de 2005 a l'edat de 83 anys. La missa exequial es va celebrar el dia 17 d'octubre a la Parròquia de la Ntra. Senyora de la Mercè

La seva esposa Concepció Massutier Mastrotti, la seva filla Maria Rosa Monés Massutier, el seu gendre Jordi Jofra Vidal, els seus néts Marc i Sergi i la resta de la família volen donar les gràcies a totes aquelles persones que els han acompanyat a l'acte del comiat

PURA ESCRIG VIDAL

Ens va deixar el 19 d'octubre del 2005 a l'edat de 67 anys

La família agraeix tot el recolzament rebut i les mostres d'estima. Valencianeta de naixement i catalana de convicció, dona petita, però sobretot bona persona.

La teva memòria serà invidable. Gràcies mare.

MANUEL SÁNCHEZ RIOS

Murió el pasado 15 de octubre a la edad de 67 años

Has sido un gran padre y abuelo ejemplar, por eso notamos tanto tu ausencia y no te podremos nunca olvidar.

Tu esposa, hijos y nietos te llevan en su pensamiento y en su corazón

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau
SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Crta. Camí Mel Natrus s/n
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478.63 33

Gente Singular

Timoteo

Si de algo hubiese podido tildarse alguna vez a Timoteo, desde luego no era precisamente de ser un vago. Tuvo la ocasión de vivir, en la España de finales de los años cincuenta del pasado siglo, en donde se pasaba hambre en todas partes, pero en la Andalucía de donde era oriundo, muchísima más. Pese a esto, nuestro héroe, siempre encontraba algo en que afanarse, y como lógica consecuencia de ello, siempre tuvo también un plato a su mesa, ganado con el sudor y el esfuerzo de mil trabajos diferentes.

Si era tiempo de esparto, iba a recolectarlo, si de uvas a vendimiarse, si de trigo a segar... no había época del año en que nuestro hombre no tuviese trabajo, sea este el que fuese, y muy frecuentemente incluso dos distintos, y en las más diversas tareas.

Durante los inviernos, en que solía flojear algo la faena, se dedicaba al oficio de castañero, en un puesto que tenía instalado en el mismo centro del pueblo, frente a las oficinas del Banco Central, en el que pasaba muchos días desde el alba hasta más allá del ocaso, ya asando y vendiendo castañas - a peseta el cucurucho - ya preparando estos con papel de periódico, a los que en su parte inferior dejaba arrugado, al objeto de que el contenido en castañas pareciese más de lo que en realidad era.

Pero igual que al ardiente y brillante sol, sucede por la noche la fría y pálida luna, lo mismo sucedió con nuestro hombre, porque Timoteo, tenía un hijo que era la antítesis de su padre. Un hijo de esos que cuando crecen, hacen preguntarse muchas veces a sus progenitores, el porqué no se hicieron en su día una vasectomía, o un ligamento de trompas, o ambas cosas para estar más seguros.

Pasaba ya de los treinta años, y aún continuaba en casa, a la sopa boba, sin haber dado nunca ni un palo al agua, y sin otro oficio ni beneficio, que el dedicarse - bien es cierto que con notable habilidad para ello - al noble arte del sable, el cual ejerció con sus amigos, los amigos de sus amigos, y todo bicho viviente con el que entablaba conocimiento, de modo y manera que debido al abuso en la esgrima, ya nadie le fiaba, ni hacía caso de los fantásticos negocios, en los que pretendía embarcar a cada hijo de vecino.

Además de las prendas ya dichas, el hijo de Timoteo reunía otras, tanto o más valiosas que las anteriores. Desde la adolescencia, se destapó como un experto catador en vinos, de lo que acabó haciendo hábito continuo, a la vez que sentía una debilidad desmedida por el sexo opuesto, en su modalidad - según

la actual terminología - de trabajadoras del amor, y para rematar, gustaba de distraer su tiempo dándole al naípe, en donde por cada vez que ganaba, solía perder cuatro, y esto sumado a sus otras dos aficiones - todas ellas caras de mantener - hacía que el estado general de sus finanzas, fuese de continua y permanente bancarrota, por lo que aunque día tras día buscaba fuentes alternativas de financiación - ninguna de las cuales pasó nunca por la posibilidad de trabajar - cada vez el estado de sus arcas era más ruinoso, por lo que retornaba cada vez con mayor insistencia a su progenitor en demanda de auxilio.

Aquel día de noviembre, se hallaba Timoteo atendiendo su puesto de castañas, cuando - manos en los bolsillos - se acercó a él su vástago, que tras saludarle efusiva y cariñosamente, como si hiciese años que no lo viese, le espetó el motivo de su presencia allí.

Inició la lacrimosa exposición hablando de su mala suerte crónica, y de los traidores que habían sido sus socios en el último de los negocios proyectado, que tras engañarle, le habían hecho perder hasta la última peseta. No obstante - continuó alegando - en el que tenía ahora entre manos, todo era muy distinto, en primer lugar por las personas que intervenían, y en segundo, porque el negocio no podía fallar, en resumen, que si le prestaba las diez mil pesetas que necesitaba, en menos de una semana le habría devuelto casi el doble de esa cantidad..

Timoteo, que mientras oía la historia - repetida ya antes más de cien veces, y que le había costado dinero otras tantas - seguía enfrascado en su labor de asar castañas y confeccionar cucuruchos de papel, al terminar la exposición, levantó la cabeza, y dejando lo que hacía le dijo:

-*"Mira, antes de seguir hablando quiero aclararte una cosa. ¿Tu sabes por qué me va a mi tan bien este negocio?"* - y sin esperar respuesta continuó - *"Pues porque he llegado a un acuerdo con ese de enfrente - dijo mientras señalaba el edificio del Banco Central - y es que él no vende castañas, y yo a cambio, no presto dinero"*

El hijo de nuestro personaje, siguió durante mucho tiempo, en la trayectoria descrita, hasta que - años después - descubrió su cuarta y última afición, en forma de polvo blanco y una jeringuilla, y esa, en poco más de un año, le llevó directamente a la fosa.

Nadie - que yo sepa - sintió demasiado su pérdida.

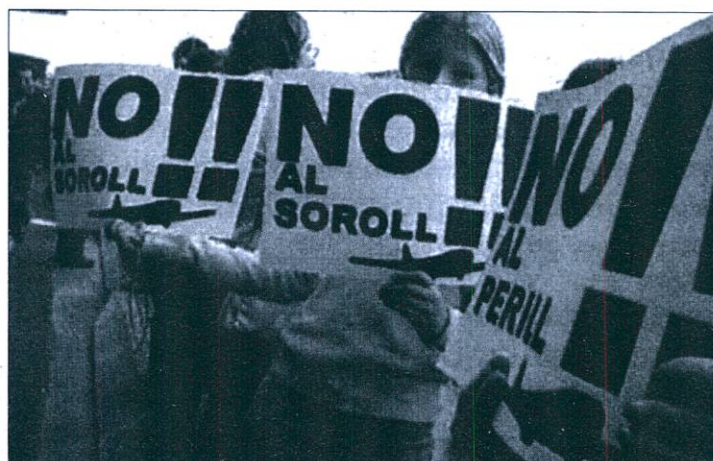
J.M.HIDALGO

Retalls de premsa

Els avions troben per fi el seu camí

DELTA / El passat dimarts 15 de novembre, el diari Avui titulava una de les seves notícies amb les següents paraules: «Els avions evitaran volar sobre Gavà i Castelldefels». AENA, llavors, accepta una configuració de pistes de l'aeroport del Prat que reduirà el soroll d'aquestes poblacions esmentades... però també al Prat?

D'aquí a un any, després d'una inversió de 12,5 milions d'euros, amb condicions meteorològiques normals i configuració oest, els enlairaments

es faran per la tercera pista, fent de seguida un gir de 60 graus en direcció al mar, mentre que els aterratges es faran per la pista principal venint de Barcelona. Aquesta només es una de les possibilitats que es vinculen a l'acord entre AENA i els consistoris de Gavà i Castelldefels. Els seus alcaldes i les associacions de veïns han mostrat la seva satisfacció per aquests canvis, però sembla que ningú es preocupa dels habitants del municipi que acull els terrenys de l'aeroport. ■

«Cremonensis»

Els antics legionaris provinents de la zona de Cremona –al nord d'Itàlia, uns setanta quilòmetres al sud de Milà-, introduïren a la Roma Imperial l'ús i el costum d'acabar els més sumptuosos àpats amb un dolç especial, fet de mel, d'ametlles i de clara d'ou. Però una data ostensible on la notícia és fefaent i documentada va ser el 25 d'octubre del 1441, dia que a les afores de la ciutat varen celebrar-se les noces entre Bianca Maria Visconti –filla del duc de Milà Filippo Maria Visconti- i el cèlebre cabdill Francesco Sforza. A l'esposa –que tenia com a dot de casament justament la ciutat de Cremona- els pastissers li oferiren aquell dolç (mel, ametlles i clara d'ou) amb la forma d'una torre, adjudicant-li així el nom de "torrione" i convertint-se des de llavors en un dels dolços més típics de l'època de Nadal: el torrò.

Cremona és una ciutat més aviat petita on segons en quins moments del dia, hom pot arribar a creure que és secreta doncs tot el que té i hi ha està amagat. El punt més alt de la ciutat és la Plaça del Commune –47 metres sobre el nivell del mar-, on hi conflueixen dotze carrers que en forma de roda hi estan enganxats. Aquesta plaça és l'emblema de la ciutat: hi ha la catedral –que es va començar l'any 1107, i que en la actualitat només té de romànic el que es veu per fora-, el campanari o "torrazzo" –és el més alt d'Itàlia, amb 110 metres d'alçada- que conté en el seu frontis un gran rellotge astronòmic, i el baptisteri, de planta octogonal i amb una cúpula precoçment gòtica.

Si fas l'exercici de capbussar-te només una mica entre els seus carrers i la seva història (que per religió i per art està dins de les esglésies, molt nombroses i molt ben conservades –i restaurades-per dins), la ciutat de Cremona aconsegueix enganxar. De vegades, al reflectir sobre la decoració de colors de columnes o sostres, la mateixa llum d'un dia clar de sol es dilueix en un joc de clarobscur que posa de relleu una bellesa nítida i plàcida, una bellesa que semblaria dissenyada i no escolpida. Unes altres vegades, el primer cop d'ull, per exemple, a l'interior de Santes Margarita i Pelagia no aclapara però sí imposa, imposa i afebleix els impulsos corporals exaltant l'esperit.

No obstant, no acabariem mai de citar o relatar temples i sants: San Luca, Santa Àgata, San Sigismundo, San Agostino, San Pietro al Po, San Abbondio, San Gerolamo, San Imerio –dedicada també a Santa Teresa d'Àvila-; de tota manera, sí m'agradaria especificar-ne tres molt significatius: Santa Maria

Magdalena, amb la pintura tardo-gòtica (restaurada el 1964) que ofereix els dotze apòstols a l'absis; la Santíssima Trinitat –abans de San Gregori-, d'una sola nau i amb frescos del segle XV; i San Michele Vetere, gairebé a les afores de la ciutat, que conté unes pintures en retaules d'altars excepcionals, i uns frescos a la cúpula fora del que és comú, a part d'una cripta amb cinc capitells atribuïts al segle VII.

Però Cremona és quelcom més que tot això, o molt més que tot això, que sembla guardat –i afortunadament conservat- als caus de les esglésies. A partir de la primera meitat del segle XVI –i continuant amb prestigi mundial fins avui en dia-, la ciutat es distingeix per la fabricació d'instruments musicals de corda. La finura i la qualitat acústica del producte tenien fama arreu del món: taula vermella i fibres d'avet per al plànol harmònic (fons, faixes i màstil), barnissos transparents i brillants, secats al sol, sobretot Andrea Amati és el pare de l'escola de violers de Cremona, i Niccolò Amati el seu continuador. Però deixebles d'aquest darrer són els que resultarien ser els més famosos de tots els temps: Andrea Guarneri i Antonio Stradivarius; les seves obres són patrimoni artístic i símbol de la ciutat, i estan exposades al palau Municipal, ubicat a l'esmentada Plaça del Commune (o Plaça de la Vila, està clar). Després de Guarneri i Stradivarius vingueren als segles XVII, XVIII i XIX els Berganzi, Ruggeri i Cerutti. A la segona meitat del segle XX i ara mateix, Francesco Bissolotti i Giobatta Morassi són els capdavanters de l'Institut Professional Internacional per a l'Artesania d'Instruments de Corda de Cremona. El seu alumnat és evidentment universal i ja fa cents d'anys que està globalitzat.

Un violí, doncs, és una icona que representa perfectament a la ciutat. En comerços especialitzats, hi ha a la venda uns violins miniaturitzats que són una delicadesa i una eximiesca: a la part de sota, adherida al suport per mantenir el petit violí lògicament en posició vertical, una inscripció: "Antonius Stradivarius, Cremonensis".

Per uns moments, hom es trasposaria i seria també "cremonensis". Però per a mi, "pratensis" és la distinció i la identitat; sempre ho he tingut clar per molt que la porositat dels sentiments i les sensibilitats t'apropin i fins i tot, t'endinsin a moltes cultures o molts indrets.

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Somos limitados y mortales

Ser limitado y mortal es parte integrante de la condición humana. Incluso aquellas personas que logran grandes éxitos no dejan de saborear el gusto amargo del mal momento.

Un campeón deportista sabe que llegará un día ne que otros atletas más jóvenes le vencerán.

Un científico laureado sospecha que pasados los años llegarán otros avances que eclipsarán el brillo de su descubrimiento.

Una estrella rutilante del cine tiene la certeza de que los años no la perdonarán y el esplendor de su belleza se marchitará.

Los famosos y los anónimos serán alcanzados, tarde o temprano, por el fracaso o la decepción. Y desde ahora sabemos que la decepción y el fracaso en cualquiera de sus formas no se alejará de nuestra puerta porque somos limitados y mortales.

Con abrir los ojos en torno nuestro, vemos los apuros de los padres con sus hijos que no responden con los gastos para

educarlos en el colegio; vemos los fracasos de maestros y profesores debido a las limitaciones sufridas en su formación; vemos los fracasos de los políticos por las limitaciones personales en la doctrina que inspira su quehacer político. En nosotros mismos, no siempre logramos nuestros objetivos en la vida del hogar, en la profesión seguimos, debido a esa condición de seres humanos con limitaciones cada vez más mayores a medida que la edad avanza y caminamos hacia la recta final de la vida porque somos mortales.

Debemos aceptar esas condiciones de vida sabiendo que es inútil dar coces contra el aguijón, pues esa es la realidad humana que nadie por más sabio que sea dará una solución a lo que no tiene solución.

Nos queda el camino sensato de saber enfrentar la vida con sana filosofía para vivir equilibradamente su realidad dentro del nivel social en donde nos halleemos, recordando siempre que somos limitados y mortales.

JAUME ESTRUCH

Entrevista amb Rosa Mayol, dissenyadora gràfica i professora de l'Escola de Dibuix de El Prat

“Si el cartell no comunica, no és cartell”

AGUS MORALES / Arts gràfiques, Disseny i Belles Arts. Tot això ha estudiat Rosa Mayol, professora de l'Escola de Dibuix de El Prat, per tenir una visió pluridisciplinària de l'art. “A mi a Disseny em van dir que no cal saber dibuixar per fer un cartell. Jo crec que és mentida. Cal saber de tot”, opina Mayol. I sembla que el temps li ha donat la raó. La dissenyadora gràfica ha guanyat aquest any el concurs de la Festa Major de Sants 2005 amb un cartell que representa “una tira de banderoles amb una nena estirant d'ella”. El premi va rebre l'atenció dels mitjans barcelonins. I ella va rebre 1.500 euros.

—Per què una nena i unes banderoles?

El meu pare és de Llagostera. Jo sempre he viscut petites festes majors tradicionals, i sempre decoraven els carrers... Vaig voler reflectir les banderoles en un esclat de color dins d'un fons fosc com és la nit. Les banderoles fan que sempre sigui festa. Jo quan vaig viure amb més il·lusió les festes majors és quan era petita... No m'imagino una festa major sense nens.

—Com se't va acudir la idea?

—Comences amb moltes idees... Fas brainstorming... Va ser molt important l'ajut de la meva germana [Montserrat], que també és il·lustradora. Tinc una cosina de quatre anys, que un dia va venir despenjada, amb un serrell així recte... i vaig pensar en dibuixar-la. Ella mateixa em va ajudar a pintar el vestit, em va dir que volia que sortissin les calcetes, que fossin de ratlles, els colors de les ratlles... Però és un acte totalment innocent.

—Has guanyat altres premis?

—A La Llotja vaig guanyar un concurs de disseny de bosses. A El Prat he guanyat el concurs de Setmana Santa de la Casa Andalusia. A la Capsa vaig guanyar, amb la meva germana, el de la Viatgeteca.

Rosa Mayol, junt amb el dibuix d'una de les seves alumnes.

Jo crec que som molt privilegiats de tenir l'Escola de Dibuix. No tots els pobles la tenen, i menys a l'abast de tothom

—D'on surt aquesta passió per l'art?

—Jo vinc d'una saga de pintors. El meu avi tenia una escola de pintura a Llagostera.

El meu pare [Josep Mayol] va començar ell sol l'Escola de Dibuix, i mira on ha arribat... I la meva germana també es dedica a aquest món.

—I pel cartellisme? Quins cartells t'agraden?

—Doncs jo que dissenyo tants cartells de teatre... m'agraden molt els cartells que es fan a Londres. De tota manera, en cartells estem anant cap a l'absurd: que no ens entengui ningú, només entre nosaltres els dissenyadors... o trencar per trencar. A mi no: a mi m'interessa un cartell que li agradi a tothom. Al cap i a la fi, està dirigit a les persones del

carrer. Si el cartell no comunica, no és cartell.

—El teu art segueix una línia popular?

—No ho sé. Diuen que sí que tinc una línia. Però jo intento adaptar-me al màxim a l'encàrrec. Si és per un poble petit, entenc que ha de ser una cosa tradicional.

—Molts encàrrecs?

—Vaig estar a una agència de publicitat que fan molts anuncis de televisió. I em vaig haver d'adaptar molt als diferents estils que cada agència em demanava. Els dissenyadors no crec que hagin de tenir una línia. Han de ser bastant anònims. Ens hem de saber adaptar a tot.

—Creus que hi ha molta gent que es dedica a activitats artístiques a El Prat?

—Sí. Jo crec que som molt privilegiats de tenir l'Escola de Dibuix. No tots els pobles la tenen, i menys a l'abast de tothom. El que no veig són molts concursos. A altres pobles més petits sí que n'hi ha més. El que pagues per un encàrrec, paga-ho per un concurs i quedaràs parat amb la quantitat de gent que hi ha... A més serveix com a promoció.

—Quants alumnes i quants professors té l'Escola de Dibuix?

—Uns 12 o 13 professors i més de 250 alumnes. A final de curs els alumnes fan una exposició. Crec que té molt valor, i la gent no li dona molta importància.

—També teniu alumnes de fora de El Prat?

—Hi ha molta gent de rodalies i de Barcelona. L'Escola és molt barata. 120 euros tot l'any per 4 hores a la setmana. Ja només per l'espai val la pena. Les classes particulars es cobren caríssimes. És un privilegi. També estem a la Sala d'art Josep Bages... Allà tenim ceràmica i esmalts.

—D'alumnes d'aquí?

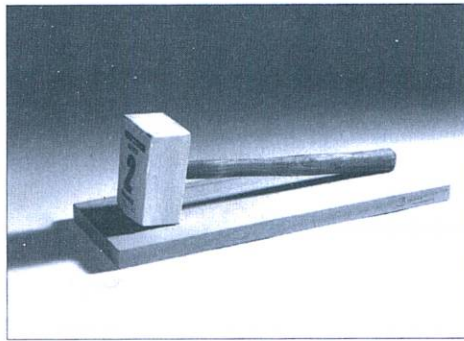
—Sí, tot plegat som una Escola, però com que no cabem tots aquí, perquè ens falta molt d'espaiiii [s'apropa a la gravadora per dir això. Missatge per l'Ajuntament]. ■

El poeta encantador

Sala d'art Josep Bages acull l'exposició «Joan Brossa. Poeta de la imatge» fins a l'11 de desembre

Eclipsi (1988)

La maça del temps (1988)

ÓSCAR SOLSONA/ Cuando Joan Brossa (Barcelona, 1919-1998) toca un objeto, hale-hop!, sale siempre una reflexión poética vital. Ven a Torre Muntadas a comprobarlo, quizá entres hombre o mujer y salgas pulga. Y será fantástico, porque Brossa no denuncia inocentemente, actúa para que el mundo mejore; así que muchas pulgas seremos útiles para incordiar al poderoso, que se chinche y que se rasque... ¡Que para Brossa no hay antídoto!

Comentemos tres de sus obras, para hacer boca:

1/ *En una secuencia fotogràfica, vemos a Joan quitarse la chaqueta. En la última instantánea, Brossa permanece y la prenda ha desaparecido.* No hay duda, él es un mago, un ilusionista. Cuando llegues a casa, revisa tu armario, quizá encuentres alguna cosa que Joan te ha regalado. Y si no está ahí, a buen seguro que la tendrá alguien más necesitado/a que tú. Cuando el mundo siente frío el mago le da su chaqueta.

2/ *Un par de peones de ajedrez y una llave inglesa fija de doble ancla que sujeta ambas piezas por sus cuellos.* Una exquisita y rotunda metáfora sobre el sometimiento al poder. ¿Te identificas con los peones?... ■

¡Mejor! ...¡rompamos el metal que nos oprime! Y no olvidemos que Europa (nosotros/as) somos la puñetera herramienta que atornilla y atormenta a otros con menos suerte que la nuestra.

3/ *La huella de un pulgar estampada con tinta sobre un papel, rubricada en su base.* Alguien analfabeto y/o alguien con estudios, ...no debería haber diferencias. Todos tenemos derecho a la cultura. Nadie es más que nadie, ni menos.

Estas tres interpretaciones son deliberadamente subjetivas (y no necesariamente acertadas), para que te animes a hacer la tuya (esa es la válida). Asimismo, el día de la inauguración de la exposición, en el Teatre Kaddish, pudimos asistir al espectáculo de magia y poesía escénica *Poemància* (de Joan Brossa), a cargo del ilusionista Hausson.

Brossa es un elefante para la imaginación, ¡mira a ver!...

[Recuerda que en el Centre Cívic Ribera Baixa y hasta el día 28 de noviembre, puedes ver *Més o menys Brossa*, donde 42 autores de l'Associació d'Il·lustradors professionals de Catalunya, interpretan a Joan Brossa]. ■

Joan Brossa, al servei de la poesia

ALICIA C.S. / Joan Brossa, poeta, dramaturg i artista plàstic (1919-1998) és una de les figures més representatives de l'avantguarda catalana. Per la seva gran trajectòria el podem inserir dintre de diferents moviments con el surrealisme, l'experimentalisme i la poesia visual. Va contribuir a la fundació de la revista del grup *Dau al set* on s'introdueix una corrent surrealista amb una tendència cap a la màgia, il·lusionisme...

La carrera poètica de Joan Brossa va començar al 1936, amb la guerra civil. Els seus inicis al món poètic es podrien qualificar d'autodidactes. Al 1941 es topà al seu camí amb el poeta Josep Vicens Foix que l'introduirà en el món surrealista i l'aproparà cap als versos més tradicionals.

A partir d'aquesta presa de contacte amb Foix, Brossa s'interessa per tots els aspectes de la creació artística. Comença a establir contacte amb artistes d'altres disciplines, com Joan Miró o Joan Prats que col·labora en alguns llibres seus com *Labolai l'escarbat* (1941-1943). És important assenyalar que arran d'aquests primers coquetejos amb altres formes d'expressions artístiques sorgeix el seu primer poema objecte. Neix el Brossa interdisciplinari, una mena d'artista humanista que toca tots el gèneres, passa per la pintura, la música, el teatre, el cinema, la màgia... *El cop desert* (1944) és la seva primera incursió com autor teatral a la que seguiran més obres que denoten l'evolució de l'autor. Cap al 1950 la seva obra pren un temperament més polític per influència de Cabral de Melo, obres com *El pedestal son les sabates* (1955) ho confirmen.

Com no podria ser d'un altre manera, realitza un viatge a París, una estada de sis mesos on aprofitarà per estudiar obres d'art. A la seva tornada, cap a la dècada dels seixanta estrena l'obra *Ori sal*, amb escenografia de Tapies. A partir d'aquí compaginarà la seva faceta d'autor teatral, guionista de cine amb *No compteu amb els dits*, 1967 i artista amb *Vuit poemes posters*, 1975.

Pel que fa a la seva faceta plàstica l'hem de posar al servei de la poesia, la imatge per vehicular el missatge que ens vol fer arribar. El valor de l'objecte, fer visible l'invisible l'apropen a una tendència dada... els seus poemes-objecte volen atrapar la màgia, establir un joc de relacions inseparables entre els conceptes de manera que per separat no puguin funcionar per si sols. La crítica a la conducta de la societat, els seus costums, els estereotips es present a obres com *Eclipse* i son els temes que reflexen les seves obres. ■

Es posen en marxa les Taules Joves

DELTA / En el marc del Pla Jove del Prat, la regidoria de Joventut posa en marxa les Taules Joves, uns espais de debat per a joves d'entre 15 i 30 anys distribuïts en tres àmbits de treball i anàlisi: Autonomia, que engloba l'habitatge, l'ocupació, l'educació, la mobilitat, la salut i la informació; Oci i Experimentació, on es tractaran temes entorn l'oci, el lleure educatiu, les TIC, els esports o la formació complementària; i per últim Ciutadania, que englobaria l'anàlisi del

suport a entitats i iniciatives juvenils, el joves i el gènere, la participació, el joves nous i diversitat o el medi ambient.

Les Taules Joves es duran a terme en diferents jornades entre el 22 de novembre i l'1 de desembre.

Les inscripcions per aquestes jornades es podran fer al Centre Municipal d'Informació Juvenil El Lloro (La Capsa), encara que també es poden realitzar suggeriments o opinions a través de l'adreça joventut@aj-elprat.es. ■

Pratencs a la XII Assemblea de la Confederació Espanyola de Societats Musicals

Joan Carles Chordà dirigí la Banda Federal de Catalunya i Pere Baltà dictà la ponència marc

DELTA/El darrer cap de setmana d'octubre es celebrà a la capital del Montsià la dotzena assemblea de la Confederació Espanyola de Societats Musicals, que aplega a tretze federacions de tot l'estat, que representen a 1.124 associacions, uns 80.000 músics, més de 300.000 socis i a uns 150.000 alumnes de les seves escoles de música i constitueixen una de les realitats més extenses de la cultura popular del país, que en l'actualitat presideix l'ampostí Joaquim Urquizú, impulsor des de la Federació Catalana del creixement que la música de banda ha tingut a Catalunya el darrer quart de segle, quadruplicant el nombre de societats musicals, entre elles les dues d'El Prat -l'Associació Musical i la Unió Filharmònica-nascudes en aquest període.

L'assemblea i el Festival de Bandes de Música que es celebrà en paral·lel tingueren una presència destacada de pratencs. Per una banda, Joan Carles Chordà i Escrivà dirigí dos concerts de la Banda Federal Catalana, en la que també estan integrats diversos músics de la

Joan Carles Chordà dirigint la Banda Federal

nostra ciutat (Eva Ruiz i Anabel González, clarinet, Sara Chordà, violoncel, Russell Wydon, flauta-flautí, i Marta Ribas, percussió). El director de la Unió Filharmònica comparteix la direcció de la Banda Federal de recent creació amb Toni Vidal Fayos i Antoni Alburquerque. Al Festival també hi participaven les bandes federals de Galícia, les Illes Balears i la Comunitat Valenciana, que congregaren a la ciutat

d'Amposta a més de mig miler de músics. Amposta és considerada la capital catalana de la música de banda i, juntament amb El Prat i Alcanar, la única del Principat que té dues societats musicals.

La ponència marc de l'Assemblea havia estat encarregada a Pere Baltà, seguint la pauta de donar veu a una personalitat de l'autonomia on s'ha celebrat cadascuna de les anteriors assemblees. En el

seu cas coincidien la condició d'estudiós de l'associacionisme, el treball desenvolupat des de la direcció del Servei de Promoció Cultural de la Generalitat en pro del desenvolupament de la cultura popular i en la creació de la Federació Catalana de Societats Musicals i el fet d'haver estat el diputat a Corts que introduí en els pressupostos de l'Estat la partida que contribuï a la creació de la Confederació Espanyola. La seva intervenció es centrà en l'aparició de les bandes de música en el context de l'associacionisme, com un instrument de la Il·lustració europea que promovia la culturalització de les classes populars. Establí un paral·lelisme amb el moviment coral que, impulsat per Josep Anselm Clavé, aconseguí una implantació tan important que, actualment, a Catalunya hi ha més de 800 corals i orfeons. Pere Baltà constatà amb optimisme la realitat d'aquest àmbit de la cultura popular, especialment pel seu impuls dirigit a la popularització de la música i per l'atracció que exerceix sobre el jovent. ■

Acte de lliurament d'ensenyes de la UEC

DELTA / Dins els actes de celebració del 50è aniversari el passat 16 d'octubre la UEC del Prat va organitzar la Festa de Lliurament d'Ensenyes. Aquesta festa que cada any se celebra en un lloc diferent serveix per lliurar les ensenyes d'argent i d'or als membres de la UEC que duen 25 o 50 anys com a socis de l'entitat. També és un moment de retrobament entre els membres de les diferents entitats UEC de Catalunya.

Pel matí, amb la col·laboració del departament de medi ambient de l'Ajuntament del Prat, es va fer una visita guiada als aiguamolls del Delta del Llobregat i a la pineda del Prat. Al migdia la coral Núria de la UEC va actuar a la sala d'actes del local del Centre Cívic Delta del Llobregat, on posteriorment es va fer el dinar de germanor que va comptar amb la presència de l'alcalde del Prat,

L'alcalde lliura l'ensinya al fundador i primer president de la UEC, Valentí Vilà

Sr. Lluís Tejedor, i la regidora d'esports, Sra. Maria Eugènia Cruz. Després de dinar es va procedir al lliurament d'ensenyes. Per part de la UEC del Prat varen ser mereixedors de l'ensinya d'or Valentí Vilà, Jaume Codina, Miquel Vinaixa, Fèlix Amat i Jordi Monés en reconeixement als seus 50 anys com a socis de l'entitat. ■

Novembre musical al Prat

DELTA / Aquest mes de novembre ha estat particularment musical a la nostra ciutat, amb sengles concerts de molt alt nivell artístic. El dissabte dia 5, la banda simfònica de la Unió Filharmònica d'El Prat, la soprano Casilda Ruescas i el tenor Josep Lluís Moreno, sota la direcció del mestre Joan Carles Chordà i Escrivà ens oferiren un magnífic recital d'obertures, àries i duets d'òpera que feren les delícies del nombros públic assistent. El concert es celebrà a l'església de sant Pere i sant Pau, organitzat per Amics d'El Prat i s'emmarca en els actes de celebració del cinquanta aniversari de la fundació d'aquesta entitat.

Concert de gospel

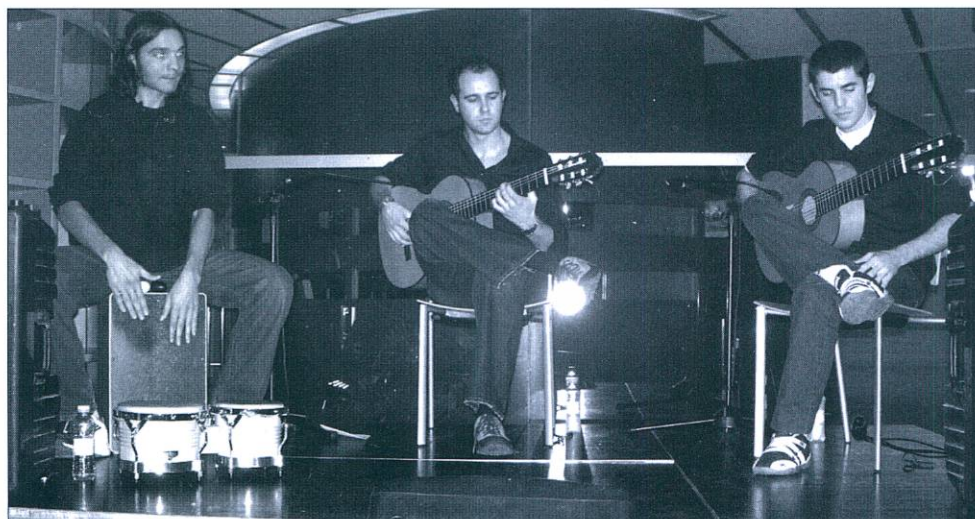
Dissabte 12 de novembre al vespre el teatre Modern, fou l'escenari d'un concert de músi-

ca gospel a càrrec del "Terrassa Vocal Ensemble" que oferiren un recital d'espirituals negres i altres peces de musicals americans. El grup estava integrat per dues dones (soprano i contralt) i dos homes (tenor i baríton) acompanyats per un pianista. L'acte comptà amb la col·laboració de Caixa Terrassa.

Concerts de santa Cecília

Finalitzarem aquest musical mes de novembre amb els ja típics concerts de santa Cecília que ens oferiran al teatre Modern. les bandes de música locals. El primer serà el dissabte 26 al vespre amb l'actuació de la banda simfònica de la Unió Filharmònica i el diumenge 27 per la tarda serà la banda simfònica de l'associació Musical del Prat la que ens oferirà el seu concert en honor a la patrona de la música santa Cecília. ■

“El Quid de la cuestión”, flamenc en majúscules

M. MARTÍNEZ / La proposta musical d'Elías Gallardo (guitarra solista), David Faure (percussió) i Raúl González (segona guitarra) ens va regalar algunes de les composicions del millor flamenc el passat 12 de novembre. Un bon grup de gent va poder gaudir de la música al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa que està apostant per aquests espectacles de petit format, però que creen un caliu molt intens entre públic i músics. La guitarra flamenca d'Elías Gallardo va sonar amb un discurs molt obert i fluït, que va navegar acompanyat per la fantàstica per-

cussió de David Faure, i el sobri i necessari acompanyament de Raúl González. Els diferents “palos” flamencs van captivar l'atenció d'un públic atent a la sensibilitat que desprèn aquest trio de músics: van poder escoltar tangos, bulerías, tarantos i un parell de versions de Paco de Lucía, composicions que no van deslluir un tema propi d'Elías Gallardo, unes “rondeñas”, un dels temes més sentits i tècnicament més treballats de l'actuació del guitarrista pratenc. Esperarem l'evolució d'aquest trio que segurament ens donarà més nits de “duende” al Prat. ■

Concert de la “Orquesta Sinfónica Infantil de México”

DELTA / El dimarts 8 de novembre al Prat hi actuà la “Orquesta Sinfónica Infantil de México” que sota la direcció del mestre Sergio Ramirez Cardenas, estava fent una gira per Europa. Aquesta orquestra es com una mena de selecció nacional de músics procedents d'escoles i orquestres de tots els estats de la república de Mèxic, que un cop l'any, fan una gira. L'orquestra la componen uns cent seixanta nois i noies d'entre 10 i 18 anys i una trentena de persones més que s'ocupen dels aspectes tècnics, un metge i una infermera, els diferents professors de cada instrument i els monitors. El concert es celebrà a l'església de sant Pere i sant Pau, organitzat per Amics d'El Prat i la Unió Filharmònica amb la col·laboració d'Amics de la Sardana i el suport del departament de cultura de l'ajuntament

d'El Prat. Els centenars d'assistents al concert que ompliren completament el temple, gaudiren durant quasi dues hores d'un espectacle de gran qualitat. La polka Trisch-Trasch de Johann Straus, posà punt i final a un extraordinari concert que incloïa obres d'autors com Rossini, Manuel de Falla, Alberto Ginestera, o Luís Pastor entre d'altres. La joventut i preparació dels músics, la grandiositat de l'orquestra, l'encert del repertori i la gran sintonia que s'establí entre el públic i l'orquestra feu d'aquesta una vetllada inoblidable que a més d'un dels espectadors li feu saltar alguna llagrimeta d'emoció. La vetllada finalitzà amb una volejada de fulards amb els colors de la bandera mexicana i els darrers acords de la música del gran mestre Strauss. ■

La Mostra de Teatre amateur finalitza amb perspectives de futur

DELTA / Durant els dos primers cap de setmana de novembre es va celebrar “A escena!”, la primera Mostra de Teatre Amateur del Prat. Durant cinc dies van passar per l'escenari del Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa diferents propostes teatrals, totes treballades des d'una perspectiva amateur, fet que no va afectar a la qualitat de les obres que es van poder veure.

Les propostes locals

Tot i que les obres “Al Otro lado de la cama”, del grup Teatro Atroz, i “La Srta. Florentina I El Seu Amor Homer”, de la Companyia T.E.I. Santfeliuenc, van ser propostes molt interessants, potser les que van generar més expectativa són les que van sorgir dels propis grups locals, amb una acollida de públic molt interessant que dona bones perspectives per la continuïtat tant de la Mostra de Teatre com del projecte «El Prat a Escena!». El 4 de novembre va obrir la mostra “La reina de la Belleza de Leeane”, de grup Proscenio Teatro, dirigit per Rogelio Pérez i amb l'actuació d'Olga Abuin, Esther Cadenas, Mariano Santafosta, i que explica la vida de la Maureen, verge als 40 anys, que sembla condemnada a tenir cura de la seva mare, fins que arriba Pato, la seva única esperança. La sala es va omplir el diumenge 6 per la representació de “I la mort no tindrà cap domini”, del Col·lectiu veu en off, una proposta que va barrejar la dansa, el teatre, la poesia i audiovisual es fusionen amb música per oferir una punyent denúncia en contra de les guerres. L'espectacle, fou dirigit per Carmen Rosanes i va comptar amb l'actuació de Noelia Tomás, Micaela Mahi, Moisés Levi, Xavier Llorenç.

La darrera proposta local, el 12 de novembre la va portar a terme el Taller de Teatre Els Bitxos amb l'obra “No hay ladrón que por bien no venga”, de Dario Fo, obra que es desenvolupa entre entre embolics de marits i amants, entre lladres i més amants. Sota la direcció de l'Anna Garcia, van actuar Silvia Martín, Yrene Domínguez, Aitana Lozano, Nerea Fornieles, Sergi Quadrado i Roger Colom. ■

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

**Perruqueria
LYDIA**

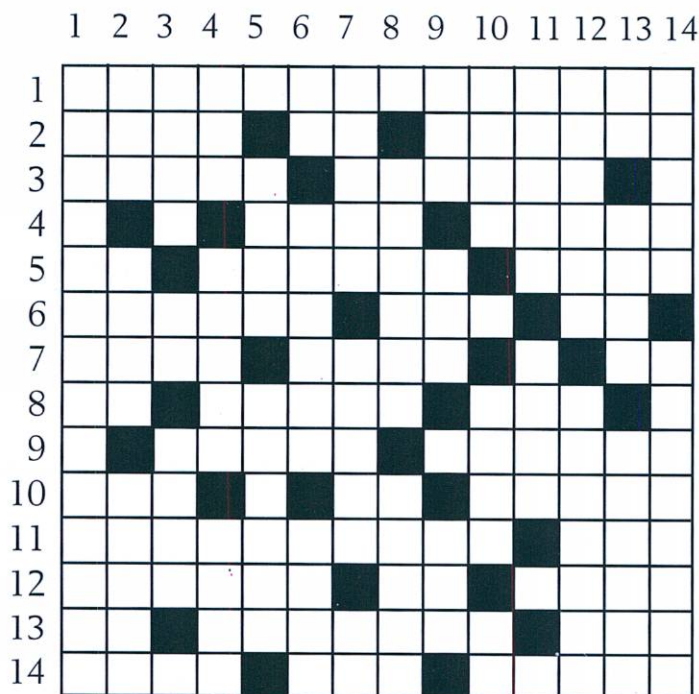
C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Pratigrama nº 25, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horitzontals: 1. Habitant de l'antiga Austrohongria. – 2. Tenia una imatge a la retina. La meua extremitat. Troba la seva destinació. – 3. Marxava de l'Havana. Sant Carles de la ..., (Montsià). Al fons del mar. – 4. Quan arriba a Roma, s'acaba l'amor. Metre. Organisme estatal aturat. Nom de pila femení i saragossà. – 5. Itàlia. Pateix anèmia. La musa grega de la Història condueix un Renault. – 6. Interpretat vocalment. És convenient. Entrem a Aragó. – 7. Metall, blau, i de l'Índia. Becat fora de Barcelona. Catalunya. Existeix. – 8. El mascle occità de l'oca. *Primer cognom del metge i alcalde republicà d'El Prat durant els anys 20 (i que coincideix amb el d'un recent expresident de la Generalitat)*. Xafarders Associats de Badalona. Zero. – 9. Alliberem un dòlar. Braus. Mercè Rodoreda el trencà. – 10. Estima palindròmicament. Punt sexual. Ho fa la vaca. *Via d'aigua que dona nom a una avinguda pratenca*. – 11. *Aegithalos caudatus, ocellet arbore de la pineda dèltica amb la cua llarga i negra*. Yxartians Ximplés d'Itàlia. – 12. Lloc on s'ensenya i s'aprèn. Infusió. Treure aigua d'un pou. – 13. Níquel. Cítric groc i àcid. Llobregatins Rarament Esportistes. – 14. Llàntia. Ai ..., que cansat que estic. *Nom de pila del metge i alcalde republicà del Prat els anys 20*.

Verticals: 1. De manera avara. – 2. Unió Excursionista de Navarcles. Vehicle cuirassat de guerra. La casa del pagès, abans. – 3. Antic nom de Tailàndia. Nedo consonànticament. Pols de magnesi pel cuilet del nen. Cent romans. – 4. *Tren d'Alta Velocitat, que diuen que arribarà algun dia*. Afarto. Nom afectuós per a la Dolors. – 5. La font del rumor acaba amb ell. Anna mallorquina. *Carrer comarcal pratenc entre Verge de Montserrat i Apel·les Mestres*. – 6. Arbre místic. Rentó. Barra de ferro per on passa el tren. – 7. El grup de dones d'un musulmà. *Sant ..., barri pratenc*. Té cinc dits. – 8. Oxigen. Amistós. Untuós. – 9. Arrel carnosa comestible. Catalunya. L'origen del món. Allò que segur heretem dels pares. – 10. *Malaltia respiratòria infecciosa que també pot afectar els nostres pollastres*. Conductor novell. Torre ..., del

segle XVIII, fins fa pocs anys al carrer Martí i Pinyol. Entrem a l'Ajuntament. – 11. Relatiu al Pol Nord. Dispendiosa. Pàrquing. Al centre de tot. – 12. Riallada. *Illa dels ..., origen històric del poble*. – 13. Xai pots enlaire. En trobem a l'atmosfera. Aplicaré un laxant. – 14. Bossa de pastor. De cap per avall és arriscat.

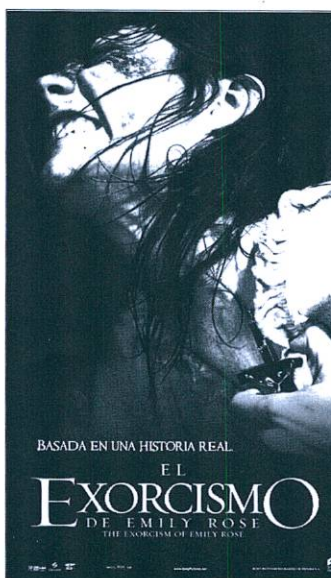
Solucions al Pratigrama núm. 25

Horitzontals: 1. Austrohongares. – 2. Vela. Ma. Arriba. – 3. Anava. Ràpita. R. – 4. R. M. INEM. Pilar. – 5. It. Anemic. Cho. – 6. Cantat. Cal. Ar. – 7. Indi. ecart. C. Es. – 8. Oc. Pinyol. XAB. O. – 9. S. Toros. Mirall. – 10. Ama. Canal. – 11. Mallorquina. YXI. – 12. Escola. Te. Poar. – 13. Ni. Llimona. LRE. – 14. Taca. Las. Josep.
Verticals: 1. Avariciosament. – 2. UEN. Tanc. Mastia. – 3. Siam. Nd. Talc. C. – 4. TAV. Atpo. Lola. – 5. R. Aina. Urgell. – 6. Om. Netejo. Rail. – 7. Harem. Cosme. Ma. – 8. O. Amical. Untós. – 9. Nap. Cat. M. Gen. – 10. Gnp. L. Xica. Aj. – 11. Artic. Cara. P. O. – 12. Rialla. Banyols. – 13. eB. Aire. Laxare. – 14. Sarro. sollirep.

QUÈ FAN AL CAPRI?

El diablo no pasa de moda

Basada en el únic caso real de exorcismo aceptado por la Iglesia Católica, «El exorcismo de Emily Rose» es una de las películas más escalofrantes de la temporada. Emily Rose es una joven estudiante universitaria que comienza a tener alucinaciones y extraños ataques que los médicos diagnostican como epilepsia. Sus síntomas empeoran y Emily decide acudir al cura de su parroquia, el padre Moore, que tras una larga y profunda meditación decide realizar el exorcismo. Emily muere durante el rito y el sacerdote es acusado por las autoridades de homicidio negligente. A través del juicio se nos desvela la aterradora historia de la joven y comienza un enfrentamiento entre la razón y las creencias espirituales. El cinismo y el agnosticismo de Erin Brunes, la abogada defensora del párroco, se tambalean a medida que va conociendo los hechos espeluznantes e inexplicables que rodean la historia que acabó con la muerte de Emily Rose.

Programació de novembre 2005

Pel·lícules confirmades: «El exorcismo de Emily Rose», els dies 26 i 27 de novembre; «Cròniques de Narnia: El León, la bruja y el armario», entre els dies 7 i 11 de desembre.

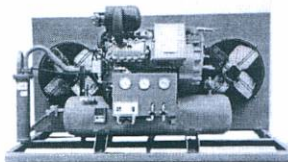
Pel·lícules per confirmar: «Harry Potter y el globo de fuego», «King Kong», «La novia cadáver», «Los dos lados de la cama» i «Chicken Little».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Isidre Cardona Vilanova, Mercè Casas Llagostera, Joaquim Colominas Ventura, Arsenio Conde Riera, Josep M. Estrach Fortuny, Xavier Falguera Lorente, Montserrat Font, Armand Ginabreda Pi, Joaquim Huerto Saiz i María Iglesias. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, el nou Horari d'Oficina:

-Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

MARFRED, S.L. ❄️

FRED INDUSTRIAL

Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

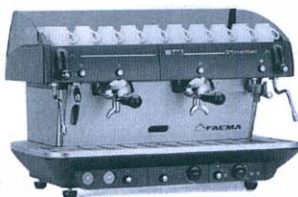

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Can Nicolau

RESTAURANTE

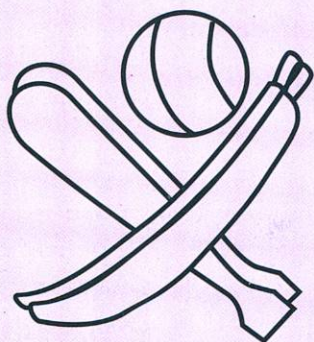
MARISQUERÍA

ESPECIALIDAD EN MARISCOS VIVOS Y COCINA DE MERCADO

Servicio diario de menú

Avda. Virgen de Montserrat, 185
Telf. 93 379 20 30 • Fax. 93 370 33 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

Casa Alcaide

C. NICOLÁS Mª URGOITI, 16
Teléfono. 93 379 10 12
El Prat de Llobregat

SERVIMATICA-PRAT, S.L.

INFORMATICA • OFIMATICA • VENTA • REPARACIÓN • MANTENIMIENTO

INFORMATICA

- Ordenadores
- Impresoras
- Plotters de dibujo
- Programas (standars y medida)
- Papel Continuo
- Impresos
- Diskettes
- Mobiliarios
- Libros, etc...

OFIMATICA

- Máquinas de escribir
- Calculadoras
- Registradoras
- Fax
- Fotocopiadoras
- Destructoras de papel
- Encuadernadoras, etc...

CONCESIONARIO OFICIAL DEL BAJO LLOBREGAT

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Av. Virgen de Montserrat, 249
Telf. y fax. 93 370 80 57
EL PRAT DE LLOBREGAT

► Fútbol • Tercera División

El Prat se acomoda en la zona alta

MANOLOGOL / A medida que van pasando las jornadas cada equipo va perfilando la zona en la que va a estar al final de la liga. El Prat empieza a escalar posiciones en la clasificación. Las últimas victorias en Manresa y en casa ante la Rapitenca lo han alzado hasta la séptima posición.

Flojo encuentro.
Mataró 1, Prat 0

El desplazamiento a Mataró trajo consigo una nueva derrota de los hombres de Manolo Márquez. El partido fue flojo por ambas partes aunque el Mataró logró marcar el gol que a la postre le daría el triunfo. Además el defensa Robert fue expulsado por una dura entrada a un rival en el tiempo añadido, al igual que el entrenador. Ambos se perdieron el partido siguiente en el Sagnier ante el Balaguer.

El festival llegó en la reanudación.
Prat 4, Balaguer 1

El Prat volvió a encontrarse con la victoria cuando más lo necesitaba para no verse inmerso en la zona de descenso tras un partido con dos partes totalmente distintas, una primera donde a los de Manolo Márquez no les salía nada de cara y donde se avanzaron los ilerdensenses tras un mal entendimiento entre el meta Víctor y el defensa Iván que acabó con el 0-1. En la reanudación y con los cambios todo fue diferente y el Prat acabó bailando a un Balaguer que no se creía lo que le estaba sucediendo, pues los goles le iban cayendo uno tras otro. Lolo, Rubio, Ivi (en un sensacional tanto) y Rubio firmaron los tantos locales.

Decidió el golazo de Alex Pérez. Rubí 0, Prat 1

El Prat encadenó dos victorias consecutivas por vez primera en la temporada tras llevarse los tres puntos de Rubí en un par-

tido muy práctico de los hombres de Manolo Márquez. Un solitario gol de Alex Pérez pasado el primer cuarto de hora dio el triunfo a los pratenses. Lo único negativo del choque fue la expulsión al final de Moreno por doble amonestación y de Francesc Grau, segundo técnico.

El líder se llevó los puntos.
Prat 0, Vilanova 2

El Vilanova, líder entonces de la Tercera División se llevó los tres puntos del Sagnier en el día de la presentación del fútbol base pratense, lo que congregó en las gradas a más de 800 personas. El encuentro fue bastante igualado, pero los del Garraf supieron aprovechar sus ocasiones mientras que los de Manolo Márquez no. Además un riguroso penalti acabó de decidir el partido a falta de diez minutos con el segundo tanto visitante obra del pichicho azulado, Santi Triguero.

Remontada final.
Manresa 1, Prat 2

El Prat volvió a ganar fuera de casa y recuperó los puntos perdidos ante el Vilanova y es que los locales parece que juegan con

menos presión a domicilio, donde ya han logrado 10 puntos. El partido empezó mal para los blanquillos, pues el Manresa, donde sólo jugó el pratense Jonny por las lesiones de Rangel y Reyes, se adelantó en el marcador en la primera parte. Tras el descanso no hubo más goles hasta el minuto 80 donde Alex Pérez volvió a sorprender al portero local con un lanzamiento lejano que pudo hacer el portero para atajar. La locura de los aficionados desplazados llegó en el descuento cuando Carlitos, que había entrado en la segunda parte, con un disparo desde el borde del área volvió a batir la portería rojiblanca.

Victoria para Fernando.
Prat 2, Rapitenca 0

El triunfo ante la Rapitenca tuvo un significado especial para la plantilla del Prat, pues se produjo tan solo 48 horas después de que nos dejara Fernando Guisjarro, y por ello nada más acabar el partido se dirigieron a la zona donde se solía él colocar y donde estaban sus familiares para dedicarle la victoria. El partido tuvo dos partes totalmente diferenciadas, con una primera bastante floja y carente de ocasiones de gol y una segunda en donde el Prat se desmelenó. Jaime fue el protagonista de los dos tantos pratenses. ■

CLEAN COMMUNITY, S.L.

Empresa de limpieza especializada en
tratamientos de todo tipo de suelos, comunidades
de propietarios, locales y oficinas

Tel. 93 370 73 02 • 630 53 06 97
Fax. 93 370 95 83

C/ Coronel San Feliu, 55 4º 1ª
08820 El Prat de Llobregat

www.cleancommunity.com
correo@cleancommunity.com

► Fútbol Base. Liga Nacional

La máquina empieza a funcionar

JOSÉ DAVID MUÑOZ / Después de un inicio liguero con muchas dudas, el juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana, el equipo entrenado por Pedro Dólera no ha conocido la derrota en los últimos cinco partidos. La Escola empezó a reaccionar en el Feliu i Codina, tras empatar a dos goles con la Damm B un partido que hasta pudo ganar si el colegiado no hubiera anulado un gol válido en los últimos minutos. Contra el equipo cervecero debutó Ángel Ávila, procedente del juvenil B, y que ha conseguido ganarse la confianza de Dólera para incorporarse de forma definitiva al primer equipo. La tendencia al alza se confirmó con la victoria por la mínima en el Estruch frente a un Hospitalet en horas bajas, gracias a un gol del defensa Jordi Soriano, el máximo goleador de la Escola hasta ahora. La visita a la Vía Férrea permitió a la Escola sumar tres puntos muy valiosos frente a un Cornellà B muy correoso. Marcos y Ángel fueron los goleadores que establecieron el 0 a 2 definitivo. El siguiente partido en casa deparó un sorprendente empate en casa ante el Veterans de Cambrils. Se avanzaron los escoleros con gol de Ángel para posteriormente empatar el Cambrils. El equipo visitante consiguió avanzar en el marcador hasta que Marcos provocó el empate a dos con un remate de cabeza. El desplazamiento al Nou Sardanya se presentaba

como uno de los más complicados de la temporada. Contra el Europa, recién descendido de División de Honor, la Escola cosechó la mejor actuación de la temporada. Después de un inicio trepidante, la Escola se adelantó en el marcador con un chute raso y seco de Jordi Soriano. Tres minutos más tarde empató el Europa. Disputando un juego de toque y con abundantes llegadas al área contraria, la Escola tuvo en sus manos la posibilidad de ganar el partido pero finalmente no pudo transformar un penalti que falló Dani Trigo. Parece que la máquina de la Escola ya está engrasada y empieza a funcionar.

Los cadetes, bien en casa y mal fuera

Suerte dispar para los chicos del cadete del AE Prat en Preferente. Los cadetes pratenses de Juanjo Raga ganaron en casa a Cambrils y AEM y empataron con el Mercantil, mientras que lejos del Sagnier no consiguen perfilar su juego. Sufrieron una severa derrota en Cubelles por 7 a 1, y perdieron en Lleida por 4 a 1 contra el Atlètic Segre. Por otra parte, el juvenil de Preferente del AE Prat consiguió su última victoria el quince de octubre frente al Tàrrrega. Desde entonces, el equipo de Ramón Espantoso no ha levantado cabeza y ha cosechado cuatro derrotas consecutivas que les coloca en la zona baja de la tabla. ■

► Fútbol 2ª Regional • Grupo VIII

Cambios en el Juventud Prat

L. ILLO / Los movimientos en el seno del Juventud Prat son constantes. Lo más significativo ha sido la vuelta a los terrenos de juego del hasta ahora mister «Lay». En su lugar llega el que fue en su día entrenador del AE Prat, Rafa García. Por su parte David García, uno de los pocos emblemas que quedan en la entidad, causa baja en el equipo y Jordi que se perderá lo que resta de temporada por una lesión de ligamentos. En lo referente a altas en el equipo siguen llegando caras nuevas: Oscar Gómez y Oliver completan una plantilla que se dispara hasta los 22 jugadores. Por lo que respecta a resultados el balance de 3 victorias y una derrota en el último mes catapultan a los pratenses a las posiciones altas de la tabla y parece ser que este año se podrá optar a algo importante. ■

► Fútbol Sala

El Casa Alcalá afloja el ritmo

L. ILLO / A pesar de haber comenzado con buen pie su andadura en el campeonato los hombres de Antoni Marchan parecen haber aflojado un poco el ritmo y las dos derrotas consecutivas pueden tocar la moral de los jugadores pratenses.

La victoria en feudo del Solsona por 1-2 y en el Julio Méndez ante el Pallejà por 2-0 precedieron las dos derrotas consecutivas. Una de ellas por 5-2 y la última de ellas en casa ante el Atmella de Merola por 4-5 en los instantes finales dejan al equipo descolgado de los puestos de cabeza.

El Sporting hace pleno

Por su parte, mejor no pueden ir las cosas a los hombres de Joan Fontanals que en este mes han conseguido ganar sus cuatro partidos disputados. Los dos en casa se solventaron con excesiva facilidad ya que los pratenses endosaron un 4-1 a Aluminios Barcelona y un claro 5-2 a Brafa. Por lo que respecta a los enfrentamientos a domicilio los resultados fueron más ajustados y se solventaron con un 1-2 ante el Don Bosco y 0-2 ante el Cervelló. Este pleno de victorias sitúan al equipo sportinguista en cabeza de la tabla. ■

Este pleno de victorias sitúan al equipo sportinguista en cabeza de la tabla

La millor qualitat
al millor preu!!

SERVIFRUIT

- ST. JOAN DESPÍ (93) 477 39 13
FRANCESC CAMBÓ, 17
- BADALONA (93) 383 12 80
C/NAPOLS, 7-9
- VILADECANS (93) 658 19 04
DOCTOR REIG, 44
- GAVA I (93) 638 04 10
C/ST JOSEP ORIOL, 5
- BADAL (93) 296 64 94
C/BADAL, 84
- PRAT II (93) 478 55 38
AVD. MONTSERRAT, 212
- ESPLUGUES (93) 372 05 52
C/ MESTRE JOAQUIN ROSAL, 15
- PRAT III (93) 478 81 19 AVD.
MONTSERRAT, 48
- NUMÀNCIA (93) 419 73 44
C/NUMÀNCIA, 98
- L'HOSPITALET 2 (93) 331 17 76
C/APRESTADORA, 77
- SANT BOI (93) 630 62 53 C/ LUIS
PASCUAL ROCA, 29-31
- ALMACEN (93) 262 63 54
C/ LONGITUDINAL 9, 65
- L'HOSPITALET (93) 338 12 80
C/MAESTRO CANDI, 10
- CASTELLDEFELS (93) 636 19 44
C/MAJOR, 50
- PRAT I (93) 478 25 20
C/FERRAN PUIG, 67
- COLLBLANCH (93) 333 05 70 C/
LLOBREGAT, 26

► Bàsquet

Forts al Joan Busquets

El CB Prat suma victòries a casa i continua a les primeres posicions

JUAN CARLOS CEBRIÁN / En un grup C de Lliga EBA que s'està convertint en un dels més igualats dels últims anys, el CB Prat està fent valer el factor pista per continuar a les primeres posicions de la classificació. En l'últim mes, l'equip que dirigeix Carles Duran ha guanyat al Joan Busquets el Regió 7 Igualada, l'AB Esplugues Portes i l'ADT Tarragona, i ha perdut fora a Terrassa davant el Sant Pere Solmania, contra el CB Navàs i davant l'Eivissa Bàsquet Patrimoni de la Humanitat.

Amb tot això, l'equip pratenc és tercer amb 6-4 i a només una victòria dels líders, el Grupotel.com i el Gynea CB Granollers.

A Terrassa, el CB Prat va perdre per 78-69 després de rebre un parcial de 30-5 al tercer període. Àlex Arenas i David Ausina, cadascú amb 25 punts, es van convertir en el butxins de l'equip «pota blava» en aquell encontre.

Una setmana més tard, com ha estat la tònica habitual durant les últimes jornades, el CB Prat va guanyar el Regió 7 Igualada per 94-78 amb cinc jugadors per sobre dels deu punts, mentre que la jornada posterior, es perdria a Navàs per 91-78. De nou un parcial desfavorable de 22-7 al tercer període va ser fatal pels pratencs, entre els que va destacar Pau Ribas, amb 24 punts i 5 triples.

L'AB Esplugues Portes va pagar els plats trencats al Joan Busquets a la jornada 8, on el CB Prat va assolir una de les victòries més àmplies dels últims anys (105-60). Quaranta-cinc punts que van fer del joc pratenc una autèntica festa i que una setmana més tard provocarien que la junta directiva de l'AB Esplugues destituís Ruben Yeste com a entrenador i fitxés un vell conegut de l'afició d'El Prat, Quique Spà.

Tercers a la classificació

Per continuar amb la tradició, el CB Prat també cauria a Eivissa per 75-71. Els de Carles Duran van continuar sense estar fins fins fora de casa i els eivissencs van aconseguir un parcial de 25-14 a l'últim quart per donar la volta al marcador. Kelly, amb 23 punts i 11 rebots pels locals, i Valllobera, amb 26 punts (8 de 8 en tirs de dos) pels visitants, van ser els millors del partit.

I per últim, el darrer encontre abans de tancar aquest article, va ser el triomf del CB Prat davant l'ADT Tarragona, en aquell moment per davant dels de Carles Duran,

per 82-65. Sense David Martínez, els primers, i amb les baixes de Paricio i Carles Navarro, els segons, El Prat va fer valer la seva superioritat sota els taulers, on Henk Norel va ser el millor (24 punts i 12 rebots). Cal destacar que el base David Martínez no va estar ja a Eivissa i es perdrà també els dos propers partits, doncs es troba de viatge.

Així doncs, el CB Prat, tot i tenir aquest inici irregular de lliga ha aprofitat la igualtat d'aquest grup C per situar-se tercer. És d'esperar, per tant, que quan els de Carles Duran comencin a rutllar també fora de casa, l'equip serà un dels màxims aspirants a jugar una nova final a vuit per intentar assolir l'ascens a LEB 2. ■

PELUQUERIA UNISEX

CANTI

Penedès, 117, 1º 4ª • Telf. 93 370 87 41 • El Prat de Llobregat

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB.NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

► Natació

Triomf del Club Natació en el seu 33è Aniversari

VÍCTOR DOBAÑO / El passat dissabte 5 de novembre va tenir lloc a les instal·lacions del Complex Esportiu Sagnier, el Trofeu 33 Aniversari Club Natació Prat. El Sagnier es va quedar petit davant la magnitud d'aquest esdeveniment esportiu. Sis clubs convidats, més de 170 nedadors i uns 250 espectadors van posar a prova la instal·lació.

Una pancarta de 12 metres quadrats amb el lema «EL C.N. PRAT NO ESTA MUERTO», resumia d'aquesta forma tan explícita un sentiment que ha arrelat amb força entre nedadors, tècnics i junta directiva. Després de dos anys molt difícils, humana i econòmicament, sembla que el futur de la secció és cada vegada més optimista. Tot i l'estancament generalitzat de la natació a Catalunya, i dels greus problemes de manca d'espai a l'única piscina acondicionada pels entrenaments de natació del municipi. El C.N. Prat va tornar de les vacances d'estiu amb un objectiu ven clar, tornar a ser un referent comarcal d'aquest dur esport individual. I amb aquest objectiu s'han pogut cristal·litzar alguns fitxatges d'alt nivell.

Després d'aquest tradicional trofeu, el projecte comença a donar els seus primers fruits. En una maratoniana sessió de quatre hores de natació, lluitant contra altres cinc clubs, tres de l'entorn pratenc (C.N. Sant Boi, A.E. Santa Eulàlia i C.N. Viladecans), i dos de l'extraradi

Nedadors, tècnic i membres de la Junta Directiva del C.N. Prat al seu 33 Aniversari.

Després de dos anys molt difícils, humanament i econòmicament, sembla que el futur de la secció és cada vegada més optimista

metropolità (C.N. Rubí i C.N. Igualada), els nedadors locals varen guanyar el seu trofeu d'una forma molt ajustada. La victòria en la prova de relleus va ser determinant alhora de guanyar el pols que fins a darrera hora s'havia mantingut amb el Viladecans. Així doncs, les puntuacions finals varen ser: C.N. Prat 569 punts, C.N. Viladecans 554 punts, C.N.

Rubí 454 punts, C.N. Igualada 432 punts, C.N. Sant Boi 365 punts i A.E. Santa Eulàlia 52 punts.

La propera cita serà a la final de Lliga Catalana, on els pratencs s'hauran d'enfrontar a clubs que sobre el paper són superiors. Veurem si aquesta progressió general de l'equip dona una altre agradable sorpresa a l'esport local. ■

MOBLIDECOR
EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SM
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Triatlón • Ciutat d'El Prat

Carlos Gil y Mónica Pellejero revalidan el título

V. DOBAÑO / Tras el aplazamiento por el temporal de levante definitivamente el pasado 15 de octubre tuvo lugar en la Playa de Prat el X Triatlón Ciudad del Prat-X Memorial J.M. Felipe. Organizada por el Club Natación Prat, la prueba fue la última valedera para el Circuito Catalán 2005 de la Federación Catalana de Triatlón.

Pese al aplazamiento se contó nuevamente con un estado de la mar muy complicado, que impidió la entrada y salida de las embarcaciones de soporte, por lo que se tuvieron que adoptar medidas excepcionales, acortando el circuito acuático, y trasladándolo a una zona con una línea de boyas encordadas en las que se distribuyeron socorristas de la organización, permitiendo iniciar la prueba, no sin una cierta incertidumbre. Las distancias finales quedaron algo reducidas en pos de minimizar riesgos; unos 600 metros de natación, 17 de ciclismo, y 4,5 km a pie.

De los cerca de 340 inscritos, poco más de la mitad se acercaron a la playa del Prat y osaron a tirarse al agua. No obstante, se optó por mantener las dos salidas para minimizar riesgos, separando federados masculinos entre júnior y sénior, del resto.

A nivel masculino, la lucha en cabeza se polarizó entre los tres especialistas nadadores del CE Mataró (David

Royo, Santi Pellejero y Bernat Moragas), el campeón de España, Carlos Gil (CN Mijas), y los hermanos Juárez del CN Reus Ploms. Mataró y Reus luchaban por el Ranking Ca-

talán, que finalizaba en el Prat. Rubén Sanz (CN Prat-Triatló), Ignasi De la Rosa (CE Mataró), Hector Colom (CE Picornell), Enric Gusiner (CN Olot) y Andrés Suarez (UE

Sant Cugat), se mantuvieron en un segundo grupo.

Las distancias entre los primeros triatletas fueron siempre mínimas hasta el último sector, en el que Santi Pellejero se retiró al resentirse de unas molestias que arrastra en este final de temporada pese a su exhibición en el Triatlón Ciudad de Barcelona. Carlos Gil impuso su frescura y fortaleza frente a los hermanos Juárez, que venían de competir en Ibiza. Con sus 48'47'', Carlos revalidó su triunfo obtenido un año atrás en el litoral pratense. Francesc y Manel Juárez llegaron a 25'' y 1'29'' respectivamente.

En féminas, el dominio fue para Mónica Pellejero (CE Mataró), que al igual que Carlos, repitió triunfo por segundo año consecutivo. Desde la primera brazada, Mónica mantuvo la primera plaza, finalizando la prueba con un registro de 56'50''. Tras ella, Núria Padrís (CN Mijas), ganadora la semana anterior del Triatlón Ciudad de Barcelona, consiguió remontar desde la cuarta hasta la segunda posición con un tiempo final de 57'10''. Tras ella, la mallorquina Nuria Gascañana (Es Mas), sub-campeona en el Acuatlón del Prat, a tan solo 21 segundos de Padrís.

La clasificación por clubs masculina fue encabezada finalmente por el CE Mataró, seguido por el CN Reus-Ploms y el CN Prat-Triatló. El Reus Ploms, fue el ganador femenino de la categoría. ■

CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

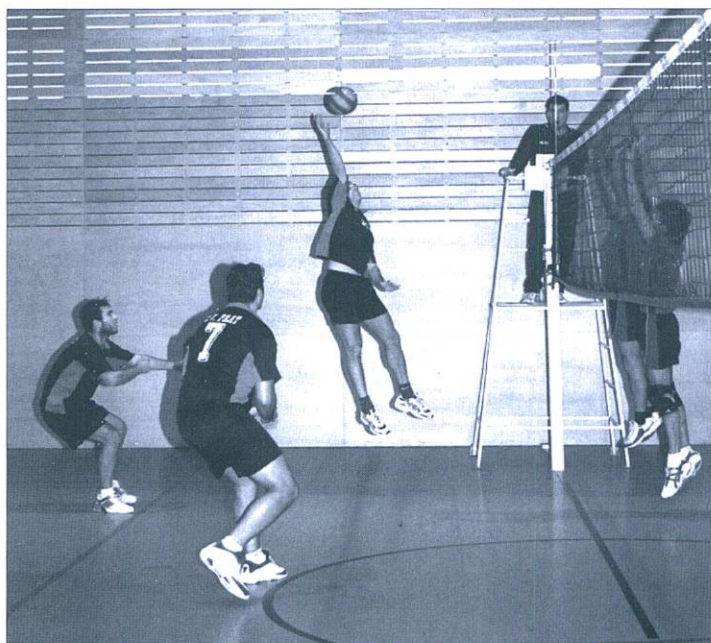
Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

► Voleibol

Los Vikings siguen su camino al ascenso

MARTA BUCETA / El senior A masculino suma ya 5 victorias frente a tan sólo una derrota, y eso prácticamente lo clasifica ya para la liguilla de ascenso a falta de cuatro partidos para que acabe la primera fase de la liga.

Cabe destacar como nota negativa la lesión de Oscar Simancas con un esguince de rodilla que le tendrá al menos un mes alejado de las pistas. Por lo demás Juan Carlos Moreno sigue trabajando con una plantilla que aspira a conseguir su tercer título de liga consecutivo y el salto a la categoría nacional.

El CV Prat aspirará al ascenso.

El Femenino paga su inexperiencia

El senior A femenino que debuta este año en 1ª Catalana, no ha conseguido todavía una victoria pese a que en algunos partidos a estado cerca. La veterania de los equipos rivales les ha dado la victoria en los momentos decisivos del partido. Según su entrenador Albert Roures «no hay que ponerse nervioso, nuestro objetivo es mantener la categoría y eso se

decidirá en la siguiente fase de la liga a partir de enero. Para entonces el equipo habrá mejorado bastante y se habrá adaptado ya a la nueva categoría».

El senior B masculino remonta posiciones en la liga tras dos victorias consecutivas y aspira a quedar en la liguilla de ascenso.

El senior B femenino, el Sub-23, el senior C masculino y los juveniles femenino y masculino todavía no han encontrado una forma óptima y no han conseguido ningún resultado positivo pese a que su mejora gradual permite ser optimistas. ■

Boxeo • Nueva velada el próximo 2 de diciembre

El Pabellón Cubierto Sagnier acogerá una nueva velada boxística el próximo 2 de diciembre. De los tres combates profesionales que se disputarán cabe destacar el regreso de «Sugar» Ureña. La velada se completará con los cuartos de final del Campeonato de Catalunya a nivel amateur.

Bàsquet • CB Prat «B», a mitja taula de 1a. Catalana

El CB Prat «B» està situat a la meitat de la classificació del grup 4 de 2a Catalana masculina després de guanyar a la jornada 9 el CB Castelldefels per 69-68. En les tres jornades anteriors, el senyor «B» d'El Prat havia perdut davant el Molins de Rei i l'Almeda, i havia guanyat el CB Sant Just.

El Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení, sense sort a 2a Catalana

El Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení continua acumulant derrotes al grup 4 de 2a Catalana femenina i ja en suma vuit consecutives en aquest inici de temporada. L'última abans d'escriure aquest article va ser a la pista del CB SC Sarrià per un contundent 78-39 amb el que la permanència cada cop està més difícil.

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

Nova adreça
CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

Perfumeria • Llenceria • Merceria

Av. Llibertat núm. 30
Telf. 93 478 01 75

08820 El Prat de Llobregat
(Barcelona)

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Tramitacions permisos i llicències

TEAM MATCH

Pedro

ESPORTS

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Hoquei

Els pratencs no aixequen el cap

ELISENDA GÁLVEZ / Quatre derrotes de quatre enfrontaments és el resultat d'aquest mes. El CH Prat no acaba de trobar el seu lloc i està tenint dificultats per aconseguir bons resultats. De moment és tretzè empatat a 3 punts amb el CE Universitari que és dotzè.

El primer partit del mes es disputava al Pavelló Sagnier contra el CP Olesa, un rival bastant assequible. El CH Prat no va jugar malament però els visitants van marcar dos gols només

començar el partit, fet que va marcar el ritme fins a final del match. Les joves promeses pratencs van suar la samarreta i van demostrar que comencen a adaptar-se a la Segona Catalana. El resultat final va ser CH Prat 0, CP Olesa 4.

Les llessions passaven factura a l'equip pratenc que perdria momentàneament a tres peces claus: Victor Galán, Aitor Risques i Marc Puchades.

Les coses no van anar bé davant del CES, un partit

important de cara la classificació final. Un 7 a 3 va donar els tres punts a l'equip barceloní.

El pitjor partit va ser contra el CP Masquefa. El resultat final ho diu tot: un 5 a 15 en contra. L'últim partit es va disputar contra el AE Santa Isabel, un dels rivals habituals del CH Prat. Els pratencs van saber aguantar el joc dels barcelonins però no van estar encertats davant de porteria. El AE Santa Isabel s'enduia tres punts més després d'un 5 a 2. ■

Fútbol • Nos dejó Fernando Guijarro

El 11 de noviembre nos dejaba el socio Fernando Guijarro de 52 años, uno de los más fieles y carismáticos seguidores del Prat desde hace muchos años y muy vinculado a la Junta Directiva, pues colaboraba activamente en distintos trabajos para el club. Al parecer un infarto fue la causa de su muerte.

Toni Quiles a la sub-18

El jugador pratense del Cornellà juvenil, Toni Quiles fue convocado para la selección catalana sub-18 y que prepara la Primera Fase del Campeonato de España de selecciones autonómicas. Sin duda, su gran temporada le ha llevado a esta convocatoria. El otro pratense del equipo, Edgar Pardo ha inaugurado ya su cuenta de goles ante el Rapad de Ibiza en donde los verdes ganaron por 3-1.

Moreno cumple 300

El jugador pratense del Numancia, Juan Carlos Moreno, cumplió el pasado domingo día 13 ante el Levante su partido número 300 (25 en Primera y 275 en Segunda). En estos 300 partidos el pratense ha marcado 36 goles (1 en Primera).

Brian triunfa en el Espanyol

El jugador pratense del juvenil de División de Honor del Espanyol, Brian Arqueros está realizando una sensacional temporada con los periquitos. Oscar llegó procedente del juvenil de la Ferran Martorell y ya ha disputado un encuentro amistoso con el Espanyol B.

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

► Patinaje de carreras

El Delta Prat se exhibe en Zaragoza

DELTA / El conjunto pratense del Club Patín Delta Prat fue el gran triunfador del XL Trofeo Nacional Fiestas del Pilar celebrado en Zaragoza. El Delta Prat fue el equipo más laureado de los asistentes al trofeo, siendo el conjunto que más trofeos cosechó en una adversa matinal de patinaje debido al mal tiempo que hizo en la capital aragonesa.

Los triunfos fueron para los patinadores del Delta Prat: Lucia Lozano, Adrian Picón, Lesley Fernández y Jennifer Salguero, así como para la patinadora del Cobra, Sandra Gómez. La plata fue para los también corredores del Delta Prat: Noal Sánchez y Marta Sánchez y el bronce, para Nuria Ninou (Cobra) y Ainoa Ruiz del Delta Prat. ■

► Taekwondo

Los infantiles del Fran Martín consiguen dos bronce en los nacionales

DELTA / Buenos resultados los obtenidos por el Gimnasio Fran Martín en los Campeonatos de España de Taekwondo en categoría infantil celebrados en Santander el pasado día 6 de noviembre. De toda la representación pratense cabe destacar la tercera posición en categoría de 10 años al conjunto formado por Alba Romero, Neus Mimo y Jaume Bou. Idéntica posición ocuparon los chicos del Gimnasio Fran Martín que formaron parte en la categoría demostración. Por último, resaltar al conjunto que representó al Prat en la categoría de 10 a 12 años formado por Francesc Martín, Laila Martínez y Elvira Gómez que obtuvieron el cuarto lugar.

De igual forma los pupilos de Fran Martín obtuvieron excelentes resultados en los Campeonatos de Catalunya en categoría infantil celebrados en el Pabellón Mar Bella de Barcelona el 23 de octubre. Los taekwondocas locales alcanzaron cerca de una veintena de medallas de oro, a nivel individual y por equipos, así como otras tantas de plata y bronce. ■

Peuqueria
MERCÉ

RAYOS UVA

C. / Casanovas, 164 • Telf. 93 379 64 04 El Prat

**EL FORNET
DE L'IMMA**

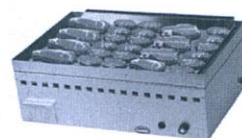
— FORN DE PA —

Carretera de la Marina, 29
Telf. 93 379 42 46 • El Prat de Llobregat

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavavajillas automático

Plancha de asar de cromo

Descalcificador

Osmosis de agua

Armario

Aire Acondicionado

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

PELETERÍA M Y B PIEL NACIONAL Y DE IMPORTACIÓN

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

También
tenemos
servicio de
prendas a
medida y
arreglos

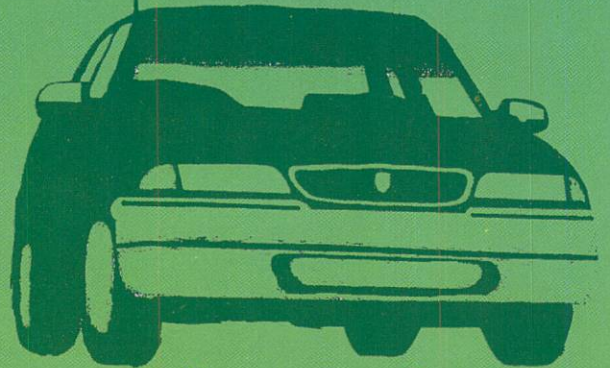

AUTOMÓVILES

Lis, s/a
"LA GARANTÍA TOTAL"

VEHÍCULOS PROCEDENTES DE FLOTA
CON POCOS QUILÓMETROS

ANTIGÜEDAD MÁXIMA
3 AÑOS

Gabinete de Seguros y Centro de Gestión

Plaza Pau Casals, 5
Telf. 93 379 28 59 • Fax. 93 478 57 57
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

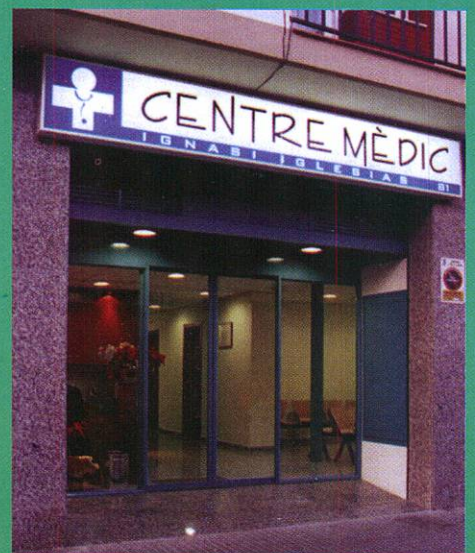
Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

**Coneixes els
avantatges
de ser soci
del Club del
Llibre?**

**Club del Llibre
SERVEI SECRETARIA**

Castella, 27 · Telèfon 93 379 37 49
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

MUEBLES

Luna

LA
SOLUCIÓN
A SUS
PROBLEMAS
DE ESPACIO

C. Castilla, 38 · Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

L'AGRAM
S.C.P.

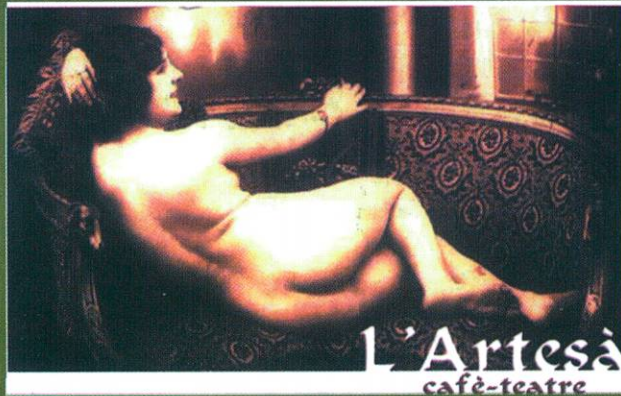
Animals de bosc i granja

POTA BLAVA

Tota classe de gra i complementos

C. Esplugues, 33 - EL PRAT - lagram@telefonica.net
Mòbil 606 98 20 00 - Fax 93 379 46 49

Escenario: música en vivo, teatro, danza, exposicions talleres. Interessados llamar al 93 478 29 83

PROGRAMACIÓN

Miércoles 22:00 • *Jam Sessions*

Viernes 23:00 • *Noche de Monólogos*

Además...

Cenas temáticas · Sala Privada · Pantalla gigante

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

C/ Sarajevo, 2 Local 1
(frente al ambulatorio nuevo
Ramona Via)
El Prat de Llobregat - BCN
Tel. 93 478 58 61
Tel. mòvil 635 48 72 31

BELLESA I BENESTAR

Higiene y tratamientos faciales
(incluyen cromoterapia, shiatsu, aromaterapia)
Chocolaterapia, ácido glicólico, botox
Tratamiento anti-manchas bio-light
Micropigmentación
Depilación definitiva: Láser y Flash Blend
(solicita tu prueba gratuita sin compromiso)
Lanzamiento línea profesional de maquillaje Studio-Up (Prueba gratuita)
Cursos de Automaquillaje: 3 diferentes (intensivo, rápido, mayores de 30 años)

Local armonizado con Feng-shui • Unisex

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO MAS BLAU 2

- ✓ Alquiler de hasta 3800 m² en módulos de 400 m²
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93 478.48.47

FONT PELL

SABATES

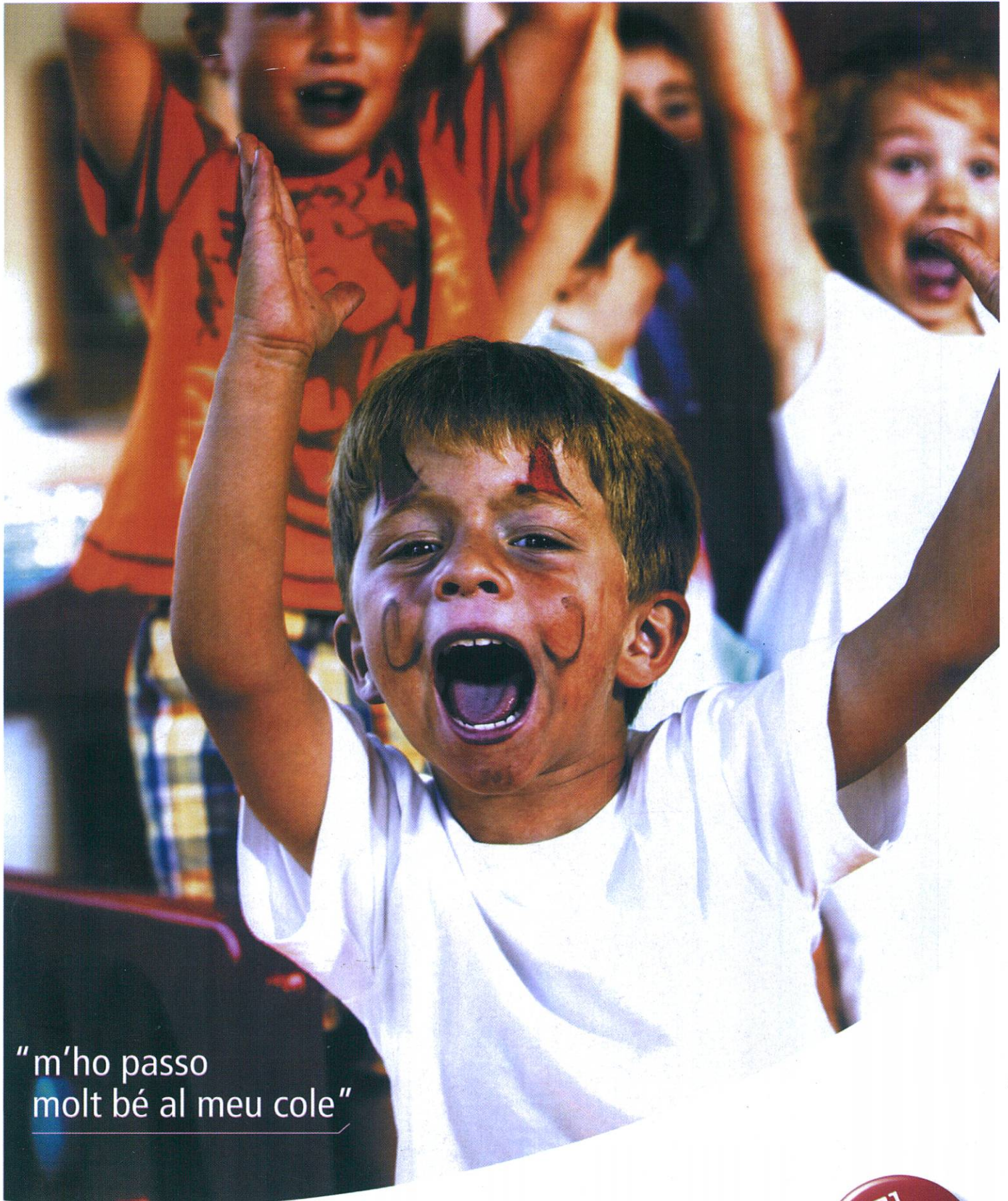
C. FREDERIC SOLER, 42 • EL PRAT i també A SANT BOI

Arriba l'hivern, el fred, la neu, els dies curts. Saps que en pensem a Font Pell? Una bona dosi de moda! Font Pell et vol donar el foc d'escalfar aquestes dates

FONT PELL
Distribuïdor de primeres marques

TOMMY HILFIGER
footwear

"m'ho passo
molt bé al meu cole"

M'agrada la tranquil·litat. M'agrada anar caminant fins a la platja.
M'agraden els petits grans pobles. M'agrada viure al delta d'un riu.
M'agraden els meus veïns. No sé si jo he triat el Prat per viure, o si el Prat
em va triar a mi. El que sí que tinc clar és que **el Prat és el meu lloc al món.**

